

[1994 ஏப்ரல் 18]

*மாண்புமிகு திரு. டி. எம். செல்வகணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“1994 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டமுன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்,” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. டி. எம். செல்வகணபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இச் சட்டமுன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

5. மானியக் கோரிக்கைகள், 1994-95, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்-தொடர்ச்சி

(அ) கோரிக்கை எண் 17-கல்வி.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 51-தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1994-95 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகளி்ந்து விவாதமும் வாக்கெடுப்பும், மானியக் கோரிக்கை எண் 17-கல்வி. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு பேராளியியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“கல்வி பற்றிய 17-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ரூ.1992,20,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்,”

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானங்கள். வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1518, திரு. வே. தம்புசாமி.

1994 ஏப்ரல் 18]

திரு. வே. தம்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

‘நாகை-காயிதே மில்லத் மாவட்டம், திருவாரூர் நகரத்தில் பெண்கள் கல்லூரி ஏற்படுத்துவது குறித்து’ விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“கல்வி பற்றிய 17-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.1992,20,00,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1576, திரு. ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

‘நாகை-காயிதே மில்லத் மாவட்டம், திருத்துறைப்பூண்டி அரசினர் மேல்நிலைப்பள்ளியில் பள்ளிக் கட்டிடம் இடிந்து விழுந்ததை அகற்றி புதிய கட்டிடம் கட்ட வேண்டிய அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“கல்வி பற்றிய 17-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.1992,20,00,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கை எண் 51-தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ரூ.9,98,81,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானங்கள். வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1641, திரு. ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

‘தமிழில் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள், புலவர்களுக்கு அரசு வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை வழங்குவதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,98,81,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்”.

[1994 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

***மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1994-95 ஆம் நிதி ஆண்டிற்குரிய கல்வி, அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப இயல் துறை, தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் பண்பாட்டுத் துறை ஆகியவற்றின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அச்சிடப்பெற்று, பேரவையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் தமிழில் உள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை @ நான் இப்பேரவையில் ஆற்றிய உரையாகக் கருதி, அவைக்குறிப்பில் ஏற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் மேலான கருத்துக்களுக்குப் பின், என்னுடைய பதில் உரையை வழங்குகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி, நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி' என்பார்கள். அந்த வகையில், வள்ளுவன் வாய்மொழித் தெளிவுரையுடனும், நாலடியார் விளக்க உரையுடனும், மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்கள், மற்றும் உறுப்பினர்கள் பயன் பெறும் வகையில், இரண்டு கையடக்க நூல்கள் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் மூலமாக அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பயன்பட்டால் சரி. விவாதம் தொடங்குகிறது. பேரவையின் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுத்த முடிவின்படி, இன்று காலை முழுவதும் கல்வி மானியக் கோரிக்கை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. தேவையிருப்பின் பதில் உரையை நாளை காலை வைத்துக்கொள்வது என்கிற முடிவும் எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்று மாலை பேரவைக் கூட்டம் இல்லை என்ற முடிவும் எடுக்கப்பட்டது என்பது உறுப்பினர்களின் தகவலுக்காகத் தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே, இன்று காலை நிகழ்ச்சியில் மானியக் கோரிக்கைகள்மீது விவாதம் நடைபெற இருக்கிறது. இன்று முழுவதும் விவாதத்தை உறுப்பினர்கள் செம்மையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திரு. இரா. அப்பு நடேசன்.

@ 137 முதல் 311 வரையிலான பக்கங்களில் இணைப்பு I மற்றும்

II-ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

1994 ஏப்ரல் 18]

முற்பகல் 11.25

திரு. இரா. அப்பு நடேசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்தக் கல்வி மானியத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு, கன்னியாகுமரி மாவட்டம், கல்வியிலே இன்று கூடுதலாகப் பெயர் பெற்று விளங்குகிற ஒரு மாவட்டமாக இருக்கிறது. அந்த கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே கல்வி கற்பதற்காக மாணவர்கள், மாணவியர்கள் ஏராளமான பேர் இருந்தாலும்கூட, அங்கே கட்டிட வசதிகள் கூடுதலாக இல்லை. ஆகையால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உள்ள மாணவ, மாணவியர்களுக்குக் கல்வி கற்பதற்கு மிகவும் வசதியாக அமையக் கூடிய வகையில் கட்டிட வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே கூடுதலாக மலையாளம் தெரிந்த ஆட்கள் வசித்து வருகின்றார்கள். இன்று தமிழகத்திலே கூடுதலாக மலையாள பாஷை பேசுபவர்களும், படிப்பவர்களும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலேதான் இருக்கின்றார்கள். அங்கு இப்பொழுது மலையாள ஆசிரியர்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றார்கள். மலையாளம் தாய்மொழியாகப் போதிக்கப்படுகின்ற எங்களது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே போதிய அளவில் மலையாளப் புத்தகங்கள் வெளியிடவேண்டும். இன்றைக்கு மலையாள புத்தகங்கள் இல்லாமல் உள்ளதால், 9-ஆம் வகுப்பிற்கும், 10-ஆம் வகுப்பிற்கும் தேவைப்படுகின்ற மலையாளப் புத்தகங்களை கேரளாவிலிருந்து இரவல் எடுப்பதுபோல் அவர்களை நாம் பின்பற்றி வருகின்றோம். ஆதலால் கருணாகூர்ந்து மலையாளப் புத்தகங்களை இங்கே தயார் செய்து, மலையாள ஆசிரியர்களையும் கூடுதலாக நியமனம் செய்து, மலையாளத்தை தாய்மொழியாக வைத்திருக்கின்ற மலையாளிகள் அனைவருக்கும் இங்கே உதவவேண்டுமென்று கேட்பதோடு, அங்கே ஏராளமான கல்லூரிகள் இருந்தாலும்கூட, அரசாங்கக் கல்லூரிகள் கிடையாது. ஆகையால் நமது தமிழக அரசு எத்தனையோ நல்ல திட்டங்களைச் செய்து வருகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே அரசின் சார்பாக கல்லூரி அமைக்கவேண்டுமென்று, ஒரு பெரிய இன்ஜினியரிங் கல்லூரி அமைக்கவேண்டுமென்று பொதுமக்களின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் மற்ற மாவட்டங்களிலே எல்லாம் இன்று மருத்துவக் கல்லூரி இயங்கி வருகின்றது. உண்மையிலேயே கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சிறியதாக இருந்தாலும்கூட ஜனத்தொகை கூடுதலாக இருக்கின்ற மாவட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

[திரு. இரா. அப்பு நடேசன்] [1994 ஏப்ரல் 18]

தனியார் மருத்துவமனைதான் நிறைய இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் ஏழையெளிய தொழிலாளிகளும் நிறைய இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கெல்லாம் வசதியாக ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று நான் பணிவாக வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே பி.எட். காலேஜ் ஒன்றை அரசாங்கமே துவங்கி, அங்குள்ள ஏழை எளிய மக்கள் பி.எட். படிப்பதற்கு உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், தொகுதி பற்றிய விஷயங்களை இதுவரையிலும் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளிக்காத காரணத்தினால்தான் நான் இன்றாவது எங்கள் தொகுதியைப் பற்றி ஏதாவது பேசவேண்டுமென்பதற்குத்தான் உட்கார்ந்திருந்தேன். ஆகவே தொகுதி விஷயங்கள் இரண்டு பேச அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, எங்களுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே.....(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. அப்பு நடேசன், நான் வாய்ப்புக் கொடுக்காமல் இல்லை. உங்களுக்கே நான் பலமுறை கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை எல்லாம் நிகழ்ச்சி நிரலிலே சேர்த்திருக்கிறேன். உங்களுக்கு வேறு சிலர் வாய்ப்புக் கொடுக்கவில்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். உங்களுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு உறுப்பினர் மீதுதான் நடவடிக்கை எடுத்து, வெளியேற்றியிருக்கிறேன். பாக்கி எல்லா உறுப்பினர்களும் தாராளமாக வந்து அவர்களுடைய மேலான கருத்துக்களை, தொகுதியினுடைய பிரச்சினைகளை இங்கே சொல்லலாம். எனவே எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுக்கவில்லை என்று பொதுவாகச் சொல்வது சரியல்ல.

திரு. இரா. அப்பு நடேசன்: எங்களுடைய கட்சிக்காரர்தான் வாய்ப்பு கொடுக்கவில்லை. எங்களுடைய கொறடா கொடுக்கவில்லை என்றுதான் சொன்னேன். மாண்புமிகு சபாநாயகர் கொடுக்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. மன்னித்துக் கொள்ளவேண்டும். எங்களுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சுதந்திரம் கிடைத்ததற்குப் பிறகுதான் 1956-லே தான் தமிழகத்தோடு இணைந்தது. 1956-ல் இணைந்ததற்கு அப்புறம், 1965, 1966-ஆம் ஆண்டுவரை ஏதேதோ திட்டங்களை அங்கு செய்தார்கள். அதற்கு அப்புறம் இப்போதுதான் கடந்த 1992-ஆம் ஆண்டிலேதான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மிக அழகாக எங்களுடைய மாவட்டத்திற்கு என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்திற்கு பதில் சொல்லும்போது ரூ.400 கோடி அளவிலே ஒரு ரப்பர் பேக்டரியை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அந்த ரப்பர் பேக்டரியை கூடிய சீக்கிரமாக துவக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1994 ஏப்ரல் 18] [திரு. இரா. அப்பு நடேசன்]

அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வந்து, அடிக்கல் நாட்டி, அதைத் துவக்கி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11.30

அதோடு மட்டுமல்லாமல் அதற்கு கவன ஈர்ப்பு ஒன்று இங்கு கொடுத்தும் எனக்குப் பேசுவதற்கான வாய்ப்பை எங்களுடைய ஆட்கள் கொடுக்காததன் காரணமாக நான் பேசவில்லை. அது உண்மையிலேயே ஆபத்தான பாலம். 30 அடி ஆழம் இருக்கிறது. 1885 ஆம் ஆண்டில் மகாராஜா காலத்திலே கட்டப்பட்ட பாலமாக இருக்கின்றது.

அந்தப் பாலம் சிறியதாக இருந்தாலும் மிக பலவீனமாக இருக்கிறது. பாலத்தின் பக்க சுவர்கள் மிகவும் மோசமாக 200 அடி 300 அடி நீளம் இருக்கிறது. அதில் 30 அடி ஆழம் இருக்கிறது. அந்த இடத்திலே 2, 3 வருடங்களாக நாங்கள் எத்தனையோ முறை டி.டி.சி-யிலே பேசியும் கலெக்டரிடம் சொல்லியும்கூட ஒன்றும் நடக்கவில்லை. முன்னாள் கலெக்டர் செளபே அவர்கள் பெரிய மனது பண்ணி 3 லட்சம் ரூபாய் போட்டு 100 அடி நீளத்திலே பக்கச்சுவர்கள் கட்டி இருக்கின்றார்கள். மீதமுள்ள 200 அடி நீளத்தை ஒரு வருடத்திலே கட்டவும், மற்றொரு பக்கத்திலே 300 அடி நீளமும் கட்ட வேண்டும் என்றால் 20, 30 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். ஒரு பக்கமாவது பக்கச் சுவர் கட்டி அந்தப் பாலத்தை உடனடியாக முடித்து அந்த ஊர் மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ஆண்டுகளாக முல்லையாறு என்னும் ஒரு ஆறு இருக்கிறது. ஜீவநதி. அதிலே பள்ளிகொண்டாம் அருகிலே ஒரு அணையைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கோரிக்கையையாகவும், டி.டி.சி. மூலமாகவும் நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி ஒரு அணை முல்லையாற்றிலே பள்ளிகொண்டாம் அருகே கட்டுவதாக இருந்தால் அந்த ஊர் மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படுவதோடு குடிதண்ணீருக்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இந்தப் பள்ளிகொண்டாம் அணையைக் கட்டி எங்கள் ஊர் மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டும் அல்லாமல் எங்கள் ஊரிலே 1992 ஆம் ஆண்டிலே நடந்த வெள்ளப் பெருக்கத்தால் 20 ஆயிரம் வீடுகள் சேதம் அடைந்தன. அதிலே ஓடு, டெரஸ் போட்ட வீடுகளுக்கு மானியம் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லி, மற்ற மாவட்டங்களுக்கெல்லாம் முன்னதாக எங்கள் மாவட்டத்திற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 5 கோடி ரூபாய் அனுமதி கொடுத்தார்கள். அதிலே ஓட்டு வீடுகளுக்கு மட்டும்தான் அன்று 1½ கோடி ரூபாய் கொடுத்து பாக்கி 3½ கோடி ரூபாய்

[திரு. இரா. அப்பு நடேசன்] [1994 ஏப்ரல் 18]

அங்கேயே இருக்கிறது. ஒட்டு வீடுகள் பெரிதாக இருந்தாலும் கூட, ஒட்டு வீடுகளை விட மிகப் பெரிய ஓலை வீடுகள் எங்கள் மாவட்டத்திலே நிறைய இருக்கின்றன. ஏனென்றால் கேரள மாநிலத்தை ஒட்டி இருக்கிற மாவட்டம். ஆகையால் அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள ஓலை வீடுகள் எல்லாம் பெரிய வீடுகள். ஓலை அங்கே நிறைய கிடைப்பதனால் அங்கு ஓலையை வேய்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த வீடுகள் எல்லாம் இடிந்து சுமார் 18 ஆயிரம் வீடுகள் பாதிக்கப்பட்டு வெள்ளத்தில் சென்று விட்டன. இதற்கு நிவாரணம் கோரி முடியாமல் பெண்கள் எல்லாம் கன்னியாகுமரி மாவட்ட கலெக்டர் அலுவலகத்தின் முன்னாலே உண்ணாவிரதம் இருந்து 50க்கும் மேற்பட்ட பெண்களை கைது செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொடர் உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் ஆகையினால் அந்த உண்ணாவிரதத்தை கைவிடச் செய்து அங்குள்ள ஓலை வீடுகளுக்கும், அந்த 3½ கோடி ரூபாயையாவது அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவுவதோடு அந்த வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்வதற்கு கடன் வசதியும்-ஒட்டு வீடுகளுக்கு கொடுத்தது போல்-கொடுக்க வேண்டும் என்று மிகவும் பணிவோடு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எத்தனையோ எழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல நல்ல காரியங்களைச் செய்யக் கூடிய இந்த அரசு அந்த ஓலை வீடுகளுக்கும்- அந்த ஓலை வீடுகள் பெரிய வீடுகள்-குடிசை வீடுகள் அல்ல. ஓலைக் குடிசைகளுக்கு நாங்கள் கேட்க மாட்டோம். அவை ஓலை வேய்ந்த பெரிய வீடுகள். அந்த ஓலை வீடுகளுக்கு மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதாவது கடன் உதவியும் தந்து, மானிய உதவியும் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டு இன்று இந்த மானியத்திலே பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி சொல்லி விடை பெறுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருமதி கே. மரியம் உல் ஆசியா.

*திருமதி கே. மரியம் உல் ஆசியா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பினைத் தந்த தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தேசியக் கவிஞர் அல்லாமா டாக்டர் முஹம்மது இக்பால் அவர்களின் புகழ் பெற்ற பாடலான “ஸாரே ஜஹான் ஸே அச்சா; இந்துஸ்தான் ஹமாரா” என்ற கவிதையில், “உத்ரா தேரா கினாரே, ஜப் கார்வான் ஹமாரா” என்று இந்திய காரவான் விடுதலையென்னும் கரையை அடைந்து மீண்டும் வறுமை ஒழிப்பு என்னும் கரைக்குப் பயணம் செய்வதாகக் குறிப்பிட்டார். இக்பால் கண்ட கனவை நனவாக்கும் வகையில் தமிழகத்தின் ஒளி விளக்கு தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் தலைமையிலான தமிழக அரசு

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி கே. மரியம் உல் ஆசியா]

செயல்பட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. நாட்டிலேயே மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகள், பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும் தான்; அங்குதான் எதிர்கால உலகமே உண்டாக்கப்படுகின்றது. என அண்ணல் காந்தியடிகள் குறிப்பிட்ட சத்திய வசனத்தை கருத்தில் கொண்டு, முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கல்வித் துறையில் மாபெரும் சாதனை முத்திரைகளைப் பதித்து வருகின்றார்கள். பள்ளிகளில் குழந்தைகளைச் சேர்த்து தொடர்ந்து படிக்க வைப்பதைக் கட்டாயமாக்கும் சட்டம் ஒன்று சட்டப் பேரவையில் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதன் மூலம் கல்வித் துறையிலும் சமுதாய நிலையிலும் ஒரு மாபெரும் புரட்சிக்கு வித்திடுவதாக இருக்கும். இதன் மூலம் குழந்தை உழைப்பு என்னும் சமுதாயக் கொடுமைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்படும். குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்க கட்டாய சட்டம் இயற்றுவது குழந்தைத் தொழிலாளர் என்ற இருண்ட பகுதிக்கு ஒளியூட்டுவதாக அமையும். கல்வியின் வேர் கசப்பாகத்தான் இருக்கும்; அதன் கனியோ சுவையானது. அதைப்போல் வேறொரு சுவையுள்ள கனியே உலகில் கிடையாது என்று அரிஸ்டாட்டில் கூறுகிறார். இத்தகைய கனியை, கனியின் சுவையை குழந்தைகள் அனைவரும் சுவைக்க முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் வழி வகுத்துள்ளார்கள்.

முற்பகல் 11.35

இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலகட்டத்தில், இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட முன்னணித் தலைவர்களில் ஒருவரான, தாந்தாபாய் நௌரோஜி அவர்கள் அன்றைய கல்விக் கமிஷன் முன் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் இந்திய மக்களுக்குக் கட்டாய இலவச ஆரம்பக் கல்வி அளிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார். ஆனால் ஆரம்பக் கல்வியை பிரிட்டிஷ் அரசு தேவையற்றதாகக் கருதியது. பிரிட்டிஷ்காரர்களை எதிர்த்து நடத்திய வீரமிகு போராட்டத்தில் பிறந்ததுதான் அனைவருக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்விக் கொள்கை ஆகும். அனைவருக்கும் ஆரம்பக் கல்வி வழங்குவதாக அரசியலமைப்பில் வாக்குறுதி கொடுத்த மத்திய அரசு அதை நிறைவேற்றவில்லை. “இன்றைய அரும்புகள் நாளை மலர்கள்; இன்றைய குழந்தைகள் எதிர்கால வரலாற்றின் நிகழ்காலச் சுவடுகள்; நாளை யுகத்தின் நிர்மாணத்தூண்கள்.” நாட்டின் எதிர்கால நம்பிக்கைகள் எரிந்து சாம்பலாகிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட தாயுள்ளம் கொண்ட தங்கத் தலைவி தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் ஆரம்பக் கல்வியை கட்டாயமாக்கி இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத் தலைவர்களின் எண்ணங்களை நிறைவேற்றி வைத்திருக்கிறார்கள்.

[திருமதி கே. மரியம் உல் ஆசியா] [1994 ஏப்ரல் 18]

விளையாட்டுத் துறையில் தீவிர ஆர்வம் காட்டி வருவதுடன், பல்வேறு சாதனை முத்திரைகளைப் பதித்துவரும் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் பொற்கால ஆட்சியில் விளையாட்டுக்கென்று ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகின்றேன்.

சர்வதேச விளையாட்டு அரங்கங்களில் நமக்கென தனி இடத்தைப் பெறுவதற்காக தமிழ்நாடு விளையாட்டு மேம்பாட்டு ஆணையத்தை உருவாக்கியும், நேரு விளையாட்டு அரங்கம் அமைத்தும், ஆசிய தடகளப்போட்டி மற்றும் சர்வதேச அழைப்பு தடகளப் போட்டி ஆகியவற்றை வெற்றிகரமாக நடத்தியும், தமிழகத்திலுள்ள 388 பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும், கிராமப்புற விளையாட்டு மையங்கள் துவக்குவதற்கும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் விளையாட்டுப் பள்ளிகள், விடுதிகள் திறப்பதற்கும், விளையாட்டுகளில் திறமைகாட்டும் மாணவர்களுக்கு கூடுதல் மதிப்பெண்கள் வழங்குவதற்கும் வறுமையில் வாடும் விளையாட்டு வீரர்களுக்கு மாதாந்திர உதவித்தொகை ரூ. 75-ல் இருந்து ரூ. 500 ஆக உயர்த்தியும், இவ்வாறாக எதிர்காலத்தில் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களை உருவாக்க, இந்தியாவிற்கே விளையாட்டு உலகில் வழிகாட்டக் கூடிய முதல்வராக விளங்கும் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் பெயர் விளையாட்டுப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு சூட்டப்பட வேண்டுமென்று, விளையாட்டு உலகின் சார்பில் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஆம் ஆண்டு தி.மு.க. அரசு கல்வி நிறுவனங்களுக்கு சொத்துவரி விதிப்பில் அளிக்கப்பட்டிருந்த சலுகைகளைப் பறித்தது. இதனால் சிறுபான்மை கல்வி நிறுவனங்களைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியாமல் மூட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனை அறிந்த முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், கல்வி நிறுவனங்களுக்கு, சொத்துவரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்க முடிவு செய்ததை சிறுபான்மைக் கல்வி நிறுவனங்களின் சார்பில் பாராட்டையும், நன்றியும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெண்களுக்கு அரசு அறிவித்திருக்கும் 30% இடஒதுக்கீட்டை 50% ஆக அதிகரிக்க உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன். நர்சரி மற்றும் ஆங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளிகளுக்கென தனி இயக்குநரகம் அமைக்க வேண்டுகிறேன். தமிழகத்திலிருந்து சிவில் சர்வீஸ் தேர்வுகளில் கலந்து கொள்பவர்கள் வெற்றி பெறுவதை உறுதிசெய்யும் வகையில் தமிழகக் கல்வி முறையில் பெரும்மாற்றம் கொண்டு வர வேண்டும். உயர் கல்விக் கொள்கையை வருங்கால சமுதாயத்திற்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் தொலை நோக்குடன் உருவாக்க வேண்டும். உயர் கல்வியில் கற்பிக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி கே. மரியம் உல் ஆசியா]

பாடத்திட்டமும், மாணவர்களின் வாழ்க்கைக்கு முழுமையாகப் பயன்படக்கூடிய வகையில் புதிதாக உருவாக்கப்பட வேண்டும். பள்ளி, கல்லூரிகளில் நுகர்வோர் கல்வியை பாடமாக வைக்க வேண்டும். மத்திய அரசு தொழில்பழகுனர் பயிற்சி வாரியம் இருப்பது போல் தமிழகத்தில் தொழில் பழகுனர் பயிற்சி இயக்குநரகம் (டைரக்டரேட் ஆப் வொக்கேஷனல் டெக்னிக்கல் எஜுகேஷன்) ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சிறுபான்மை சமுதாயத்தை சிறுகொடிந்த பறவையாக, சிதைந்த சித்திரமாக ஆக்குவதற்காக 17-5-1989 அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, ஆணை எண் 536 என்ற உத்தரவை பிறப்பித்தது. இதனால்தான் கடந்த ஓராண்டுக்கு மேலாக, சுமார் ஆயிரக்கணக்கான மாணவ மாணவிகள் ஆசிரியர் பயிற்சித் தேர்வுகள் எழுத முடியாமல் ஜீவ மரணப் போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குருவி தலையில் பனங்காயை வைப்பது போல், வெறும் 40 மாணவிகள் மட்டுமே படிக்கின்ற கல்வி நிறுவனத்திற்கு அளவுக்கு அதிகமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்ற விதிமுறைகளைப் புகுத்தியதை ஆரம்பத்திலேயே தனியார் ஆசிரியப் பயிற்சி நிறுவனங்கள் எதிர்த்தன. நீதிமன்றத்தில் வழக்குகள் தொடுத்தன.

சிறுபான்மை சமுதாயத்தை நசுக்குவதற்காக, ஒடுக்குவதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு போட்ட 536 என்ற கறுப்பு ஆணையை சிறுபான்மை சமுதாயத்தின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகவும், பாதுகாவலராகவும் விளங்குகின்ற தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று, சிறுபான்மை சமுதாயத்தின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐந்தாம் வகுப்பு வரையில், அதாவது தொடக்கக் கல்வி வரையில் பெண்களே ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்படுவார்கள் என்ற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களின் மகத்தான ஆணையை ஏற்று தமிழகத்திலுள்ள அனைத்துப் பகுதியிலிருந்தும் பெண்களை ஆசிரியப் பயிற்சிக்கு பெற்றோர்கள் சேர்த்தனர்.

முற்பகல் 11.40

பெண்களுக்கு ஏற்ற பாதுகாப்பான தொழில் ஆசிரியர் பணியாகும். ஆகவே, கிராமப் புறங்களில் பெண்கள் பெருமளவில் ஆசிரியர் கல்விப் பயிற்சிக்கு விரும்பி சேர்ந்து வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் கடந்த ஓராண்டுக்கு மேலாக ஆசிரியப் பயிற்சி முடித்த மாணவிகள் தி.மு.க. அரசின் மேற்கண்ட அரசு ஆணையின் காரணமாக நீதிமன்றத்

[திருமதி கே. மரியம் உல் ஆசியா] [1994 ஏப்ரல் 18]

தீர்ப்பை ஒட்டி அரசுத் தேர்வுகள் எழுத முடியாமல் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1986 ஆம் ஆண்டு இதே போன்ற பிரச்சினை வந்தபோது, அப்போது தமிழக முதல்வராக இருந்த டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அங்கீகாரம் இல்லாத ஆசிரியப் பயிற்சி நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெற்ற மாணவ மாணவிகளுக்கு கருணை அடிப்படையில் அரசுத் தேர்வுகள் எழுதுவதற்கு 3-10-1986 அன்று உத்தரவிட்டார். அதைப் பின்பற்றியும் 25-2-1994 அன்று சென்னை உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பில் “புதிதாக விதிகள் நிர்ணயிப்பதற்கு அரசுக்கு முழு அதிகாரம் இருக்கிறது” என்று சுட்டிக்காட்டியிருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டும், தி.மு.க. அரசின் கறுப்பு ஆணையை ரத்து செய்து, நீதிமன்றத்தின் மூலம் அரசு அங்கீகாரம் ரத்து செய்யப்பட்ட, மற்றும் அரசு அங்கீகாரத்திற்கு விண்ணப்பித்துக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்ற, அனைத்து ஆசிரியப் பயிற்சி நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெற்ற மாணவ, மாணவிகள் அனைவருக்கும் கருணை அடிப்படையில் அரசுத் தேர்வுகள் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுகிறேன். இந்திய அரசியல் சட்டப்படி கல்விக் கூடத்தை தற்காலிகமாக நடத்த அனுமதி வழங்குவதற்கு அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை, உரிமையை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறுபான்மை கல்வி நிறுவனங்களை அழிப்பதற்காக தி.மு.க. அரசு கறுப்பு ஆணை பிறப்பிப்பதற்கு உறுதுணையாக இருந்த சில அரசு அதிகாரிகள் தவறான கருத்தினை அரசிற்குத் தருகின்றார்கள். அதனை ஏற்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தேவகுமாரனைக் காத்த மேரி மாதாவைப் போல, ஆசிரியக் கல்வி பயிற்சி பெற்ற மாணவ, மாணவிகளை கருணை அடிப்படையில் அரசு தேர்வு எழுத உத்தரவிட்டு, காப்பாற்றுமாறு வேண்டுகிறேன்.

அரசாங்க வேலையை மட்டுமே நம்பி பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை ஆசிரியர் பயிற்சியில் சேர்க்கவில்லை. ஆசிரியப் பயிற்சி பட்டயச் சான்றிதழ் கிடைத்தால் அரசாங்க வேலைகளிலும் சேரலாம். அதேநேரத்தில் தனியார் நர்சரி பள்ளிகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அதோடு மட்டும் அல்லாமல் 10, 15 பேருக்கு டியூஷன் சொல்லிக்கொடுத்தாவது தங்களது கல்வி அறிவை பெருக்கிக்கொள்வதுடன், தங்களது வருமானத்தையும் பெருக்கிக் கொள்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பெண்களுக்கு ஏற்ற தொழிலாக இந்த ஆசிரியப் பயிற்சி இருப்பதன் காரணமாக பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை ஆசிரியப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்ப்பதற்கு

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி கே. மரியம் உல் ஆசியா]

மிகவும் ஆர்வத்தோடு சேர்க்கின்ற இன்றைய சூழ்நிலையில் ஆசிரியப் பயிற்சிப் படித்த மாணவ, மாணவிகள் தேர்வு எழுத முடியாத சூழ்நிலை இங்கே உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து பெயர்ப் பட்டியல் அனுப்பிய மற்றும் தேர்வுக்கட்டணம் செலுத்திய அனைத்து மாணவ, மாணவிகளையும் கருணை அடிப்படையில் தேர்வு எழுத கருணையுள்ளம் கொண்ட தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு அனுமதிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசுத் தேர்வை கருணை அடிப்படையில் நடத்த உத்தரவிட்டு அதன் பிறகு, புதிய ஆணை பிறப்பித்து ஒரு ஸ்டாண்டிங் கமிட்டி அமைத்து ஆசிரியப் பயிற்சி நிறுவனங்களை நேரில் ஆய்வு செய்து தகுதிவாய்ந்த ஆசிரியப் பயிற்சி நிறுவனங்களுக்கு அரசு அங்கீகாரம் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படை ஆரம்பக் கல்வியே ஆகும். “கல்விக்கூடம் ஒரு கடல், அதில் முழுகி முத்தெடுக்க வேண்டுமே தவிர, கிளிஞ்சல்களைப் பொறுக்கக் கூடாது” என்பது ஒரு அறிஞரின் பொன்மொழி ஆகும். முத்து குளிக்கத் தெரிந்தவர்களால்தான் முத்தெடுக்க முடியும். அதேபோல் முறைப்படி ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றவர்களால் மட்டுமே சிறப்பாக கற்பிக்க முடியும். சரியான கல்வி முறை மூலம்தான் ஒரு சிறப்பான சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட கல்வியை அளிக்கின்ற சிறந்த ஆசிரியப் பயிற்சி நிறுவனங்களை தகுதி அடிப்படையில் தேர்வு செய்து, அரசு அங்கீகாரம் வழங்க வேண்டுகிறேன்.

1959ஆம் ஆண்டு அரசு அமைத்த “தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம்” என்ற அமைப்பு சில ஆண்டுகளாக செயல்படாமல் இருந்தது. அந்த மன்றத்தைப் புதுப்பித்து “தமிழ் வளர்ச்சி மன்றம்” என்ற பெயரில் தமிழ் வளர புதிய அமைப்பு உருவாக்கிய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு, தமிழ் உலகம் நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவிக்கிறது.

தஞ்சையில் நடைபெறவிருக்கும் உலகத் தமிழ் மாநாட்டையொட்டி-தமிழ் உலகின் பெருமைகள் உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்க உலகத் தமிழ் மாநாடு காணும்-தமிழர்கள் உலகின் எந்த மூலை முடுக்கில் இருந்தாலும் அவர்களின் நெஞ்சங்களில் வாழ்ந்து வருகின்ற உலகத் தமிழர்களின் தனிப் பெரும் தலைவி தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் திருப்பெயரை, தஞ்சை மாவட்டத்திற்குச் சூட்ட வேண்டும் என்று உலகெங்கும் உள்ள தமிழ் மக்களின் சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி கே. மரியம் உல் ஆசியா] [1994 ஏப்ரல் 18]

அறிஞர் அண்ணாவின் முன் முயற்சியால் டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேஷ்யா போன்ற கல்வியாளர்களின் ஒத்துழைப்பினால் யுனெஸ்கோ-வின் பரிந்துரைப்படி அமைக்கப்பட்ட உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் நமக்குக் கிடைத்த அரிய பொக்கிஷமாகும். இந்தி உட்பட எந்த மொழிக்கும் இத்தகைய ஆராய்ச்சி அமைப்பு கிடையாது. உலக அளவில் பிரான்ஸ் நாட்டில் பிரெஞ்சு மொழிக்கு மட்டுமே இத்தகைய ஆய்வு அமைப்பு உண்டு. எனவே, நமக்கு கிடைத்த உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு சொந்தக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கும், இதனை மேம்படுத்துவதற்கும், இந்த நிறுவனத்திற்கு இயக்குநர் நியமிப்பதற்கும் உடனே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

வெளிநாட்டிலிருந்து தமிழகம் வந்து, தமிழ் மொழியை நேசித்துவந்த காட்டுவெல் போப் என்ற பெயரை, வீரமாமுனிவர் என்று மாற்றி, தேம்பாவணி போன்ற இலக்கியப்படைப்புகளைத் தந்து, தமிழ் வளர்த்து, தமிழ் மண்ணில் வாழ்ந்து, தமிழ்க் காற்றை சுவாசித்து, தமிழ் மண்ணில் மடிந்த தமிழ்ப் பெரியார் வீரமாமுனிவர் பெயரில் ஒரு மாவட்டம் அமைக்க வேண்டுகிறேன்.

முற்பகல் 11.45

மத்திய அரசு உருது மொழி பல்கலைக்கழகத்தை தென்னிந்தியாவில் ஆரம்பிக்க பரிசீலனை செய்து வருகின்றது. அந்த உருதுமொழி பல்கலைக்கழகத்தை தமிழ்நாட்டில் துவக்குவதற்கு மத்திய அரசை மாநில அரசு வலியுறுத்த வேண்டுகிறேன். தமிழகத்தின் மத்தியப் பகுதியாகவும், அதே நேரத்தில் உருதுமொழி பேசும் மக்கள் நிறைந்து வாழுகின்ற திருச்சியில் உருதுமொழி பல்கலைக்கழகத்தைத் துவக்குவதற்கு மத்திய அரசை நமது மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டுகின்றேன்.

உருதுமொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு படிப்பவர்களுக்கு போதிய பாடப்புத்தகங்களை தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனமே அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டுகின்றேன். அரசினர் உருதுமொழிப் பள்ளிகளில் உருதுமொழி தெரிந்தவரை தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்க வேண்டுகின்றேன்.

மேலும் எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த க. பரமத்தி அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்த பொது மக்களின் சார்பாக, ரு. ஒரு லட்சம் பணம் கட்டியுள்ளனர். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தின் மூலம் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது. 20 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவிற்கு எந்த மேல்நிலைப்

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி கே. மரியம் உல் ஆசியா]

பள்ளியும் இல்லை. ஆகவே, க. பரமத்தி உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்த வேண்டுமென்று இந்தத் தருணத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், எனது தொகுதியில், பள்ளப்பாளையத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளியை துவக்கச் சொல்லி பொதுமக்கள் நீண்டகாலமாக கோரி வருகிறார்கள். அதற்காக நிலமும் ரூ.60,000-மும் பொது மக்கள் சார்பில் கட்டியுள்ளனர். 15 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவிற்கு எந்த உயர்நிலைப் பள்ளியும் கிடையாது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிறைந்து வாழ்கின்ற பள்ளப்பாளையம் பகுதியில் உயர்நிலைப் பள்ளியை உடனடியாகத் துவக்கும்படி மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசை நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், விருத்தாசலம் கல்வி மாவட்டம், சின்னசேலம் பகுதி மேட்டுப்பாளையத்தில் சிறுபான்மைச் சமுதாயத்தினரால் 1947-ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்டு, 1961-ஆம் ஆண்டு நடுநிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தப்பட்ட ஆலாத் நடுநிலைப் பள்ளியில் இன்றுவரையில் போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லை. 5-8-1991 அன்று இந்த நடுநிலைப் பள்ளிக்கு, தமிழ் ஆசிரியர், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர், இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் பணி இடங்களுக்கு சென்னை உயர்நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது. இதுவரையிலும் ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, சென்னை உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பாணையின்படி, உடனடியாக ஆசிரியர்கள் பணி இடங்களுக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பினை அளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. சிங்கை கோவிந்தராக.

திரு. சிங்கை கோவிந்தராக: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தினுடைய ஒப்புயர்வற்ற தலைவி, எங்களுடைய குடும்ப தெய்வம், ஏழை மக்களுடைய ஏற்றமிகு தலைவி, திராவிடத் தலைவி, மதம், இனம் வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு எல்லோரையும் ஒரே நிலையாகக் கருதுகின்ற அன்புத் தலைவி, டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய இருக்கையை நோக்கி என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியினை அவர்களுடைய மலர்ப்பாதங்களுக்கு சமர்ப்பித்து, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்

[திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு] [1994 ஏப்ரல் 18]

தலைவர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியை இங்கே சமர்ப்பித்து, காற்று புக முடியாத இடம் கூட இருக்கலாம்; ஆனால் கல்வி புகாத இடமே பைந்தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடாது என்கின்ற நிலையை ஏற்படுத்த லட்சிய சபதம் ஏற்று, இந்த மாநிலத்தை கல்வியின் விளை நிலமாக, அறிவு ஜீவிகளின் அரங்கேற்ற மேடையாக, கற்றறிவாளர்களைத் தரும் கற்பகவிருட்சமாக, எங்கும் கல்வி, எதிலும் கல்வி என்று பொங்கிவரும் புதுப் புனலாய் தங்குதடையின்றி வரும் அறிவின் ஊற்றுக்களாய் உருவாக்கிக் காட்டிட முழுவீச்சில் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய புனித அரசு செயலாற்றி வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அழைத்தவர் குரலுக்கு வருவேன் என்று கீதையிலே கண்ணபிரான் கூறியதாகச் சொல்லுவார்கள். ஆனால், அழைக்காமலேயே சின்னஞ்சிறார்களை நாடிச் சென்று பால்மணம் மாறாத அந்தப் பசுந்தளிர்களுக்கு ஞானப்பாலாக கல்வியை ஊட்டி, கலைவாணி வலம் வந்து, நிலைகளென்றும் கல்விக் கோயிலாக தமிழ் மண்ணை இந்தப் புனித அரசு உருவாக்கி வருகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முற்பகல் 11-50

ஐந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளுக்குப் பள்ளிக் கல்வி, மருத்துவப் பரிசோதனை, விளையாட்டுத் துறையில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்தும் உற்சாகத் திட்டங்கள், அனைவருக்கும் கல்வி என்கின்ற அறிவுபூர்வமாக கல்வியை, அறியாமை இருளில் மறைந்து நின்றவர்களை வெளிச்சத்திற்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கும் அற்புதமான அறிவொளித் திட்டம் ஆகிய உன்னதப் பணிகளால் அறிவுலகத்தை நோக்கி இந்தத் தமிழ் மண் வெற்றி நடை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்கின்றோம்.

வினாடி நேரத்திற்குள் விஞ்ஞானப் புதுமைகளும், புத்தாடை கட்டி புதிய பரிணாமங்களை உண்டாக்கிக் காட்டும் மேலைநாடுகளின் விஞ்ஞான வியப்புகளுக்குச் சவால் விடுகின்ற அளவில் தரமணியில் அறிவியல் நகரம் ஒன்றைப் படைத்ததன் மூலம், ஏழரை மாத காலத்தில் உலக விளையாட்டுத் துறையே வியந்து பாராட்டும் வண்ணம் ஜவஹர்லால் நேரு விளையாட்டரங்கை மாண்புமிகு இதய தெய்வம் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதேபோல, விஞ்ஞான உலகமே விண்ணுயரப் பாராட்டும் நிலையை தரமணி அறிவியல் நகரம் அடைவதை நாம் பார்க்கப்

1994 ஏப்ரல் 18] [திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு]

போகின்றோம் என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

தமிழகத்தினுடைய இரு கண்களாக மின்னி ஜோலிக்கும் இருமொழித் திட்டத்தினைச் சீரும்சிறப்புமாக டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் புனித அரசு செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் மறைந்த பாரதப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவின் உறுதிமொழியை மீறுகின்ற வகையில் இந்தியை மறைமுகமாகத் தமிழகத்தில் திணிப்பதற்குத் திரைமறைவான வேலைகளிலே மத்திய அரசு ஈடுபட்டுள்ளது.

வானொலிக்கு தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் தொகையறா பாட, ஆக்கிரமிப்பு எண்ணத்தோடு அத்து மீறி இந்தி இங்கே ஆலவட்டம் ஆட ஒத்திகைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

மொழி உணர்வு என்பது தமிழ் மக்களின் இனத்தில் ஊறி வளர்ந்த ஒன்று. அந்தத் தன்மான உணர்வுக்குச் சோதனை என்றால் பொங்கி எழ வேங்கைக் கூட்டமாகத் தமிழக இளைஞர் பட்டாளம் உள்ளது, வரலாற்றை மறந்தவர்கள் தயவு செய்து 1965-ஐத் திரும்பிப் பாருங்கள். உலகிலேயே தாய்மொழிக் கொள்கைக்காகத் தனது தேக்குமர தேகத்தினைச் செந்தீக்கு இரையாக்கிய அந்தத் தியாகச் சிற்பிகளை ஒருகணம் சிந்தியுங்கள். மீண்டும் ஒரு மொழிப் போர்க் களமாகத் தமிழகத்தை உருவாக்கி விடாதீர்கள்.

அப்படியொரு நிலை ஏற்பட்டால் தங்கத் தமிழ் காத்திட சிங்க நிகர் தலைவியாம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் படைமுகத்து வீராங்கனையாக நிற்பார்; அவர்கள் பின்னாலே இந்தத் தமிழகம் ஓரணியாய் பேரணியாய்ப் பெருக்கெடுத்து நிற்கும் என்பதை மட்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முதல் சாதனைகளின் சங்கமமாக, வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஒரு வரலாற்று அமைதிப் பூங்காற்று தொட்டு விளையாடும் நந்தவனமாகத் தமிழகத்தை மேம்படுத்திக் காட்டி நானும் உழைத்திட, நாட்டை மேலும் வளமாக்கி நவயுகச் சிற்பியாம் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களிடத்திலே தோற்றுப் போனவர்கள், தோற்கப் போகின்றவர்கள் புழுதிவாரித் தூற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் கற்கால மனிதர்களின் தற்காலப் பிரதிநிதிகளாக இன்றையதினம் செயல்படுகிறார்கள் என்பதைத் தமிழக மக்கள் அறிவார்கள்.

[திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு] [1994 ஏப்ரல் 18]

பொதுவாக இந்த அரசு மாணவர்களுக்கு பெற்ற தாயாகவும், ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கு உற்ற தோழனாகவும், ஒரே வார்த்தையில் கூறுவது என்று சொன்னால், கல்விக்கே கண்ணாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இன்றையதினம் இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலே மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களிடமும், மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களிடமும் என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளாக ஒரு சில கோரிக்கைகளை வைக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய ஆரம்பக் கல்விக் கூடங்கள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றின் பள்ளிக் கட்டிடங்களில் பல இன்றையதினம் மிகவும் பாழடைந்து, பழுதடைந்து உள்ளன. இவற்றையெல்லாம் சரி செய்கிற பணியிலே, பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகமும், மற்றவர்களும் ஈடுபட்டிருந்தாலும், முழுமையாக அவைகள் மாற்றம் அடைவதற்குண்டான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முடியாமல் இருக்கிற காரணத்தினால், அப்படிப்பட்டக் கல்விக் கூடங்களையெல்லாம் பழுதுபார்க்கிற பணிக்கும், புதிய கட்டிடங்களை உருவாக்குவதற்கும் டாக்டர் புரட்சித்தலைவி அவர்களுடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முற்பகல் 11-55

அதேபோல், மேல்நிலை, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே இருக்கக்கூடிய பள்ளிக் காவலர்கள் சில பள்ளிகளிலே இல்லாத காரணத்தினால், பாதுகாப்பற்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்டப் பள்ளிகளிலே காவலர்களை அதேபோல் உயர்நிலைப் பள்ளி, நடுநிலைப் பள்ளிகளிலே உதவியாளர்களை நியமிப்பதிலேயும் அவர்கள் உதவி புரிய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் இங்கே நான் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம், தனியார் பள்ளிகளிலே, மிகப்பெரிய வசதி படைத்தவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய குழந்தைகள், ஆங்கில மொழியைப் பயிலவேண்டுமென்ற மோகத்தோடு, அனுப்பி வைக்கிறார்கள். ஆனால், நடுத்தர, ஏழை எளிய மக்கள், தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தையும், கல்வி அறிவையும் பெருக்குவதற்கு, இந்த அரசை-தமிழக முதலமைச்சரை-நம்பியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நடுத்தர மக்கள், ஆரம்பக்கல்வியைப் பெறுவதற்காக, தங்கள் குழந்தைகளை அரசுப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அப்படி அனுப்புவதால், நம்முடைய கல்விக் கொள்கையிலே சிறு மாறுதலை

1994 ஏப்ரல் 18] [திரு. சிங்கை கோவிந்தராக]

ஏற்படுத்துகிற அளவிலே, மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித்தலைவி அவர்கள், அவர்களின் பொன்னான ஆட்சிக் காலத்திலே, ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்தே ஆங்கில மொழியைப் பயிற்றுவிக்கக்கூடிய ஒரு முறையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல், எனது சிங்காநல்லூர் தொகுதியிலே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களை ஈன்ற தாயாம், தர்மத்தாய், சத்தியத்தாய் திருப்பெயரில் 'அன்னை சந்தியா சிறுவர் உலகம்' என்ற அதிசய உலகை உருவாக்கி வருவதற்கு, அந்தத் தொகுதி மக்கள், தங்களுடைய உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு, அந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்கிற முறையிலே, தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு நான் பணிவான நன்றியை, அவர்களுடைய மலர்ப் பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், பிரிக்கப்படாத கோவை மாவட்டத்திலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவுப்பொருட்டு, தாராபுரத்தில் கூட்டுறவு நூற்பாலை உருவாக்கப்பட்டது. பிறகு, கோவை மாவட்டம், பெரியார் மாவட்டம் என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, கோவை மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு நூற்பாலை இல்லாமல் உள்ளது. அதிக நூற்பாலைகள் நிறைந்த சிங்காநல்லூர் தொகுதியில், தமிழகத்தினுடைய காவல் தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சியில், சர்க்கார் சாமக்குளம் ஒன்றியப் பகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலையை உருவாக்கி, அதற்கு தமிழக முதல்வர் அவர்களுடைய பெயரை வைத்து, இயக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு, டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு, விளையாட்டுத் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் மிகவும் ஊக்கமளித்து, அவர்களது திறமைக்கேற்ப, அவர்களை அரசுப் பணிகளிலேகூட அமர்த்தி வருகிறது என்பதை இந்த நாடு அறியும்; நாட்டு மக்களும் அறிவர். எனது தொகுதியில் 'பெர்க்ஸ்' பள்ளியிலே பயின்ற நிருபமா வைத்தியநாதன் என்ற 17 வயது மாணவி, இந்தியாவிலே டென்னிஸ் விளையாட்டில் நெம்பர் 1 ஆகத் தேர்வு பெற்றுள்ளார்.. அவர் கடந்த ஆண்டு ஜூனியர் விம்பிள்டன் போட்டியில் கலந்துகொண்டு விளையாடியுள்ளார். இந்த மாணவியினுடைய மிகப்பெரிய ஆற்றலை, பெரிதும் ஊக்குவிக்கின்ற வகையிலே, அவர்களுக்கு நம்முடைய அரசு ஊக்குவிப்பு கொடுக்குமென்று சொன்னால், எதிர்காலத்திலே அவர்கள் நிச்சயம் 'ஸ்ட்டெபி' யாகவோ,

[திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு] [1994 ஏப்ரல் 18]

‘மோனிகா செல்சா’வாகவோ வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பகல் 12-00

அதேபோல், சமுதாயத்திலே பல்வேறு பிரிவுகள் இருக்கிற இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில், மொழிக் கொள்கையையும், அதே நேரத்தில், இந்த நாட்டினுடைய அமைதியையும் காக்கிற வகையிலே, பல்வேறு பணிகளைச் சிறப்பாக ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே பலபேர் இங்கே பேசுகின்றபோது தமிழகத்தினுடைய சரியான, நிலையான ஆட்சியிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற அமைதியையும், இங்கே தரப்படுகின்ற, மக்களுக்கு ஆற்றப்படுகின்ற நற்பணிகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, இந்த மாமன்றத்தினுடைய நேரத்தை அநாவசியமாக வீணாக்குகின்ற வகையில் தேவையற்ற விவாதங்களை உருவாக்கி இந்த நாட்டில் பல்வேறு குற்றங்கள் நடைபெறுவதாக பொய்யான புகார்களை தங்களுடைய மையக் கருத்தாக இங்கே பேசுகின்றார்கள். ஆனால், இன்றையதினம், டெல்லியிலே 7 மணிக்கு மேலே யார் வெளியே சென்றாலும் சுட்டுக்கொன்றுவிடுவார்கள். அந்த அளவிலே கடைகள் எல்லாம் மூடப்படுகின்றன. டெல்லியிலே 7 மணிக்கு மேல் யாராக இருந்தாலும் நடமாட முடியாது என்பதை நன்றாக அறிந்தவர்கள் இங்கே ஏதாவது ஒரு பஸ்சிலே பிப்பாக்கெட் அடித்தால் அதற்கு இங்கே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவருகிறார்கள். இதை நாட்டு மக்கள் பார்த்து சிரிப்பதா, அழுவதா என்று தெரியாத அளவுக்கு நிலையிருக்கிறது. அதேபோல பஞ்சாப், பஞ்சாபிலே யாருமே 6 மணிக்கு மேலே வெளியே நடமாட முடியாது. துப்பாக்கி ஏந்திய போலீஸ்காரர்கள் அங்கே நடமாடி வருகிறார்கள். இந்த நிலை தமிழகத்தில் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு, சிக்கிரமாக முடியுங்கள். நேரம் ஆகிறது. சப்ஜெக்ட்டிலே ஏதாவது பிரச்சினையிருந்தால் பேசுங்கள்.

திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு: இந்த நிலையெல்லாம் தமிழகத்திலே இல்லை என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும் என்கிற உணர்வை இங்கே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்திலே எங்களுடைய தனிப்பட்ட கோரிக்கையாக, மாண்புமிகு இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கும், மலர் பாதங்களுக்கும் சமர்ப்பிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்திலே கம்மவார் நாயுடு ஜாதி என்பது மிக அதிகமுள்ள இடம்

1994 ஏப்ரல் 18] [திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு]

கோவை மாவட்டம். அதற்கு அடுத்தபடியாக பல்வேறு மாவட்டங்களிலே சிறிய சிறிய அளவிலே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அந்தக் கம்மவார் நாயுடு சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நூற்றுக்கு இரண்டு பேர் மிகப் பெரிய வசதிபடைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் தமிழகத்திலே அதிக அளவிலே பல இலட்சக்கணக்கான பேர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அன்றாடம் உழைத்து, கூலி வேலை செய்து தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கம்மவார் நாயுடு என்று சொன்னால், மிகப் பெரிய வசதி படைத்த சமுதாயம் என்று சொல்லி, அவர்களை உயர்ந்த ஜாதிப் பட்டியலிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பிற்பட்ட ஜாதி வகுப்பிலே சேர்க்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இங்கே நான் புரட்சித் தலைவியினுடைய கவனத்திலேயும், மலர் பாதங்களிலேயும் சமர்ப்பித்து, நல்ல கல்வியை நாட்டுக்குத் தந்து இன்றையதினம் கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலே பல கோடி ரூபாய், இந்த மானியத்துக்காக ஒதுக்கியதில், நான் வைத்திருக்கக்கூடிய கோரிக்கைக்கு அதிக அளவில் நிதி ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே பணிவோடு கேட்டு, இந்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. வே. தம்புசாமி.

திரு. வே. தம்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிக முக்கியமான கல்வி மானியக் கோரிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற அனுமதி தந்த தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும், நாட்டினுடைய வளர்ச்சிக்கும் கல்வி மிகமிக அவசியம் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். அப்படிப்பட்ட ஒரு அடித்தளமாக அமைந்திருக்கக்கூடிய கல்வியைப் பெறுவதிலே கிராமப்புறமாக இருந்தாலும், நகர்ப்புறமாக இருந்தாலும், இன்றைக்குத் தனியார் பள்ளிகளைவிட அரசுத் துறையில் செயல்படுகின்ற பள்ளிகளின் கல்வித்தரம் நாளுக்குநாள் குறைந்து வருகிறது என்பது கவலை அளிக்கக்கூடிய விஷயமாகும். இப்படி கல்வித்தரம் குறைவதற்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய காரணம் பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறைதான். 5 வகுப்புகள் இருக்கின்ற பள்ளியிலே, 3 ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று நடுநிலைப் பள்ளியிலே 10 ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டிய பள்ளியிலே 5 அல்லது 6 ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுபோன்று உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும், ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற காரணத்தினால்,

[திரு. வே. தம்புசாமி]

[1994 ஏப்ரல் 18]

வேலைப் பளு சுமத்தப்பட்டு, அவர்களே எல்லாப் பாடங்களையும் நடத்த வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கின்ற காரணத்தினால் முழுமையான கல்வியை மாணவர்களுக்குப் போதிக்க முடியவில்லை.

பிற்பகல் 12.05

ஆனால் அதேநேரத்தில், தனியார் பள்ளிகளிலே அத்தகைய பற்றாக்குறை விரைவாக நிரப்பப்படுகிறது. தனியார் பள்ளிகளில் இன்றையதினம் கல்வித் தரம் உயர்ந்திருக்கிற காரணத்தால் கிராமப்புறங்களில் இருந்துகூட கொஞ்சம் வாய்ப்பு வசதி படைத்தவர்கள் நகரத்திலோ அல்லது தனியார் பள்ளிக்கோ தங்களுடைய பிள்ளைகளை அனுப்பி படிக்க வைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு சூழ்நிலை, கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையைத் தவிர்ப்பது மிக மிக அவசியமாகும், ஏனெனில், நம் தமிழ்நாடு முழுவதும், குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டம், கிராமப்புறங்களை அதிகமாகக் கொண்ட மாவட்டம். கிராமப்புறத்திலே இருக்கிற பிள்ளைகள் ஏறத்தாழ 5 கிலோமீட்டர், 6 கிலோமீட்டர் தூரத்திலே இருந்து வந்து கல்வி பயிலக்கூடிய ஒரு மாவட்டமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மாவட்டத்திலே, இப்படிப் பற்றாக்குறை இருக்கிற காரணத்தினாலே, மாணவர்கள் அரசு சார்பில் நடத்தக்கூடிய பள்ளிகளிலே இப்படித் தரம் குறைவது மட்டுமல்ல, அவர்கள் தேர்வு பெறுகிற எண்ணிக்கையும் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைமை விரைவாக மாற்றப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறபொழுது இன்றையதினம் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஏறத்தாழ 40 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள், பல்வேறு தொழில் நுணுக்கங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடிய பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொன்னால், இன்றையதினம் தமிழகத்திலே பயிற்சி மொழியாக, பயிற்று மொழியாக தமிழே இருக்க வேண்டுமென்று நாம் அனைவரும் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால், தமிழில் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கிடையாது. அவர்கள் வேறு ஏதாவது பட்டம் பெற்றிருந்தால்கூட வேறு ஏதாவது தொழிலுக்குச் சென்றிருக்க முடியும். ஆனால் தமிழிலே பட்டம் பெற்ற குற்றத்திற்காக 4 ஆண்டுகாலம் அவர்கள் வீணாக செலவழித்து, அதுவும் குடும்பத்தில் இருந்த பொருளாதாரம் முழுமையையும் விற்றுகூட பட்டதாரிகளாக ஆன அப்படிப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு, தமிழ்ப் பட்டதாரிகளுக்கு இன்றைக்கு தமிழகத்திலே வேலை கிடையாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதை அரசு உடனடியாக ஆய்வு செய்து அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால்கூட அவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்க வேண்டும்.

1994 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

***மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி:** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழிலே பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு தனியாக பணி தருவது என்ற நிலைமை அரசிடத்திலே இல்லை. அப்படி ஒரு ஏற்பாட்டையும் செய்ய இயலாது. அதற்குப் பல்வேறு கர்ரணங்கள் குறுக்கிடுகின்றன. தமிழிலே பட்டம் பெறுகின்ற சூழ்நிலையை அரசு ஏன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்றால் தமிழிலே படிப்பவர்கள் அதை நல்லமுறையிலே படிக்க முடியும் என்பதால் அந்த உதவியைச் செய்வதற்காக அவர்கள் அதிக மதிப்பெண்களைப் பெற முடியும் என்பதற்காகத்தான். அவர்களும் மற்றவர்களோடு போட்டியிட வேண்டிய சூழ்நிலையிலேதான் இருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உணர்ந்து, அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தம்புசாமி: அதற்கு மாற்று வழியை அரசு கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பாயின்ட் ஆப் கிளாரிஃபிகேஷன், செல்வி எல். சுலோசனா.

செல்வி எல். சுலோசனா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் பேசும்போது தமிழிலே பட்டம் பெற்ற குற்றத்திற்காக என்று சொன்னார். ஆகவே, தமிழிலே பட்டம் பெறுவது குற்றமா என்பதை அவர் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தம்புசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழிலே பட்டம் பெற்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. அதனால் வேறு பட்டம் பெற்றிருந்தால் அவர்கள் வேறு ஏதாவது ஒரு வேலைக்குச் சென்றிருக்க முடியும். சாதாரணமாக ஒரு கடைநிலை ஊழியராகக்கூட அவர்கள் போயிருக்க முடியும். அப்படி அந்தப் பதவி கூட இன்றைக்கு கிடைக்காத நெருக்கடியிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற பட்டதாரிகள். அதனால்தான் சொன்னேன்.

அடுத்து, இன்றையதினம் நகர்புறங்களிலே சிறு சிறு நகரமாக இருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலே, தேர்வு முறையிலே அதிகமான மாணவர்கள் தேர்வுறுவதால், டியூசன் சென்டர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த டியூசன் சென்டர்களிலே படித்து பட்டம் பெற்றிருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் சாதாரணமாக 300 ரூபாய்க்கு பணியாற்றக்கூடிய ஒரு அவல நிலை இருக்கிறது.

[திரு. வே. தம்புசாமி]

[1994 ஏப்ரல் 18]

அப்படிப்பட்ட அவல நிலைமையைப் போக்குவதற்கு, ஆசிரியர்கள் பணியிடங்களை நிரப்புவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்குத் தனியார் பள்ளிகளிலே நன்கொடைகள் வசூலிப்பதற்கு எவ்வளவுதான் விதிமுறைகள் இருந்தாலும்கூட, அதையெல்லாம் மீறி பல மடங்கு நன்கொடைகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. அப்படி நன்கொடைகள் வசூலிக்கப்படுகிற காரணத்தால் சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயக் குடும்பங்கள்.... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

பிற்பகல் 12.10

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. தம்புசாமி, நன்கொடைகள் அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லும்போது, உங்களிடம் ஏதாவது ஆதாரம் இருந்தால், அந்தக் குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தைச் சொல்லி, நீங்கள் பேசினால் நன்றாக இருக்கும்.

நீங்கள் ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லி, பொதுவாக இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருந்தால் அது சரியாக இராது. எனவே நீங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தைச் சொல்லி, குற்றச்சாட்டைச் சொன்னால், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் தெரிவிப்பார்கள். பொதுப்படையான குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லக்கூடாது. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார் கல்வி நிறுவனங்களிலே நன்கொடைகள் வாங்கக்கூடாது என்று சட்டமே இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. தண்டனை கொடுப்பதற்கும் அரசு தயாராக இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் எங்கே இப்படி நன்கொடைகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன என்பதைக் குறிப்பிட்டு புகார்களாக அரசுக்கோ அல்லது அதிகாரிகளுக்கோ தந்தால் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே, இதை அரசு மட்டும் தடுத்துவிட முடியாது என்பதால், பொதுமக்களும், பத்திரிகையாளர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்களும் இதிலே தனி கவனம் செலுத்தி, தங்களை ஆட்படுத்திக்கொண்டு, இதை முழுமையாகத் தடை செய்வதற்கு உதவ வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தம்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி நன்கொடை வசூலித்ததன் காரணமாகத்தான் ஒரு சட்டமே கொண்டுவரக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தச்

1994 ஏப்ரல் 18] [திரு. வே. தம்புசாமி]

சட்டத்தையும் மீறி தமிழ்நாடு பூராவும் இந்த நிலைமை இருக்கிறது என்பதை அனைவரும் அறிவோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

***மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி:** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, போகிற போக்கிலே புழுதியை வாரித் தூற்றுவதைப்போல, ஓர் உறுப்பினர் பொதுவான விஷயங்களைப் பேசிக்கொண்டு செல்வது சரியல்ல. குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாத காரணத்தால்தான் அவர் பொதுவாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. வே. தம்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. தம்புசாமி, நீங்கள் குறிப்பிட்டு இந்த நிறுவனம் என்று சொன்னால்தானே, அவர் நடவடிக்கை எடுப்பார்.

திரு. வே. தம்புசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, புகார்கள் பெறுகிற போது நடவடிக்கை எடுப்பதாக அமைச்சரவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி. இனிமேல் அப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகள் வருகிறபோது அவ்வப்போது அரசுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரிவிக்கப்படும்.

அடுத்து முதுகலைப் பட்டதாரிகள் 5 அம்சக் கோரிக்கையை வைத்து, தொடர்ந்து போராடினார்கள். அவர்கள் போராடி வருகின்ற நேரத்தில், பிளஸ் 2 பரிட்சை விடைத் தாள்களைத் திருத்த வேண்டுமென்பதற்காக அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு, விடைத் தாள்களைத் திருத்தும் பணியிலே அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டிருந்த காலத்திற்கு வழங்கப் பட வேண்டிய சம்பளம் இதுவரையில் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. பல்வேறு துறைகளில் திரும்ப அது பரிசீலிக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவர்களுக்கு இதுவரையில் வழங்கப்படவில்லை. அது வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1994 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

***மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி:** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற முதுகலைப் பட்டதாரிகள் தொடர்பான பிரச்சினையில் சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போதே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், போராட்ட காலத்திற்கு அவர்களுக்கு ஊதியம் தரப்பட மாட்டாது என்று இங்கே அறிவித்து விட்டார்கள். அதற்குப் பின்பும் அவர்கள் அந்தக் கோரிக்கையை வைத்தபோது அரசு அதைப் பரிசீலித்த நேரத்தில் நிதிநிலை காரணமாக இப்போதைக்குத் தர இயலாது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற கோரிக்கைகள் பற்றி நல்ல முடிவுகளை எடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கிடையில் ஆசிரியர்கள் விடைத் தாள்களை திருத்த மாட்டோம் என்பது போன்ற முறைகளிலே அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருப்பினும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்களுக்கு, ஆசிரியர்களை அழைத்துப் பேசுமாறு அரசு அறிவுறுத்தி இருக்கிறது என்பதையும், விரைவிலே இணக்கமான குழந்தை உருவாவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்திருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தம்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதேபோன்று டி.டி.சி. தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு தொகுப்பூதியமாக 400 ரூபாய்தான் வழங்கப்படுகிறது. அதைவிடக் கூடுதலாக வழங்க வேண்டுமென்று அவர்களும், கல்வித் துறை அதிகாரிகளும், அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் தொடர்ந்து பல்வேறு கட்டங்களில் பேசி, அது வழங்கப்படுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு ஒன்றரை ஆண்டுகாலம் ஆகியும்கூட அது அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

பிற்பகல் 12.15

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற தொழில் கல்வி ஆசிரியர்கள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே இரு வகையினராக இருக்கிறார்கள். ஒன்று சிங்கிள் பார்ட் டைம்,

1994 ஏப்ரல் 18] [பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

மற்றொன்று டபுள் பார்ட் டைம். அதிலும் தகுதி பெற்றவர்கள், தகுதி பெறாதவர்கள் என்ற நிலை இரண்டிலுமே இருக்கிறது. இவர்களிலே தகுதி பெற்றவர்களுக்கும் தகுதி பெறாதவர்களுக்கும்-ஒரு பகுதி நேர தொழில் கல்வி ஆசிரியர்கள் என்றால் 400 ரூபாய் தொகுப்பு ஊதியம் என்றும், இரு பகுதி தொழில் கல்வி ஆசிரியர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு 800 ரூபாய் என்றும் அரசு வழங்கிவந்தது. 28-5-1990ல் முன்பிருந்த அரசு அரசாணை எண். 712 நாள் 28-5-1990 ல் வெளியிட்டு, அதில் 800 பணியிடங்களை பி.டி. தகுதியில் அனுமதித்தது. அதிலே தகுதி பெற்ற இரு நேர பகுதி தொழில் கல்வி ஆசிரியர்களை நியமித்தது. அதற்குப்பின்பு 16-10-1992ல் மற்றொரு அரசாணை வெளியிடப்பட்டு, அதில் 587 பணியிடங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, இரு பகுதி நேர தகுதிபெற்ற ஆசிரியர்களை அதிலே நியமித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து தகுதி பெறாதவர்களை என்ன செய்வது என்ற சூழ்நிலை வந்தபோது, அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு பயிற்சி தரப்பட்டு அவர்கள் இடைநிலை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று அந்த அரசாணையில் குறிப்பிடப்பட்டது. தகுதிபெற்ற ஒரு பகுதி நேர ஆசிரியர்கள், எங்களுக்கும் அந்தத் தகுதி இருக்கிறது. எங்களை விட்டுவிட்டு மற்றவர்களுக்குத் தந்திருக்கிறீர்களே, இது நியாயமல்ல என்று நீதி மன்றத்திற்குச் சென்ற காரணத்தால், அது தடைப்பட்டது. இது அவர்களாகவே வரவழைத்துக்கொண்ட ஒரு இடையூறு. எனவேதான் அரசு எதையும் செய்யமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. தவிர மற்றொரு ஆசிரியர் தொடர்ந்த வழக்கின் காரணமாக, அவர்களுக்குத் தரப்பட்டுக்கொண்டிருந்த பி.டி. ஸ்கேல்-ஊதியமே தரப்பட முடியாத ஒரு சூழ்நிலையையும் அவர்கள் உருவாக்கிக் கொண்டார்கள். ஆகவே இப்போது கடந்த மூன்று மாத காலமாக அவர்களுக்கு ஊதியம் தர முடியவில்லை. இருப்பினும், பழைய ஊதியத்தையாவது தரலாம் என்று அரசு இப்போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதில் சுமுகமான உடன்பாட்டை விரைவில் ஏற்படுத்துவதற்கான நல்ல முயற்சிகளை அரசு மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்பதையும், தேவையான பணியிடங்களை அனுமதித்து, அவர்களை நிரந்தரமாகப் பணியில் அமர்த்துவதற்கு அரசு உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நீதிமன்ற ஆணை தொடர்பாக சற்று காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தம்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பி.எட். பட்டம் பெறுகிறார்கள். அது அவர்கள் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றுவதற்கான பட்டம். அவர்கள் படித்துவிட்டு வெளியில் வந்த பிறகு அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காத

[திரு. வே. தம்புசாமி]

[1994 ஏப்ரல் 18]

குழ்நிலை இருக்கிறது. அதையும் அரசு பரிசீலித்து இன்றைக்கு இருக்கிற தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோன்று, இந்தக் கல்வி இலாகாவில் போஸ்டல் முறை ஒன்று இருக்கிறது. அப்படி போஸ்டலில் பணியாற்றுகிற முறை இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலே, ஆசிரியர்களுக்கு, அதில் பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு 4 மாத, 5 மாத சம்பளமே வராமல் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) போஸ்டல் முறை. அப்படி சம்பளமே வராமல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட போஸ்டல் முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அந்த முறையை ஒழித்து அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து சம்பளம் வழங்கக்கூடிய முறை உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதனால் பட்டினி கிடக்கக்கூடிய குழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுபோன்று அரசுப் பள்ளிகளிலே சோதனைப் பொருட்கள், சோதனை செய்யக்கூடிய தளவாடங்கள் இன்றையதினம் பற்றாக்குறையாக இருப்பதால், மாணவர்கள் சோதனைகள் செய்யமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் நகரங்களில் உயர்கல்வி படிப்பதற்காக வருகிறபோது, அவர்கள் பரீட்சை வைக்கிறபோது அதில் தேறாமல் அவர்கள் தோல்வியுறுகிற குழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் அப்படி வைக்கப்படாவிட்டாலும்கூட, குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் இருக்கிற பள்ளிகளில் சோதனைத் தளவாடங்கள் முழுமையும் வைத்து அந்த மாணவர்களுக்கு வாரம் ஒருமுறை பயிற்சி அளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வது என்பது, கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற மாணவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கு அது உதவியாக, உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற பள்ளிகளின் நிலை உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக பல பள்ளிகள் பணம் கட்டியிருக்கின்றன. பல வருடங்கள் ஆகியும் நிலை உயர்த்தப்படாமல் இருக்கின்றது. அதனால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற மாணவர்கள் வேறொரு பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், 10, 12 கிலோ மீட்டர் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, போக்குவரத்து வசதியற்ற கிராமங்களில்கூட இந்த நிலைமை இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் கொரடாச்சேரி ஒன்றியம் அத்திக்கடையில் இருக்கிற பள்ளிக்கூடத்தில் 7, 8 வருடம் முன்பு பணம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது பூராவும் முஸ்லீம் பகுதி. ஆண்கள்தான் வெளியில் போய் படிக்கமுடியுமே தவிர பெண்கள் வெளியில் போய் படிக்கமுடியாது. அவர்களும் பயிற்சி பெறுவதற்கு, அத்திக்கடை பள்ளியின் நிலையை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள்

1994 ஏப்ரல் 18] [திரு. வே. தம்புசாமி]

நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோன்று கீவளூர் ஒன்றியத்தில் கிள்ளுக்குடியில் உள்ள பள்ளியை அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றவேண்டுமென்றும் பணம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சுற்றி 8, 9 கிலோ மீட்டர் வரையிலுள்ள பகுதிகள் சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளர்கள், ஏழை எளிய விவசாயிகள் குடி இருக்கக்கூடிய பகுதிகள் ஆகும். அதையும் நிலை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12.20

கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது ஆகும். கண்கொடுத்தவனிதத்திலே இருக்கக்கூடிய அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி 7, 8 வருடங்களாக தொடர்ந்து இடிந்து சீரழிந்த நிலைமையிலே, மாணவர்கள் அந்தப் பள்ளியிலே இருந்து படிக்க முடியாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளியைச் சீரமைக்க வேண்டும் என்று 3 முறை மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு வந்து திருப்பியே அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பள்ளியை விரைவாகப் பழுது பார்த்து சீரமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் திருவாரூர் தாலுகாவில் குரனூர் அரசினர் உயர் நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அதற்கு இடம் கிடையாது. ஆனால், அதற்குத் தனியார் இடம் வழங்கி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி முழுமையும் விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், சாதாரண ஏழை எளிய குடும்பத்தினர் வாழ்கின்ற பகுதி ஆகும். நாகப்பட்டினம் செல்ல வேண்டும் என்றால் ஏறத்தாழ 10 கிலோ மீட்டர் தூரம் மாணவர்கள் வர வேண்டிய நிலைமை. திருவாரூர் செல்ல வேண்டும் என்றால் 15 கிலோ மீட்டர் தூரம் மாணவர்கள் வர வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு இடம் கிடையாது. ஆனால் அதற்குத் தனியார் நிலம் வழங்கியும்கூட, அங்கே கட்டிடம் கட்டப்படவில்லை. ஆகவே, அங்கே கட்டிடம் கட்ட அரசு முன்னுரிமை கொடுத்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக அரசு சென்ற ஆண்டிலிருந்து ஒரு புதிய நெறியை உருவாக்கி இருக்கிறது.

[பேராசிரியர்: க. பொன்னுசாமி] [1994 ஏப்ரல் 18]

பொதுமக்கள் சார்பில் ஒரு பாதித் தொகையை பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கம் மூலமாகவோ, மற்ற வழிகளிலோ செலுத்துவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருப்பதாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி, பள்ளிக் கல்வி இயக்குநருக்கு அனுப்பினால், இந்த ஆண்டில் அனுமதிக்கப்பட இருக்கிற ஏறத்தாழ 60 பள்ளிக் கட்டிடங்களில் ஒன்றை அனுமதிப்பதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று நிதிநிலை அடிப்படையில் அரசு முயற்சி எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. தம்புசாமி, சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. வே. தம்புசாமி: கட்டிடம் கட்ட நடவடிக்கை எடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, திருவாரூர் நகரம் என்பது, அதைச் சுற்றி 30 கிலோ மீட்டரில் இருக்கக்கூடிய நகரங்களை மையமாகக் கொண்ட பகுதியாகும். மன்னார்குடி, நீடாமங்கலம், தொடவாசல், நன்னிலம், நாகப்பட்டினம், திருத்துறைப்பூண்டி- இந்தப் பகுதிகள் முழுமையையும், எந்தப் பகுதியைச் சுற்றி வந்தாலும்கூட 30 கிலோ மீட்டரின் மையமாக திருவாரூர் அமைந்து இருக்கிறது. அங்கே ஒரு பெண்கள் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நீண்ட காலமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் எல்லாம், மற்ற நகரங்களில் இருக்கிற பெரியவர்கள் எல்லாம் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அப்படி மையமாக இருக்கக்கூடிய அந்த நகரத்தில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அதை அமைக்கிறபோது அதற்காக என்னென்ன உதவிகள் தேவை என்று சொன்னால், அந்த உதவிகளை அந்த நகரத்திலுள்ள பெரியவர்கள் மூலம் பெற்றுக் கொடுப்பதற்குக்கூட நிச்சயமாக நான் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த வகையிலே அந்தக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று திருவாரூரில் இருக்கக்கூடிய கல்லூரியில்- வேளாண்மைப் பொறியியல் கல்வியோ அல்லது வேளாண்மைப் பாடத் திட்டங்களையோ இணைப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. அந்த மாவட்டம் முழுமையும் விவசாயப் பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய மாவட்டம்

1994 ஏப்ரல் 18]

[திரு. வே. தம்புசாமி]

ஆகும். அப்படி விவசாயிகளைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய பகுதியிலே, விவசாயக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் அதிலே ஏறத்தாழ நூற்றுக்கு 93 சதவீதத்தினர் கல்லூரியிலே படிக்கிறார்கள். அப்படிப் படிக்கிறபோது, அந்தப் பகுதியிலே பொறியியல் துறையாக இருந்தாலும், வேளாண்மைத் துறையாக இருந்தாலும் அவற்றையும் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தோடு சேர்த்து, இணைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாணவர்கள் விடுதி. இன்றையதினம், மாணவர்கள் விடுதி தனியார் கட்டிடங்களிலே இருக்கின்றது. தனியார் கட்டிடங்களிலே இருக்கின்ற காரணத்தால், இடவசதி குறைவாக இருக்கிறது; சுகாதாரம் குறைவாக இருக்கிறது; அதனால் மாணவர்களுக்கு சிரங்கு வருகிறது, நோய் வருகிறது. உதாரணத்திற்குச் சொன்னால் தேவூர் மாணவர் விடுதி ஒரு சிறிய இடத்தில் இருக்கிறது. எனவே, அங்கே சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று நகரத்தில் இருக்கிற பெண்கள் விடுதியும் நெருக்கமாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அங்குள்ள மாணவிகளுக்கும் தொடர்ந்து சிரங்கு மற்றும் பல நோய்கள் வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட மாணவர்களுக்கு நீங்கள் வாரம் ஒரு முறையாவது மருத்துவர்களை அனுப்பி சிகிச்சை அளிப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் கல்வியைப் பொறுத்தவரையிலே எதிர்காலத்தில் சென்ற ஆண்டும் இதே குறைபாடுகள்தான் இருந்தன. இந்த ஆண்டும் அதே குறைபாடுகள் நீடிக்காமல் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் தகுதியுள்ள மாணவர்களாக, திறமையுள்ளவர்களாக வளருவதற்கு கிராமப்புற பள்ளிகளின் மேம்பாடுகளையும், நகரத்திலே இருக்கிற அரசுத்துறைப் பள்ளிகளின் மேம்பாடுகளையும் விரைவாக முன்னேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு தந்த தங்களுக்கு நன்றி சொல்லி முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

பிற்பகல் 12-25

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. தம்புசாமி, 25 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல வாய்ப்புத் தந்ததற்கு நன்றி என்று சொல்கிறீர்களே. டாக்டர் ஜெ. பரந்தாமன்.

[1994 ஏப்ரல் 18]

டாக்டர் ஜெ. பரந்தாமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி, மக்கள் நலம், போக்குவரத்து, பொதுப்பணி, மின்சாரம், தொழில், தொழிலாளர் நலன், சமூக நலன், சத்துணவு, ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பிற்பட்டோர் நலம் என்று எல்லாத் துறைகளிலும் இந்த உலகத்திற்கே முன்னுதாரணமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற, ஒளிவிளக்காக, கலங்கரை விளக்காக இருந்து கொண்டிருக்கிற டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய பெயரால், கவின் கலைகளுக்காக, ஓவியம், நாடகம், சிற்பம், கலை, பண்பாடு பல்கலைக் கழகம் தொடங்கிட வேண்டும். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு, கலைப் பேரரசியாம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய பெயர் குட்டப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நோபல் பரிசு பெறும் அளவுக்கு குழந்தைகள் நலத் திட்டம் என்ற 15 அம்சத் திட்டத்தைத் தொடங்கியதற்காவும், சிறந்த ஆட்சித் திறமைக்காகவும், இலவச மக்கள் நலத் திட்டங்களை அள்ளித் தருவதற்காகவும் இந்தப் பல்கலைக்கழகம் அவருடைய பெயரில் தொடங்கப்படவேண்டும்.

மிகச் சாதாரணமான, ஆதரவற்ற என்னை அரவணைத்து, டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். பல்கலைக்கழகத்தின் செனட் உறுப்பினராகியதற்கு என்றும் நன்றி. டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களால் உருவாக்கப்படுகிற நாங்கள், வாழ்ந்தாலும் சரி, வீழ்ந்தாலும் சரி, டாக்டர் புரட்சித் தலைவி வாழ்க, வாழ்க என்ற ஒரே கொள்கையோடு இருப்போம். மற்றவர்களுக்காக சிலுவை சுமந்த இயேசுவைப் போன்றவர் நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள். மற்ற ஆட்சியாளர்கள், தி.மு.க.வும் சரி, காங்கிரசும் சரி, அவர்கள் செய்த பாவங்களுக்கு, தான் சிலுவை சுமந்து, மக்களை காப்பாற்றுவதைப் போல, கல்வி நிறுவனங்களுக்கு சொத்து வரியை தி.மு.க. அரசு சுமத்தியிருந்தாலும், அந்தப் பாவத்தை, அந்தச் சுமையை, மக்களைக் காப்பதற்காக, தான் ஏற்று, மக்களைக் காப்பாற்றியவர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள்தான். அதனால்தான் காவிரிக்காக உண்ணாவிரதம் இருந்தார். 69 சதவீத இடஒதுக்கீட்டிற்காக தனிச் சட்டம் இயற்றினார்.

மருத்துவப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இணை வேந்தராக மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு இணை வேந்தராக வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதைப்போல பொதுப்பணித் துறை, நெடுஞ்சாலை, பாசனத் துறைக்கு தொடர்புடைய அண்ணா டெக்னிக்கல் யுனிவர்சிட்டிக்கு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களை இணை வேந்தராக நியமிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1994 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் ஜெ. பரந்தாமன்]

மெக்காலே கல்வி முறையில் குமாஸ்தா வேலை செய்வதை விட, டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் புதிய கல்விச் சிந்தனையுடன் புதிய கல்வி முறையைத் தொடங்க வேண்டும். இப்போது தரப்படுகிற சில பட்டங்கள் திருமணப் பத்திரிகையில் பெயருக்கு முன் போட்டுக் கொள்ளத்தான் பயன்படுகின்றன. பல நேரங்களில் அரசை நச்சரிக்கதான் இது பயன்படுகிறது. எனவே, அரசை வேலை வாய்ப்புக்கு எதிர்பார்க்காமல், அரசுக்கே உதவியாக இருக்கும் அளவுக்கு இளைஞர்கள் கல்வியறிவு பெற வேண்டுகிறேன்.

பேரணாம்பட்டில் மேல்பட்டு என்ற ஊரில் சி.எஸ். இராஜகோபால் நாயுடு என்ற முன்னாள் எம்.பி., தொழிலதிபர். கல்வி வள்ளல், தன்னுடைய 80-வது வயது மணிவிழாவின் போது மேல்நிலைப் பள்ளி தொடங்க எம்.எஸ்.ஏ. என்ற முறையில் நிதி தேவை என்று கேட்டபோது உடனடியாக ரூபாய் ஒரு இலட்சம் தருவதாக மேடையில் உறுதி அளித்தார். அந்த ஊருக்கு இந்த ஆண்டு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆசியோடு மேல்நிலைப் பள்ளி தர கல்வி அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேரணாம்பட்டு பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு பிளஸ்-2 தேர்வு மையமும், மேல்பட்டு பள்ளிக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி தேர்வு மையமும் அமைத்துத் தந்ததற்கு நன்றி. வடசேரியில் பிளஸ்-2 மையம் இந்த ஆண்டு அமைத்துத் தர கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேரணாம்பட்டு எம்.ஜி.ஆர். நகரில் புதிய ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளி தொடங்குவதற்கும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாதனூர், அகரஞ்சேரி உயர்நிலைப்பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றித் தர கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் விளையாட்டு மைதானங்கள் தந்த டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு நன்றி. அந்த விளையாட்டு மைதானங்களை மேல்பட்டிலும், வடசேரியிலும் அமைத்துத் தர வேண்டுகிறேன்.

பேரணாம்பட்டு பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி, அழிஞ்சிசுப்பம், மாதனூர், அகரஞ்சேரி உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கூடுதல் கட்டிடம் கட்டித்தர வேண்டும். அவர்கள் ஈட்டுத் தொகை கட்டத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து கட்டித் தரக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் ஜெ. பரந்தாமன்] [1994 ஏப்ரல் 18]

கரும்பூர் இந்து மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்துத் தர கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டும் கூடுதலாக தேர்வு மையங்கள் ஏற்படுத்தித் தர கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு ஒரு இலக்கை நிர்ணயித்து கூடுதலாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் தேர்வு மையங்களைத் தந்தால் எல்லா ஊர்களுக்கும் தேர்வு மையங்கள் கிடைக்கும். குறிப்பாக பெண்களின் சிரமத்தைக் குறைக்க வழி ஏற்படும்.

அதைப்போல ஆம்பூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையின் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு கம்ப்யூட்டர் பிரிவு வகுப்புகள் தொடங்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வடாற்காடு-அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் ஒரே ஒரு அரசு பெண்கள் கலைக் கல்லூரிதான் இருக்கிறது. எனவே, திருப்பத்தூர், ஆம்பூர், வாணியம்பாடி பகுதிகளுக்கும், பேரணாமப்பட்டு தொகுதிக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்பதால் வடசேரியில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி தொடங்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பிட்ட மாணவர்கள் எண்ணிக்கைக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற இலக்கை வைத்திருப்பதில் தற்போது மாணவர்கள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 45 மாணவர்களுக்கு ஒன்று என இருப்பதை மாற்றி, 50 மாணவர்களுக்கு ஒன்று என்று உயர்த்தினால் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிற்பகல் 12.30

கல்வி, மக்கள் நல்வாழ்வு, சமூகநலத் துறை ஆகிய இந்த மூன்றும் இணைந்த, டாக்டர் புரட்சித் தலைவி 15 அம்ச குழந்தைகள் நலத் திட்டம் மிகச் சிறப்பான திட்டம். அதேபோல், மாணவர்களுக்கு மருத்துவச் சிகிச்சை அளிக்கும் திட்டம் மகத்தானது, வரவேற்கத்தக்கது. இந்தத் திட்டங்களுக்கு தனியார் மருத்துவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ஆய்வுக்கூடம் அமைக்கச் சொன்ன டாக்டர் புரட்சித் தலைவி, அவர்களுக்கு நன்றி. எதிர்க்காலச் சந்ததியினருக்கு, 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முதல்வராக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற நம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், மாணவர்களுடைய சிந்தனைத் திறனை, செயல்திறனை, கல்வியின் மூலம் முன்னேற்றுவதற்காகச் செய்த இந்தத் திட்டம் மிகவும் பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்று. அந்த வகையிலே, இந்தியாவிற்கே, ஏன் உலகிற்கேகூட, ஒளிவிளக்காக நமது புரட்சித் தலைவி அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும் அன்னை சந்தியா சிறுவர் உலகத்தை சமூகநலத்துறை மூலமாக நிறுவவேண்டும் என்று

1994 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் ஜெ. பரந்தாமன்]

கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாணவர்களுடைய அறிவுத் திறனை இதன் மூலம் வளர்க்க முடியும். ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் கிராமியக் கலைகளான கரகம், காவடி, நாடகம் போன்றவை பர்டத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவேண்டும். கிராமியக் கலைகள் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை மூலம் கோயில் திருவிழாக்களில் நடைபெற ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியார் கல்வி நிறுவனங்களுக்குச் சொத்துவரிச் சலுகை அளித்த பொற்கால முதல்வர், டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களை எல்லோருமே பாராட்டுகிறார்கள். குறிப்பாக பேராணாம்பட்டில் உள்ள சிறந்த கல்வியாளர் ஜனாப் சி. என். பசுஹ் ரஹ்மான் என்பவர் கிட்டத்தட்ட 15 பக்கங்களுக்கு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும் தமிழக மைனாரிட்டி மக்களின் சார்பாக ஒரு கடிதம் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதத்தில் அவர்கள், இந்தியாவிலே யாருமே இந்த அளவிற்கு உதவிகள் செய்தது இல்லை என்று போற்றிப் புகழ்ந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகப் பெரிய கல்வியாளர். அப்படிப்பட்ட பெரியவர்களுடைய மனதிலே புரட்சித் தலைவி அவர்கள் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் நூலகங்கள் துவங்கப்படவேண்டும். ஏன் என்றால், நூலகங்கள் மூலமாகத்தான் புரட்சித் தலைவியினுடைய சாதனைகளை மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்த வாய்ப்பு இருக்கும். எனவே, புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய சாதனை மலர்கள் ஆங்காங்கே உள்ள ஒவ்வொருவரும் படித்துப் பயன் பெறும் வகையில் வைக்கப்படவேண்டும். பெண்கள், குழந்தைகளுக்கு அரசு செய்த உதவிகளைத் தெரியப்படுத்த இது உதவும்.

மாவட்டத் தலைநகரங்களிலே அருங்காட்சியகங்கள் வைக்கப்பட வேண்டும். ஏன் என்றால், அந்த அருங்காட்சியகங்கள் மூலமாக, மாணவர்கள் நம்முடைய பண்டையப் பெரியவர்கள் எந்த அளவிற்கு வாழ்ந்தார்கள், வளர்ந்தார்கள். அவர்கள் ஏன் வீழ்ந்தார்கள். நாம் எப்படி வாழவேண்டும் என்பதை அறிவதற்காக அவை ஒரு உதாரணமாக விளங்கும் என்பதற்காக, அருங்காட்சியகங்களை வைக்கவேண்டும். எனவே, அந்த வகையிலே ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் அருங்காட்சியகங்களைத் துவக்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமஸ்கிருதம் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு சில ஆண்டுகளாக உதவித் தொகை வழங்கப்படுவதில்லை என்று தெரிகிறது. இதற்கு ஏதோ ஒரு சில தடைகள் இருப்பதாக அறிகிறேன். அந்தத் தடைகளை நீக்கி,

[டாக்டர் ஜெ. பரந்தாமன்] [1994 ஏப்ரல் 18]

அப்படிப்பட்ட மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகையை வழங்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழைத் தவிர, பிற மொழிகளில் பிளஸ் 2-ல் தரப்படுகின்ற முதல் பரிசு ரூ. 3 ஆயிரமும், இரண்டாம் பரிசாக உள்ள 2 ஆயிரமும் இதுவரையில் வழங்கப்படவில்லை என்ற கோரிக்கை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவை தொடர்ந்து வழங்கப்படவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, அப்படி வழங்கப்படுவதை விளம்பரப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், இந்தியாவிலே எல்லோருமே ஏற்றுக்கொள்கின்ற ஒரே தலைவர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள். தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு மட்டும் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தலைவி அல்ல. எதிர் காலத்திலே இந்தியாவிற்கே தலைமை ஏற்று நடத்தக்கூடிய நல்ல தலைவராக புரட்சித் தலைவி அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, வெளியூர்களிலேயிருந்து வந்து படிக்கின்ற மாணவர்கள், வெளி மாநிலங்களிலேயிருந்து வந்து படிக்கின்ற மாணவர்கள், இப்படிப்பட்ட மாணவச் செல்வங்களில் பிளஸ் 2-விலே மொழித் தேர்விலே முதலாவதாக வருபவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழைத் தாய்மொழியாகப் பெறாதவர்கள் தமிழ் படிக்க ஒரு திட்டத்தை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தயாரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ்க் காவலர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி என்பதால்தான், சில பேர்கள் தமிழைச் சொல்லிக் கொண்டு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தன்னை வளர்த்துக் கொள்வார்கள், தன் குடும்பத்தை வளர்த்துக் கொள்வார்கள். ஆனால், தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள்தான் உலகத் தமிழ் இன மக்களின் தலைவராக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால்தான், தஞ்சையிலே உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்த திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே எல்லா நிலைகளிலும், எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும், முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மிகச் சிறப்பாக ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றும் வித்தியாசம் இல்லை. ஏன் என்றால், தங்கத்தை எந்த இடத்திலே வெட்டினாலும் அது தங்கமாகத்தான் இருக்கும். வைரத்தை எந்த இடத்திலே வெட்டினாலும் வைரமாகத்தான் இருக்கும். எனவே, புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இப்போது பொற்கால ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாத் துறைகளும் சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. கல்வித் துறையும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது என்று சொல்லி, பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி சொல்லி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

1994 ஏப்ரல் 18]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. முனிவெங்கடப்பன்):
திரு. கு. தங்கமுத்து.

பிற்பகல் 12.35

திரு. கு. தங்கமுத்து: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைப் பேசுவதற்காக வாய்ப்பு தந்திருப்பதற்காக, இந்த நிலையை, இந்தத் தகுதியை உருவாக்கிக் கொடுத்தமைக்காக, தங்களுக்கும், இதய தெய்வம், டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும் நன்றியைக் கூறி தொடர விரும்புகிறேன்.

“கண்ணுடையவர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்”

என்ற முதுமொழிக்கேற்ப தமிழகத்தில் உள்ள, சமுதாயத்தில் உள்ள மக்கள் அத்தனைபேர்களும் கல்வியைப் பெறவேண்டும், கற்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற உன்னதமான கருத்தை முன்வைத்து, அதை எட்டுகின்ற சூழ்நிலையை அடைய வேண்டும் என்பதற்காக திட்டமிட்டு, செயல்பட்டு அனைத்துத் தரப்பினரும் அனைத்து மக்களும் கல்வியைப் பெறவேண்டும் என்கிற சிரிய முயற்சியோடு, 1998-ஆம் ஆண்டு முடிவிற்குள் அத்தனை பேர்களும் கல்வியைப் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் செயல்படுவதற்கு திட்டமிட்டு இருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், நான் மனமார முதலிலே வரவேற்று, வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதிலே இருக்கின்ற நிறைவுகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றிரண்டை மட்டும் கோடிட்டுக் காட்டிவிட்டு நான் விடைபெற விரும்புகிறேன். முதலில் இத்தகைய ஒரு நாட்டில் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயல்பட்டாலும், அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகின்றபோது பல்வகையான விதத்திலே அதனுடைய விழுக்காடுகள் எந்தெந்த வகையிலே இருக்கிறதோ, அந்த வகையிலே ஒதுக்கி, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு எத்தனித்தாலும் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், எந்த ஒரு அரசு அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, கல்வி வளர்ச்சி பெறுவதற்காக, சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் கல்வியை முழுமையாகப் பெறுவதற்காக திட்டமிடுகிறதோ, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறதோ, அந்த அரசுதான் மக்கள் நலம் காக்கின்ற அரசாக, மக்களால் போற்றப்படுகின்ற அரசாக, மக்கள் மத்தியிலே தன்னிறைவை ஏற்படுத்துகிற அரசாக நாம் பார்த்திருக்கிறோம்.

[திரு. கு. தங்கமுத்து]

[1994 ஏப்ரல் 18]

வரலாற்று ரீதியாக இப்படிப்பட்டச் சூழ்நிலை எந்தெந்த அரசுக்கு உருவாகிறதோ, அந்த அரசுகள்தான், அந்த அரசினை தலைமையேற்று நடத்துகிறவர்கள்தான் வரலாற்றிலே நிறைவு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதனை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அந்த வகையில் இந்த அரசு, தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், இதயதெய்வம், டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களும் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பல்வேறு நிதி ஒதுக்கீடு செய்தாலும், கல்விக்காக 22.4 சதவீதம் நிதியை ஒதுக்கீடு செய்து, இந்த நாட்டினுடைய மக்கள் அத்தனை பேரும் கல்வியை மேன்மேலும் பெறுகின்ற வகையில் அதற்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதனை நாம் மனமார உணர்முடிகிறது. நாம் இதனை நினைத்துப் பார்த்து, கல்வியினுடைய வளர்ச்சி எந்த வேகத்தில் இருக்கிறது, எந்த நிலைமைக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் வரவேற்கமுடியும். எனவே அந்த வகையில் இப்படி அதிகமாக ஒதுக்கீடு செய்து, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி நடைமுறைப்படுத்துகின்றபோது, 1998-ஆம் ஆண்டிற்குள் அனைவருக்கும் கல்வி என்று குறைந்தபட்ச முழுக்கத்தினை வைத்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற அத்தனை வாய்ப்புகளும் இருக்கின்ற காரணத்தினால் நாம் நினைவிலே கொண்டு வரவேற்று வாழ்த்த முடியும் என்பதனை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் 15 அம்சத் திட்டம் என்ற திட்டத்தினை நிறைவேற்றி முடித்தால் இன்று அந்தச் சமுதாயத்தில் உள்ள மக்கள் அத்தனைபேரும் இந்தக் கல்வியைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. கல்வியினை முழுமையாகப் பெறுகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்ற வாய்ப்பினைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே பல்வேறு நிலைகளில் சில திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றபோது அந்தத் திட்டங்கள் ஓராண்டிலே அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளிலே நிறைவேற்றப்படுகின்ற சூழ்நிலையைப் பார்த்திருக்கின்றோம். ஆனால் சில திட்டங்கள் மட்டும் தான் தலைமுறை தலைமுறையாக நிலைத்து நிற்கின்ற திட்டங்களாக கல்வியிலே இன்று இருப்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். எனவே, அந்த வகையில் கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையில் வலியுறுத்தப்பட்டிருப்பது 6 வயது முதல் 11 வயது வரை உள்ள அத்தனை பேருக்கும் கட்டாயக் கல்வி உருவாக்குகின்ற சூழ்நிலைகளை சட்டமாக நிறைவேற்றுவோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல் இதற்குப் பின்னர் பாலர் பள்ளியில் அத்தனைபேரும் கட்டாயமாக தமிழ் படிக்கவேண்டும் என்பதனையும் அறிவுறுத்தியிருக்கிறார்கள். எனவே இந்த இரண்டு

1994 ஏப்ரல் 18]

[திரு. கு. தங்கமுத்து]

தன்மைகளும் இந்த இரண்டு செயல்பாடுகளும் நிறைவேற்றப்படும் வகையில் எல்லோருக்கும் இந்தத் துணிவு வந்துவிடுவதற்கு வாய்ப்பில்லை. கட்டாயக் கல்வி பெறவேண்டுமென்ற சட்டத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொன்னாலே அது ஒரு சிலரால்தான் முடியும். இந்த இரண்டும் தலைமுறை தலைமுறையாக இந்தச் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுபவை. எனவேதான் இத்தகைய சீரிய, தலைமுறை தலைமுறையாகப் போற்றப்படுகின்ற, பாராட்டப்படுகின்ற, வாழ்த்தப்படுகின்ற அத்தகைய தன்மைகளை உள்ளடக்கிய இந்த இரண்டு பெரும் திட்டங்களை மானியக் கோரிக்கையில் அறிவித்ததற்காக தமிழக முதல்வர் இதய தெய்வம், டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும், கல்வித் துறைக்கும் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியை இந்தச் சமுதாயத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல் கல்வி நிலையங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றபோது, அதற்காக கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொடுக்கின்றபோது, புதியதாக 726 கட்டிடமும், அதைப்போல் கூடுதலாக 750 கட்டிடமும் கட்டப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே அந்த நிலையை உணர்ந்து இந்தக் கட்டிடங்களை புதியதாகக் கட்டுகின்ற குழந்தைகளை உருவாக்குகின்ற அந்த முயற்சியை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல பல்வேறு திட்டங்கள் இருந்தாலும், அதில் ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் கல்விக் கூடத்திற்குக் கட்டிடங்கள் கட்டுகின்றபோது, அந்தக் கட்டிடங்களை புதியதாகக் கட்டிக் கொடுப்பது போல, அதைப் பராமரித்து சீர் செய்கின்ற அந்தத் தன்மையையும் மனதில் கொள்ளவேண்டும். இங்கே கல்வி நிதியாக ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் நிதியை ஒதுக்கீடு செய்கிறோம். அந்தக் கல்வி நிதியை ஒதுக்கீடு செய்கின்றபோது, அந்தக் கல்விக் கூடங்களை, கட்டிடங்களைப் பராமரித்து வருகின்றபோது, ஒழுங்காகப் பராமரிக்கிறார்களா, கல்வி நிதியை அந்தக் கட்டிடங்களைச் சீர் செய்வதற்காக மட்டும்தான் பயன்படுத்துகிறார்களா என்பதனை கல்வித் துறை மூலமாகக் கூர்மையாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும். காரணம், அந்தத் தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற அந்த நிதியை வேறு ஒரு தலைப்பின் கீழ் கொண்டுவிடுவதற்கு உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு எந்தத் தன்மையிலும் இடம் கொடுத்துவிடாமல் கவனிக்கவேண்டுமென்று இந்தத் தருணத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. தங்கமுத்து]

[1994 ஏப்ரல் 18]

பிற்பகல் 12.40

அதற்குக் காரணம் அந்தக் கட்டிடங்களில் பழுது ஏற்படுகின்றபொழுது அந்த கட்டிடங்களை ஆண்டுக்காண்டு அந்த நிதியின் மூலம் கட்டம் கட்டமாக செய்து வந்து விட்டால் நிச்சயமாக அதிக பழுது ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலை உருவாவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. இந்த ஆண்டு நடுநிலைப் பள்ளியைப் பொறுத்த வரையில்-25 நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்துவதாகவும் அதேபோல உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 12-ஐ மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்துவதாகவும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதனை, இந்த ஆண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் வரப்போகின்ற அந்தப் பகுதிகளினுடைய மக்களின் சார்பில் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பல ஆண்டு காலமாக, 4 ஆண்டுக்காலமாக ஒரு கோரிக்கை இருந்தது. அது இன்னமும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. பொய்யுண்டார்கோட்டை என்ற கிராமத்தில் நிச்சயமாக இந்த ஆண்டு அதை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பார்கள் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் என்று இந்த தருணத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதைப்போல மாரியம்மன்கோயில் என்ற ஊரிலே மேல்நிலைப் பள்ளியிலிருந்து, பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியாக தனியாக பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு என்பதும் மிகமிகக் குறைவுதான். ஒரு தலைமை ஆசிரியையை நியமித்துவிட்டால், ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியாக உருவாகிவிடும். அதிலுள்ள தனித்தன்மை என்னவென்று சொன்னால், அந்தப் பகுதியிலிருக்கின்ற பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் வயதிற்கு வந்ததற்குப் பின்னால் உயர்நிலைப் பள்ளியிலே படிக்க வைக்கிற சூழ்நிலை மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிற பகுதியாகும். எனவே தனியாக ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி என்று வந்துவிட்டால் பெண்கள் அதிகமாக படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் தானே வந்துவிடும். வசதி வாய்ப்பு உள்ளவர்கள் நகரத்திலே சென்று படித்துவிடுகிறார்கள். ஏழை எளிய மக்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கின்ற சூழ்நிலையிலேதான் இதையும் நான் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு சூழ்நிலையில் இந்தக் கல்வி மானிய கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. இது சமுதாயத்திற்கு, சாதாரண மக்களுடைய கல்வியைப் பெருக்குகின்ற வகையிலே-அறிவினைப் பெருவதற்கு பல்வேறு வழிகள் இருந்தாலும் கல்வியை பிரதான வழியாக பெற்றிருக்கிற காரணத்தால் அந்தக் கல்வியை ஒரு அரசு எந்த வழிகளில் எல்லாம் சரியான முறையில் சமுதாயத்திற்காக கொடுக்கின்றதோ அந்த அரசு மட்டும்தான்

1994 ஏப்ரல் 18]

[திரு. கு. தங்கமுத்து]

நல்ல பெயர் எடுக்க முடியும். சிறந்த அரசு என்ற போற்றப்படமுடியும். எனவே அந்த வகையில் இந்த அரசு கல்வியை பிரதானமாக்கி இந்தச் சமுதாய மக்களுக்கு பல்வேறு வகையிலேயும் உதவி செய்து, அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து இந்தக் கல்வியை சரியான முறையில் பரப்புகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுத்ததற்காக நான் வரவேற்று வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போன்று தமிழ் வளர்ச்சித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா அரசுகளும் செய்ததைவிட இந்த அரசு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் முன்னுரிமை கொடுத்து எல்லா வகையிலேயும் உயர்த்திக் காட்டி இருக்கின்றார். ஒரு மொழிக்காக மாநாடு நடத்துவது, அந்த மொழியினுடைய தன்மையை ஆராய்வது, ஆராய்ந்து அதனுடைய தன்மையை உலகிற்கு உணர்த்துவது போன்ற இவற்றை எல்லாம் செய்வது அரசு அதற்குத் தகுதி வாய்ந்த மொழி மிகச் சில. அதிலே தலையாய மொழியாக இருப்பது நம்முடைய தமிழ் மொழியாகும். மொழி என்பது தன்னுடைய கருத்தை ஒரு மனிதன் தெரிவிப்பதற்குக் கருவியாக பயன்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்தத் தனிமனிதனுடைய, அல்லது இனத்தினுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றிலே நிலை கொள்கின்ற வகையில் எந்த மொழி உள்ளதோ அந்த மொழிதான் சிறந்த மொழியாக இந்த நாட்டிலே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் வரலாற்று ரீதியாக நிலை பெற்றிருக்கிறது. அத்தகைய தன்மையையும் உயர்வையும் கொண்ட நம் தாய் மொழியாம் தமிழ்மொழிக்கு உள்ள உயர்வினை உலகிற்கு உணர்த்துகின்ற வகையிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், உலகத் தமிழ் மாநாட்டை சென்னையிலே நடத்தினார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர் வழி வந்த மாண்புமிகு இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சி தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மதுரையிலே உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்தினார். அதற்கு அடுத்தாற்போல அவர் வழி வந்த, இந்தத் தமிழினுடைய பெருமையையும் தமிழினுடைய உயர்வையும் தமிழ் மொழியினுடைய சிறப்பையும், செம்மையையும் உலகத்திற்கும், ஊருக்கும், உலகத்தில் உள்ள அத்துனை தமிழர்களுக்கும் உணர்த்துகின்ற வகையிலே வரும் ஆண்டு உலகத் தமிழ் மாநாட்டை தஞ்சையிலே நடத்தப்போகிறார்கள். எனவே இந்த மொழியினுடைய தன்மையை உலகிற்கு உணர்த்துகின்ற வகையிலே உருவாக்கியதற்காக தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் சார்பிலும், உலகத்திலுள்ள அத்தனை தமிழர்களின் சார்பிலும் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு இந்தத் தருணத்திலே நன்றியையும் வாழ்த்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கு. தங்கமுத்து]

[1994 ஏப்ரல் 18]

இதை நான் சொல்வது மட்டுமல்ல இங்கே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோ, மற்றவர்களோ பாராட்டுகிற நிலைமை மட்டும் அல்ல. உலகத்திலுள்ள அத்துணை தமிழர்களில் - எந்தத் தமிழர்கள் எல்லாம், மொழி வாழ வேண்டும், வளரவேண்டும், உயர வேண்டும், இந்த மொழி வாழ்ந்தால்தான் உயர்ந்தால்தான் தமிழனுக்குப் பெருமை, தமிழனுடைய வாழ்வு உயர முடியும், தமிழனுடைய வரலாறு நிலை பெற முடியும் என்று எண்ணினார்களோ அத்தனை தமிழர்களின் உள்ளமும் இன்றையதினம் நம்முடைய தமிழகத்தின் முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் நினைவூட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அத்தகைய நீண்ட நெடிய வரலாற்று சிறப்பிமிக்க, வரலாற்றிலே நிலைபெறத்தக்க வகையிலே உலகத் தமிழ் மாநாட்டினை தஞ்சையிலே நடத்த இருக்கிறார்கள். எனவே தஞ்சையிலே நடத்த இருக்கிற அவர்களுக்கு, அவர்தான் நடத்தி இருக்கிறார், தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் நடத்தி இருக்கிறார் என்று எதிர்கால சமுதாயத்தினர் நினைத்துப் பார்க்கின்ற வகையிலே ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை அங்கே எழுப்ப வேண்டும்; எந்த வகையிலே நடத்தியிருக்கிறார். எப்படி நடத்தியிருக்கிறார், யார் நடத்தியிருக்கிறார் என்று எதிர்கால தலைமுறையினர் நினைத்துப் பார்க்கின்ற வகையிலே அது இருக்க வேண்டும்.

பிற்பகல் 12.45

அப்படி நினைத்துப் பார்த்து இதையே தன்னுடைய வாழ்க்கையினுடைய மேற்கோளாகக் கொண்டு இந்த மொழி வளர்க்கும் தன்மையிலே ஈடுபட்டேண்டும். அதை மூலகாரணமாக வைத்து ஒரு நினைவுச் சின்னம் எழுப்புகின்ற தன்மையை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தத் தருணத்திலே கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல, உலகத் தமிழ் மாநாட்டினை நடத்துவது மட்டுமல்லாமல் நம்முடைய வரலாற்றுச் சிறப்பிமிக்க நினைவுச் சின்னமாக இருக்கின்ற தஞ்சை அரண்மனையையும் மதுரையில் இருக்கின்ற திருமலைநாயக்கர் மஹாலையும் மறுபடியும் புதுப்பிக்கின்ற வேலையை கையிலே எடுத்து யாரும் சிந்தித்துப் பார்க்காத அந்தத் தன்மையையும்-வரலாற்று நினைவுச் சின்னம் அழிந்து போய் இருக்கிறது, அந்த நினைவுச் சின்னம் அழிந்து போய் விட்டால் தமிழனுடைய வரலாறு அழிவதற்கு மெல்ல மெல்ல தலைப்படும். எனவே விட்டுவிடக்கூடாது என்ற அந்த சீரிய சிந்தனையோடு இந்த இரண்டு நினைவுச் சின்னங்களையும்-மறுபடியும் புதுப்பிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கின்ற தன்மையையும் பாராட்டி, வாழ்த்தி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல இதற்குப் பின்னால்

1994 ஏப்ரல் 18]

[திரு. கு. தங்கமுத்து]

இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரை என்னுடைய எண்ணமாக கருத்தாகச் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் ஒரு ஆசிரியருடைய சொல்லிக் கொடுக்கின்ற திறமையைப் பொறுத்தவரையில் அவர் 25 பேருக்குத்தான் சொல்லி கொடுக்க முடியும். எனவே தொடக்கக் கல்வி நிலையை பொறுத்தவரையில் அந்தத் தகுதியையும், திறமையையும் நாம் கையிலே வைத்துக்கொண்டு எந்த அளவுக்கு அதை அதிகமாக நிறைவேற்ற முடியுமோ, நியமனம் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு உயர் நிலைப் பள்ளியிலேயோ அல்லது மேல்நிலைப் பள்ளியிலேயோ அல்லது கல்லூரி கல்வியிலேயோ இருக்கின்ற ஒரு ஆசிரியர் 100, 200 மாணவர்களிடம் தன்னுடைய கல்வியை போதிக்கின்ற முறையை சொல்லிக் கொடுத்துவிட முடியும். ஆனால் தொடக்க கல்வியைப் பொறுத்தவரை தொடக்கக் கல்வி ஆசிரியர் ஒருவருக்கு உள்ள தகுதி எவ்வளவுதான் இருந்தாலும் 25லிருந்து 30 மாணவர்களுக்குத்தான் அந்த ஆசிரியர் பாடத்தைச் சொல்லி கொடுக்க முடியும். எனவே, தொடக்கக் கல்வி ஆசிரியர் நியமனத்தைப் பொறுத்தவரை கூடுமான வரை கூட்ட வேண்டும் என்று இந்தத் தருணத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் தொடக்க கல்வி ஆசிரியர்கள் எந்தெந்த வகையில் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள், மாற்றுதல் செய்யப்படுகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படி மாற்றுதல் செய்யப்படுகின்றபோது அந்த இடத்தை காலியிடமாக நிச்சயமாக வைத்துவிடக் கூடாது. நான் இந்தத் தருணத்தில் தெரிவித்துக்கொள்வதெல்லாம் என்னுடைய தஞ்சை மாவட்டம் திருவோணம் ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தவரை, இந்த மாற்றல் தொடங்கிய நாள் முதலிருந்து இதுவரை மாற்றியிருப்பதால் 43 காலி இடங்கள் இருக்கின்றன. இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், மாற்றம் செய்கின்றபோதே அந்த இடத்தை காலியாக விட்டுவிடாமல் நியமனம் செய்துவிட வேண்டும். யார் எப்படிச் சொன்னாலும், ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு நலிந்துபோகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று தங்களுடைய சொந்த வருத்தங்களையெல்லாம் தெரிவித்தாலும் கூட, அந்த இடத்தை நிரப்பாமல் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மாற்றுதல் செய்யக்கூடாது என்பதை இந்தத் தருணத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கல்வியைப் பொறுத்தவரை, தனியார் கல்வித்துறை, அரசுத்துறை இரண்டும் நடத்துகின்றபோது, இந்தக் கல்வி மேல்நிலைக் கல்வியாக இருந்தாலும், உயர்நிலைக் கல்வியாக இருந்தாலும், தொடக்கக் கல்வியாக இருந்தாலும் தரத்தை நாம் எடைபோடுகிறோம். அப்படி அவர்களுடைய தகுதியை நாம் கடைசியிலே எடை போடுகின்றபோது அது ஒரு கல்வி ஆண்டில் நடத்த முடியுமா? அல்லது ஆண்டுக்கு

[திரு. கு. தங்கமுத்து]

[1994 ஏப்ரல் 18]

ஆண்டுதான் நடத்த முடியுமா என்பதை நாம் சிந்தனை செய்ய வேண்டும். இந்த சிந்தனையில், நாம் அக்கடமிக் முறையில் செய்தால் இந்தத் தரம் உயரும் அல்லது தனியாரிடம் ஒப்படைக்கின்றபோது அவர்களுடைய தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்து அரசினுடைய கல்வியின் தரம் எங்கேயாவது தாழ்ந்தால் அதை உயர்த்துவதற்கு என்ன வழி என்ற இந்த ஒப்பீட்டு முறைகளையும் பார்த்து, எந்த முறையை நாம் கையாண்டால் கல்வியினுடைய தரம் உயரும் என்று நாம் முடிவு எடுக்கின்றோமோ, அதற்கு அந்த சிந்தனையின் முடிவாக அவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்கு எந்தெந்த வகையில் தங்களுக்கு முடியுமோ அந்தந்த வகையிலே அவற்றைச் செயல்படுத்திக் காட்ட வேண்டுமென்று இந்தத் தருணத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொடக்கக் கல்விக் கட்டிடங்கள், பள்ளிக் கட்டிடங்களைப் பொறுத்தவரை எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கட்டிக் கொடுத்து விடுகின்றன. அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கட்டிக் கொடுத்த தொடக்கப் பள்ளியிலிருந்துதான் நடுநிலைப் பள்ளி, அதற்குப் பின்னாலே உயர்நிலைப் பள்ளி, அதற்குப் பின்னாலே மேல்நிலைப் பள்ளி. ஆனால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே நிதி அதிகமாக இருக்கின்றபோது தொடக்கக் கல்வி நிலையங்களுக்கு கட்டிடங்கள் அதிகமாகக் கட்டிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் எங்கே கட்டிடங்கள் குறைவாக வந்துவிடுகின்றன என்று சொன்னால் நடுநிலைப் பள்ளியாக இருந்தால் அல்லது உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தால் அல்லது மேல்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தால் கட்டிடங்கள் குறைந்துவிடுகின்றன அதற்கு கல்வி நிதி ஒதுக்கீடு அரசு மூலமாக செல்கிறவைகளுக்கு மட்டும்தான் செய்ய முடிகிறது. எனவே, எந்தக் கல்வி நிலையத்தை நடுநிலையிலிருந்து உயர்நிலைப்பள்ளியாக உயர்த்துகிறோம் அல்லது உயர்நிலைப் பள்ளியிலிருந்து மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்துகிறோம் என்று சொன்னால் அந்த குறைந்த பட்ச கட்டிடத்தை தொடக்கத்திலேயே உருவாக்குவதற்கு என்னென்ன வழிவகைகள், வாய்ப்புகள் இருக்கின்றனவோ அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையில் விவாதிப்பதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி சொல்லி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

பிற்பகல் 12.50

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ஜி. பழனிசாமி.

1994 ஏப்ரல் 18]

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் கல்வி மானியக் கோரிக்கை, தமிழ் வளர்ச்சிப் பண்பாட்டுத்துறை ஆகிய கொள்கைக் குறிப்புகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற நான் முன் வருகிறேன். குறிப்பாக கல்வி மானியத்திற்கு என்று ரூபாய் 2002.46 கோடி எந்த ஆண்டும் இல்லாத அளவிலே நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக திட்டப் பணிகளுக்குக் கூட 115.9 கோடி ரூபாயை அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டைவிட 182.40 கோடி நிதி அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பதாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கைக் குறிப்பில் குறித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கல்விக்கு ஒதுக்கக்கூடிய நிதி உயர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. கூட்டிக் கொண்டேயிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய கல்வித்தரங்களை உயர்த்துவதில் இன்றையதினம் நம்முடைய தமிழக அரசில் சில குறைபாடுகளை நாம் காண முடிகிறதே தவிர ஒரு சிறந்த கல்வியை தமிழ்நாட்டு மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்பது மிக அரிதாக இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிற அந்த எண்ணிக்கையிலேயே நம்மால் காண முடிகிறது.

குறிப்பாக, தொடக்கப் பள்ளியிலே கூட 80 லட்சத்து 21 ஆயிரம் மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள்; நடுநிலைப் பள்ளியிலே 13.13 லட்சம் மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள்; மேல்நிலைப் பள்ளியிலே 5.70 லட்சம் மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். இதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு வருகிறபோது 20 பேருக்கு ஒரு மாணவர்தான் வர முடிகிறது. ஆரம்பப் பள்ளி, நடுநிலைப்பள்ளி, மேல்நிலைப்பள்ளியில் எந்த அளவுக்கு நம்முடைய கல்வித் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பது இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இறுதியாக 20 பேருக்கு ஒருவர் தான் தேர்ச்சி பெறுகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதில் எங்கே படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் வருகிறார்கள் என்ற அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கணம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 79 சதவீதம் மக்கள் வாழக்கூடிய கிராமப்புறங்களில் இருந்து எந்த ஒரு மாணவனும் இந்த மேல்நிலைப் பள்ளிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருவதில்லை. பிரதானமாக சென்னை, மதுரை, திருச்சி, கோவையில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் அதிலும் குறிப்பாக தனியார்ப் பள்ளியில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள்தான் இன்றையதினம் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு தேர்ச்சிப்பெறக்கூடிய விதத்தில் வந்திருக்கிறார்கள். ஏன் என்று சொன்னால் அரசுப் பள்ளியில் படிக்கின்ற மாணவர்கள் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு வருவது என்பது கடினமாக இருக்கிறது. அப்படி வந்தாலும் பட்டப்படிப்பு, மேல் படிப்புக்கு வர முடியவில்லை; கல்லூரிகளுக்கு

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

[1994 ஏப்ரல் 18]

வர முடியவில்லை. ஆக நம்முடைய கிராமங்களில் இருக்கிற பள்ளிகளுடைய தரங்களை உயர்த்தவேண்டும். பள்ளிகளில் உள்ள பற்றாக்குறை போக்கப்படவேண்டும். பள்ளி மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தாற்போல் ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும். அதற்கான கட்டிட வசதிகளை இன்றையதினம் உருவாக்கித் தரவேண்டும்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று எண்ணிப்பார்த்தால் அனேகமாக கரும்பலகைகூட இல்லாமல், சுவற்றில் கருப்பு அடித்து அதிலே எழுதி பாடம் சொல்லக்கூடிய நிலைமை தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற கிராமப்புற பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இருக்கிற ஆரம்பப் பள்ளிகளில் இருக்கிறது. இது ஏதோ நான் அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டுகிறேன் என்பதற்காக சொல்லவில்லை, யதார்த்தமான நிலைமை. அந்த நிலைமையைப் பார்த்தோம் என்று சொன்னால் அனேகமாக ஒரே பள்ளிக் கொட்டகையில் ஒரே நேரத்தில் 4 ஆசிரியர்கள் பாடம் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் இடையிடையே ஒரு பாய் தடுப்பு, அந்த பாய் தடுப்புகள் போட்டு பள்ளிகள் இன்றையதினம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

பிற்பகல் 12.55

இங்கே என்ன பாடம் நடைபெறுகிறது; அடுத்த வகுப்பிலே என்ன பாடம் நடைபெறுகிறது; அதற்கடுத்த வகுப்பிலே என்ன பாடம் நடைபெறுகிறது என்பது ஆசிரியர்கள் சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய சப்தத்திலே அந்த மாணவர்கள், கேட்கக்கூட முடியாத அளவிற்கு இன்றைக்குப் பள்ளிகளில் நெருக்கடி ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. அதனாலேதான், கிராமப்புறங்களிலே படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் மேல்படிப்புக்கு கல்லூரிகளுக்கு வருவது என்பது, எட்டாத கனியாக அந்த ஏழையெளிய மக்களுக்கு இன்றைய தினத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பள்ளிகளுக்கு புதிய கட்டிடங்களை நீங்கள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர் பற்றாக்குறை நிலைமைகளை உடனடியாகப் போக்கி, ஆசிரியர்களை நீங்கள் நியமிக்கவேண்டும். அப்படி நியமித்தால்தான், நல்ல மாணவர்களை தமிழகத்திலே உருவாக்க முடியும். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலேயும் கல்வி என்ற ஒளிவிளக்கை ஏற்றவேண்டும் என்று இந்த அரசு சொல்கிறதே, அதை அப்போதுதான் எட்ட முடியும். குறிப்பாக, இன்னொன்றைக்கூட இங்கே குறிப்புகளிலே நம்முடைய

1994 ஏப்ரல் 18]

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

அரசாங்கம் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. தொடக்கப் பள்ளியிலே 49 சதவீதம்; நடுநிலைப் பள்ளியிலே 51 சதவீதம்; உயர்நிலைப் பள்ளியிலே 43 சதவீதம்; மேல்நிலைப் பள்ளியிலே 33 சதவீதம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மைக்குப் புறம்பானது. அதிகாரிகளால் தொடர்ந்து கொடுக்கக்கூடியது இது. கொள்கைக் குறிப்பிலே ஆண்டுதோறும் கொடுக்கக்கூடியதுதான் இதிலேயும் வந்திருக்கிறதே தவிர, அதிலே ஒரு மாற்றமும் இல்லை. தொடக்கப் பள்ளியிலே 49 சதவீதம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே, அது அப்படியல்ல. அநேகமாக 70-விருந்து 80, 90 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் குறைந்து மாணவர்களே இல்லை. இரண்டு ஆசிரியர்கள் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய இடத்திலே அநேகமாக ஒரே ஒரு ஆசிரியர்தான் பாடம் சொல்லிக்கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. நான் சமீபத்திலே என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச் சென்று இருந்தேன். அங்குள்ள தலைமையாசிரியர் என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டார் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் இந்தப் பள்ளியைப் பார்ப்பதற்காக வருகை தந்திருக்கிறீர்கள்; எங்களுடைய பணிவான் வேண்டுகோளை நான் சொல்லுகிறேன்; அதைச் செய்து கொடுங்கள்; அரசாங்கத்திடத்திலே சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார். நான் உண்மையிலேயே அதிர்ச்சியுற்றுப் போனேன். ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும்; இல்லை, புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறாரோ என்று எண்ணினேன். அவர் சொன்னார், என்னுடைய வகுப்பிலே இருக்கிற மாணவிகளினுடைய எண்ணிக்கை 120 பேர். நான் பாடம் சொல்ல முடியவில்லை. ஆகையால், நீங்கள் பொது மேடையிலே பேசும்போது மைக் வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறீர்களே, அதைப்போன்று எங்களுக்கு மைக் வசதி செய்து கொடுங்கள், நான் அப்படியாவது அந்தப் பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

***மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி:** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பகுதி-2 திட்டத்திலே பணியிடங்களை அனுமதித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. பள்ளிகளிலே தற்போது சேருகின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை, அண்மைக்காலங்களில் மிக அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இட ஒதுக்கீடு தொடர்பாக உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பு காரணமாக

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி] [1994 ஏப்ரல் 18]

ஆசிரியர்களை புதிதாக நியமிப்பதிலே தடையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே உடனடியாக இந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு அரசால் இயலவில்லை. இருப்பினும் எங்கெங்கு இந்தக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டறிந்து அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை எந்த முதலமைச்சரும் சிந்தித்திராத அளவில், தமிழகத்திலே இருக்கிற அனைத்துப் பள்ளிகளுக்கும் தேவையான கட்டிட வசதிகள், கழிப்பறை வசதிகள், குடிநீர் வசதிகள், ஆசிரியர் பணியிடத் தேவைகள் ஆகிய அனைத்துத் தேவைகளுக்கும் எவ்வளவு செலவாகும் என்ற ஒரு ஆய்வு நடத்தி அந்த அறிக்கையை உடனடியாகத் தரவேண்டுமென்று கேட்டு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். கல்வித் துறை அதற்கு 1,700 கோடி ரூபாய் தேவை என்ற ஒரு கருத்துருவைத் தந்திருக்கிறது. ஆகவே, வரும் ஆண்டுகளில் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து உரிய முடிவுகளை நிதிநிலை அடிப்படையில் அரசு எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குற்றஞ்சாட்டுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. இருக்கிற யதார்த்தமான நிலைமைகளை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிட்டேன்.

அதேபோன்றுதான், இன்றைய தினத்திலே ஆசிரியர்களுடைய பற்றாக்குறையைப் பற்றி இதே அவையிலே நான் வினா மூலமாகக் கேட்டபோது கூட, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், நியமிப்பதாக எனக்கு வாக்குறுதி தந்தார்கள். ஆகவே, பல இடங்களில் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை நீங்கள் காலத்தோடு போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அடுத்ததாக, பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சீருடைகள், புத்தகங்கள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவைகளைக் கொடுப்பதற்குள் அநேகமாக அரையாண்டுத் தேர்வும் நடந்து முடிந்து விடுகிறது. எங்கே என்று நீங்கள் கேட்பீர்கள்; வேண்டுமென்றால் நான் சொல்கிறேன். என்னுடைய திருத்துறைப்பூண்டி தொகுதியைச் சார்ந்திருக்கிற கத்திமேடு என்கிற உயர்நிலைப் பள்ளியில் இலவசமாகக் கொடுக்கக்கூடிய பாடப்புத்தகங்கள் அரையாண்டுத் தேர்வு முடிந்த பின்னால் அந்த மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிக் கொடுத்தால், எப்படி அவர்கள் படித்து, தேர்வுகளை எழுத முடியும். ஆகவே,

1994 ஏப்ரல் 18]

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

அவைகளை நீங்கள் காலத்தோடு கொடுக்க வேண்டும். அதேபோன்று, சீருடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. எனவே ஒரு டெய்லரையாவது வைத்து, கிராமத்திலே இருக்கிற தலைமை ஆசிரியரை வைத்துக் கொண்டு ஒரு அளவு எடுத்து தைத்துக் கொடுங்கள். சம்பந்த சம்பந்தமே இல்லாமலே அந்தச் சீருடைகள் எல்லாம் அளவுகள் குறைத்தும், சிலயிடங்களிலே அளவில் பெரியதாகவும் ஆடைகள் கொடுத்து அவை மாணவர்கள் பயன்படுத்த முடியாத அளவிற்கு இருக்கின்றன. அதைச் சரியான அளவில் வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-00

இன்றையதினம் என்னுடைய தொகுதியிலே, திருத்துறைப் பூண்டியிலே கோட்டூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் தனியார் பள்ளி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தனியார் பள்ளி என்பது ஒரு வாடகைக் கட்டிடத்திலே நண்டகாலமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. சம்பந்தமே ஏற்பட்டிருக்கிற புயலால் அந்தக் கட்டிடம்கூட இடிந்து விழுந்த நிலையில் இருக்கிறது. பெற்றோர் சங்கம் சார்பாக ஒரு கோயிலுக்குச் சொந்தமான இடத்திலே நாங்களே கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் அதிலேகூட அனுமதிக்காமல் அந்தக் கோயில் நிர்வாகம் கோர்ட்டிலே ஸ்டே வாங்குகின்ற அளவிற்குப் போய் இருக்கிறது. ஆகவே, நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், எங்களுடைய நாகை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பெரும்பகுதி கோயில் நிலங்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களாக இருக்கின்றன. பள்ளிகளைக்கூட கட்ட முடியாத அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டுவதற்காகவாவது அந்தக் கோயில் நிலங்களை எடுப்பதற்கு நீங்கள் ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோட்டூர் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி, திருத்துறைப்பூண்டியிலே இருக்கிற பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி, திருத்துறைப்பூண்டியிலே இருக்கிற அரசினர் மேல்நிலைப்பள்ளி, இதுபோன்ற பள்ளிகள் அனைத்தும் கோயில் நிலங்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களிலே இருப்பதனால் கட்டிடங்களைக் கட்ட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவையெல்லாம் வாடகைக் கட்டிடத்திலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு முழுமையாக அரசுக் கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

[1994 ஏப்ரல் 18]

வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிற திருத்துறைப்பூண்டி அரசினர் மேல்நிலைப்பள்ளி, அநேகமாக கல்லூரி ஆவதற்கே தகுதியான இடம். அது ஏதோ தடுமாறிப் போய் திருவாரூருக்கு வந்து விட்டது. அதற்கான கட்டிடங்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள், போதுமான இடங்கள் இருக்கின்றன. சமீபத்தில் அநேகமாக ஒரு கட்டிடம் இடிந்து விழுந்த நிலையில் இருக்கின்றது. தொடர்ந்து மூன்றாண்டுக் காலமாக நான் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொள்கிறபோது, ஒவ்வோராண்டும் நிதிப் பற்றாக்குறை என்கிற பதிலே எனக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டாவது அதை நீங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டம் என்பது விவசாயிகளை நம்பியிருக்கிற மாவட்டம். ஆகையால் தொழில் துறை என்பதே இல்லை. கல்வியிலேயும்கூட என்னுடைய நாகை-காயிதே மில்லத் மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பெண்கள் தொழிற்கல்விக் கல்லூரி ஒன்றைத் துவங்குவதற்கு நாகை மாவட்டத்தில் நீங்கள் முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி, அநேகமாக பல தடவை இங்கே பேசியிருக்கிறோம். விவாதம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியைப் பொறுத்தமட்டில் இன்றைக்கு அரசாங்கத்தில் இடைக்காலத் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக இன்றுகூட எனக்கு முன்பாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இங்கே பதில் சொன்னார்கள். அரசாணை 535, அரசாணை 536 அடிப்படையிலே பயிற்சிப் பள்ளிகள்--அநேகமாக அரசாங்கப் பள்ளிகளை நடத்துவதையேகூட வரக்கூடிய 31-5-94உடன் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கோர்ட் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் என்ன சொல்லப் போகிறார்கள்? படித்த ஆசிரியர்களை, தனியார் பள்ளிகளிலே படித்திருந்தாலும் அரசுப் பள்ளியிலே படித்திருந்தாலும் அவர்களை முழுமையாகத் தேர்வு எழுதுவதற்கு நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால் பல பெண்கள் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களாகி திருமணம் நடக்கும் என்று அந்த ஏக்கத்தோடு இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

***மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி:** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அரசாணை எண்கள் 535 மற்றும் 536-இதற்கு

1994 ஏப்ரல் 18] [பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

முன்னாலேயிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே வெளியிடப்பட்ட அரசாணைகள். அதிலே மிகவும் சாத்தியமில்லாததும், தேவையில்லாததுமான நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் அங்கீகாரம் பெறுவதற்குத் தடையாக இருக்கின்றன என்றும் அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். இதன் அடிப்படையிலே நீதிமன்றம் அரசுக்கு எதிரான ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியது. அதை எதிர்த்து உச்சநீதிமன்றத்திற்குச் சென்றபொழுதும் அங்கே சாதகமான நிலைமை ஏற்படவில்லை. இதற்கிடையில் ஜி.ஓ.எம்.எஸ். 1054 என்ற ஒரு அரசாணையை அரசு வெளியிட்டு 11-11-1993-இல் ஆறு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து, இந்த அரசாணைகள் 535 மற்றும் 536-ஐ ஆய்வு செய்து, தேவையான நிபந்தனைகள் குறித்து மூன்று மாத காலத்தில் அறிக்கை வைக்க வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டது. அந்தக் குழு, கால நீட்டிப்பு கேட்டதால், மேலும் மூன்று மாதம் நீட்டிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. அது அடுத்த மாதம் 15-ஆம் தேதிக்குள் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும். இதற்கிடையில், தமிழ்நாடு கல்வி விதிகள், பகுதி 9-இல் தேவைக்கேற்பவும், புதிய கல்விக்கொள்கைக்கேற்பவும், சில மாற்றங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று அரசு மற்றொரு அரசாணை வெளியிட்டு, 7-1-1994-ல் அதற்கான ஒரு குழுவை அமைத்து, அதுவும் அதனுடைய அறிக்கையைத் தர இருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றமும், தனியார் மற்றும் அரசு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு ஒரேவகையான நிபந்தனைகள்தான் இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறது. இப்போது நீதிமன்றத் தீர்ப்பிலும், இந்தக் கமிட்டிகளைப் பற்றியும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நீதிமன்றத்திலும், இந்தக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி அரசும் தெரிவித்திருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டிகளின் அறிக்கை விரைவில் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அறிக்கைகளின் அடிப்படையிலும், சட்ட வல்லுநர்களைக் கலந்து ஆலோசித்தும், சட்டச் சிக்கல் ஏற்படாத வகையில், பாதிக்கப்பட்டுள்ள மாணவர்கள் தேர்வு எழுதுகிற சாத்தியக்கூறுகள் ஆராயப்பட்டு, தகுந்த மேல் நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு தீவிரமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-05

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், மீண்டும் அதைப் பரிசீலிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அதை நான் வரவேற்கிறேன். நான் எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால்,

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

[1994 ஏப்ரல் 18]

அரசாணை எண்கள் 535 மற்றும் 536, ஏற்கெனவே இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு போட்டதாக இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டிலே ஒரு காவல் துறை இருக்கிறது. இன்னொரு காவல் துறையை அந்த நிர்வாகத்திற்குத் தெரியாமல் அமைக்க முடியாது. அதேபோல், இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே, அதைப்போன்ற ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள், இந்த அரசாணைக்கு விரோதமாக எப்படித் துவங்கப்பட்டன. எப்படி அரசாங்கம் இதற்கு அனுமதி கொடுத்தது என்பது பற்றி விவாதம் ஏற்கெனவே இங்கே வந்திருக்கிறது.....(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசின் அனுமதி பெறாமலேயே, தாமகாவே சிலர் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளை நடத்தி இருக்கிறார்கள். அதிலே படித்த மாணவர்கள் எல்லாம் தேர்வு எழுத வேண்டுமென்று ஒருகாலத்தில் போராட்டம் நடத்துவதாக, அரசுக்குக் கடிதங்களையெல்லாம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரியாதது அல்ல. ஆகவே, அங்கீகாரம் பெறாமலேயே ஒருசில பள்ளிகளும் தமிழ்நாட்டிலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்காகச் சொல்கிறேன். இதற்கு முன்பாக அந்த அரசு ஆணை இருக்கிறபோது, உங்களுடைய கவனத்திற்கு வராமல், கல்விக் கொள்கைக்குத் தெரியாமல், தமிழ்நாடு முழுவதும் 215 தனியார் பயிற்சிப் பள்ளிகளைத் துவக்குவதற்கு எப்படி வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன.....(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விவாதத்தைத் திசை திருப்ப முயற்சிக்கிறார். அரசாணை இருந்தது அரசுக்குத் தெரியும். ஆனால், ஒருசில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள், இந்த நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தெரிவித்துத்தான் அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டதை நீதிமன்றம் தடை செய்திருக்கிறது. அதுதான் உண்மை. அதைப்போலவே, கடந்த 40 ஆண்டுகளாக

1994 ஏப்ரல் 18] [பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

நடைபெற்றிருந்த சில ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள்கூட இப்போது தடைசெய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 31-5-1994-க்குள் அவை, நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றாவிட்டால், அவை தொடர்ந்து இயங்க முடியாது என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. 1991-ஆம் ஆண்டிலே அரசு ஒரு ஆணை வெளியிட்டது. அதன்படி, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள், 3 வருட காலத்திற்குள் 535, 536 ஆகிய அரசு ஆணைகளிலே சொல்லப்பட்ட நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை நிறைவேற்றாததால்தான், அவை முடக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் அதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, எதிர்காலத்தில், அவ்வாறு படித்து பயிற்சி பெற்றிருக்கிற ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் மீண்டும் அவர்கள் பயிற்சியில் சேர்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, தொழிற்கல்வி ஆசிரியர்கள். இதுகுறித்தும் ஏற்கெனவே இதை அவையிலே நான் குறிப்பிட்டேன். ஏற்கெனவே பலதடவை நான் சட்டமன்றத்திலே முன்னாள் கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். 1387 பேர்களைத் தேர்வு செய்தார்கள். அவர்களிலே ஒருவர்தான் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார். ஒருவர் கோர்ட்டுக்குப் போயிருப்பதன் காரணமாக, எல்லோரையும் சேர்த்து பழி வாங்குகிற அந்தப் போக்கு, நம்முடைய அரசிடத்திலே இருக்கலாமா?.....(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

பிற்பகல் 1-10

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒருவர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அதிலே ஒரு தீர்ப்பு வழங்கினாலும், அதை அரசு மீறலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்களா என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒருவர் சென்று நீதிமன்றத்திலே தடையாணை பெற்றாலும் ஒன்றுதான். பல்லாயிரம் பேர் சென்று தடையாணை பெற்றாலும் ஒன்றுதான். தமிழக முதல்வர் டாக்டர்

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி] [1994 ஏப்ரல் 18]

புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு நீதிமன்றத் தீர்ப்பை மதிக்கின்ற அரசு தான். அப்படிப்பட்ட தடையாணை வந்த காரணத்தினாலேதான், கொடுக்கப்படுகின்ற அந்த ஊதியத்தைக்கூட கொடுக்க முடியாத ஒரு குழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களே, தேடிக்கொண்ட வினை என்றுதான் முன்பே நான் குறிப்பிட்டேன். அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடையாணையைப் பெறாமல் இருந்தால் நிச்சயமாக எல்லோருமே உட்படுத்தப்பட்டிருப்பார்கள். எல்லோருக்குமே அந்த வாய்ப்பை அரசு தந்திருக்கும். அதைத் தடுத்துக்கொண்டது அவர்கள்தான். ஏதோ அறியாமல் செய்துவிட்டது என்பதைப்போல் அரசு எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் அவர்களையெல்லாம் பணிகளிலே அமர்த்துவதற்காக முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. விரைவிலே அதற்கான நடவடிக்கைகள் தொடரப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலே நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு தமிழ்நாட்டில்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. பழனிசாமி, மாண்புமிகு அமைச்சர் ஒரு விளக்கம் உங்களிடம் கேட்டார். பதில் ஏதாவது உண்டா?

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு முழுமையும் அநேகமாக 400 பள்ளிகளில் மத்திய அரசினுடைய திட்டத்தின்கீழ் பிளஸ் 2-ல் தொழிற்கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு அதற்கான உபகரணங்கள், கட்டிடங்கள் இதுவரையிலும் 9 கோடியே 11 இலட்சம் ரூபாய்க்கு அநேகமாக ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1987-88-ஆம் கல்வியாண்டிலே இவ்வளவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது செயல்படாமல் இன்று இருக்கிறது. அந்த மாணவர்களுக்கு ஏறத்தாழ 9 கோடியே 11 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து, கட்டிடங்கள், உபகரணங்கள் இருந்தும் கூட, இதுவரையிலும் அந்தத் தொழிற்கல்வி மாணவர்களுக்கு பாடப் புத்தகங்கள் வழங்கவில்லை. தமிழக அரசு வழங்க வேண்டியது கடமை. அதற்கானப் பாடப் புத்தகங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றதா? அந்தப் பாடப் புத்தகங்கள் கூட வழங்காமல் அது இதுவரையிலும் செயல்படாமல் இருக்கிறதே, அது அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுப்பாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், அதேபோன்று இந்த ஆண்டுக்கும்

1994 ஏப்ரல் 18]

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

வருகிறது. பாடப் புத்தகங்கள் கொடுக்காமல் அந்த மாணவர்களுக்குப் பாடம் நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையினால், அதற்குரிய நடவடிக்கையை நீங்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற்கல்வியைப் பொறுத்தவரை, தமிழ்நாட்டிலே தொழிற்கல்வி வாழ்க்கைக் கல்வியாக அமைய வேண்டும் என்பதிலே மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மிகவும் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைச் சீரமைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே முன்னாள் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் திரு. வாரன்ஸ் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அது முழுமையாக இதுபற்றி ஆய்வு நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கான பாடப் புத்தகங்களைத் தயாரிக்கின்ற முயற்சியிலும் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டுகூட பள்ளிகளில் 100 தொழிற் கூடங்கள் அமைப்பதற்காக மத்திய அரசு நிதியுதவி செய்திருக்கிறது. வரும் ஆண்டில் இந்தப் பிரச்சினைகள் எதுவும் இல்லாமல் தொழிற்கல்வித் துறை நல்ல முறையிலே செயல்படும் என்பதையும், அதற்கான அனைத்து பூர்வாங்க நடவடிக்கைகளையும் அரசு எடுத்திருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. பழனிசாமி சீக்கிரமாக முடித்துக்கொள்ளுங்கள். இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதேபோன்றுதான் இன்றையதினம் நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், இதற்கு 'வைஸ்-சான்சலரே' போடவில்லை. ஏன்? ஆறு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. கிட்டத்தட்ட 150 ஆண்டுகாலமாக இருக்கக்கூடிய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு 'வைஸ்-சான்சலர்' போடாத காரணம் என்ன? என்ன காரணத்தினால் போடவில்லை?

** (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

****மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.**

[1994 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், ஒரு தகவலைக் கேட்டார்கள். அதுவரை சரி. அதற்கு அப்பாலே போய் காலை நீட்டி வம்புக்கு இழுப்பது என்று சொல்வார்களே அதைப்போல, வேண்டாத ஒரு விஷயத்தை இங்கே பேச முற்படுவது சரியாக இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆளுநரைப் பற்றி எதுவும் இங்கே பேசக்கூடாது என்று விதியிருக்கிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை முன்பு இருந்த துணை வேந்தர் பதவிக்காலம் முடிந்ததற்குப் பிறகு புதியதாக துணை வேந்தரை நியமிக்க வேண்டுமென்று ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அது 3 பேரை பரிந்துரை செய்தது. ஆளுநர் அந்தப் பரிந்துரையை ஏற்காமல் மீண்டும் ஒரு முறை வேறு 3 பெயர்களைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். குழு அவரிடம் பட்டியல் அளித்துவிட்டதாக பத்திரிகையிலே செய்திகள் வந்தன. ஏறத்தாழ இரண்டு மாதங்களுக்குமேல் ஆகிவிட்டது. இருப்பினும் அங்கே என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய முழுப்பொறுப்பும் ஆளுநரிடத்திலே இருக்கிறது. அரசு எந்த முடிவும் எடுப்பதில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வேறு எங்கோ கேட்க வேண்டிய கேள்வியை இங்கே வந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. பழனிசாமி. நான் அதைத்தான் சொல்ல வந்தேன். அதற்குள் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்க எழுந்துவிட்டார்கள். அந்த யுனிவர்சிட்டியிலே துணை வேந்தரை ஏன் நியமிக்கவில்லை என்று சொல்லி, அந்தப் பொருள் பற்றி நீங்கள் கேட்டதுவரை சரி. அதற்குப் பின்னாலே, இந்த அரசு பற்றியும், கவர்னர் பற்றியும் நீங்கள் சொன்ன அந்தக் குறிப்புகள் எல்லாம் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன. திரு. பழனிசாமி, ஒரு நிமிடம், சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

பிற்பகல் 1-15

திரு. ஜி. பழனிசாமி: ஏன் நியமிக்கவில்லை என்றுதான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கவர்னரைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லக்கூடாது. அது அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கப்படுகிறது.

1994 ஏப்ரல் 18]

திரு. ஜி. பழனிசாமி: அதேபோன்றுதான் இன்றைக்கு அனைத்து வேலையில்லாத பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்திப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் போராடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, காலி இடங்கள் தமிழ்நாட்டிலே எல்லாக் கல்விக் கூடங்களிலுமே இருக்கின்றன. அவர்களுடைய கோரிக்கைகளையும் அரசிடம் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இல்லையென்று சொன்னாலும் நாங்கள் படித்து வேலையில்லாத நிலையிலே திரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கு அரசு நிவாரணம் வழங்க வேண்டுமென்று தங்களுடைய போராட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசே அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்க வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால் படித்த அந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு அரசு நிவாரணம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடிக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திருமதி கவிநிலவு தர்மராஜ்.

திருமதி கவிநிலவு தர்மராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கம்பனின் கவி நயத்திலும், பாரதியின் பதங்களிலும், வள்ளுவனின் வார்த்தைகளிலும் தேடித் தேடி, நடமாடும் தேவதையாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவியின் புகழை எடுத்துக் கூறக்கூடிய பொற்களஞ்சியப் பொருள் கூறக்கூடிய நயமுள்ள பதங்களை நாடி நாடி, ஓடி ஓடி எத்திக்கும், தித்திக்கும் தீந்தமிழ் தாயும் எண்ணி எண்ணி தன் தவப்புதல்வியின் அருமையான, பெருமையானதொரு தேவையை எண்ணிப் பாராட்டக்கூடிய விதத்திலே பாருக்கு எல்லாம் ஒரு பெண்மணி, சித்திரை நிலவிலே முத்திரை பதிக்கக்கூடிய பத்தரை மாற்றுப் பெண்மணி, இந்தத் தமிழகத்தை நல்லதொரு தங்க பூமியாய் மாற்றிக்கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவி என்னும் பெண்மணி என்பதை எண்ணி தமிழ்த் தாயே பீற்றிக் கொண்டிருக்கிற அளவிற்கு பேரும், புகழும், சீரும், சிறப்பும் நிறைந்த என் குல விளக்கு எங்கள் இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தெய்வத்தின் மலர்ப் பாதங்களை மானசீகமாகத் தொட்டு வணங்கி, கல்வி மானியத்திலே எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து, தலைவாரி, பூச்சுடி உன்னை, பாடசாலைக்குப் போ என்று சொன்னாள் உன் அன்னை, சிலை போல ஏன் அங்கு நின்றாய், நீ சிந்தாத கண்ணீரை ஏன் சிந்துகின்றாய், மலைவாழை அல்லவோ கல்வி, நீ வாயார உண்ணுவாய் போ என் புதல்வி என்று அன்று ஏங்கிக்

[திருமதி கவிநிலவு தர்மராஜ்] [1994 ஏப்ரல் 18]

கொண்டிருந்த தன் மகள் படிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்-அடுப்பு ஒன்றையே எடுப்பான துடுப்பாகக் கொண்டு தூங்கிக்கொண்டிருந்த பெண் சமுதாயத்தின் தூக்கத்தைப் போக்கி, எங்கள் ஏக்கத்தை நீக்கி, ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் அளித்து இன்று மங்கையர் எல்லாம் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, இந்திய தேசத்தையே ஆளக்கூடிய அளவிற்கு திறமை மிகுந்தவர் என்பதை எடுத்துக் காட்டக்கூடிய அளவிற்கு இன்று தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக அல்ல இந்திய தேசத்தின் தலைவியாக உயர்ந்துகொண்டு இருக்கிற மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவியினுடைய பொன்னான ஆட்சியிலே நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதிகப்படியான நிதியை கல்வித் துறைக்கு ஒதுக்கியிருப்பதை இந்த நேரத்திலே நாங்கள் அறிந்து அதற்காக எங்களுடைய நெஞ்சார்ந்த, மனமார்ந்த நன்றியை இந்த நேரத்திலே எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பிற்பகல் 1-20

கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், எண்ணென்ப, ஏனை எழுத்தென்ப, இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு என்று சொல்லியிருப்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்த நாட்டின் இரு கண்களிலே கல்வி ஒரு கண்ணாக இருக்கிறது. அந்தக் கல்வி கல்லுதல், தூண்டுதல், உள் இருக்கும் ஆற்றலை வெளிக் கொணர்தல் என்ற பொருள்படி அறியாமை இருளை நீக்கி, அறிவு ஒளியை கல்வி என்னும் உணவால் கவளம் கவளமாகப் பெற்றால்தான் இந்த கவி உலகு, புவி உலகு, மண் ஆளக்கூடிய விண்ணகத் திறமை மிகுந்தோரைப் பெற்றெடுக்கும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத்தான் கல்வியாளர்கள் கல்விச் செல்வத்தை அழியாத செல்வமாக நாட்டிலே மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு ஜீவ ஏட்டிலேயும், வீட்டிலேயும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அத்துணைபேரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, ஆதி திராவிடப் பெண்களுக்கு, சிறுவர் சிறுமியருக்கு எப்படியாவது அவர்கள் கட்டாயக் கல்வியை கட்டாயம் இல்லாத பணச் செலவு இல்லாமல் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக, மாதாமாதம் அவர்களுக்குப் பணத்தையும் கொடுத்து, சீருடையும் கொடுத்து, கல்வியிலே அவர்களுக்கு ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் கொடுத்து, இதுவரை எந்த முதலமைச்சரும் செய்து காட்ட முடியாத ஒரு சாதனையைச் செய்திருக்கிற சரித்திர நாயகி, நடமாடும் பேசும் தெய்வம், புரட்சித் தாயே, உங்கள் பொன்னான பாதங்களை இந்தப் புண்ணிய பூமி என்றென்றும் மறக்காது என்பதை இந்த நேரத்தில் கோடிட்டுக் காட்டியாக வேண்டும்.

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி கவிநிலவு தர்மராஜ்]

ஏட்டையே பெண்கள் தொடுவது பாவம் என்று எண்ணி இருந்தோர் மயங்கிவிட்டார்; வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போம் என்ற விந்தை மனிதன் தலை கவிழ்ந்தான் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் மங்கையராகப் பிறந்திட மாதவம் செய்திட வேண்டும் என்று எண்ணக்கூடிய அளவிலே, நிமிர்ந்த நடையும், நேர்கொண்ட நன்னடையும், நிலத்தில் யாருக்கும் அஞ்சாத நேர்மையும், நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் உடைய செம்மை மாதர்களை உருவாக்கக்கூடிய ஒரு கலியுகச் சிற்பியாக இன்று இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் பெருமையோடும், சிறப்போடும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

செய்ய வேண்டிய காரியங்களை, நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை எல்லாம் மறந்துவிட்டு, புண்ணியத் தலைவி, புரட்சித் தலைவிமீது கடும் கதைகளை, கொடுங் கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, வெளியிலே தேவையில்லாத அவதூறுகளைத் தூற்றிக்கொண்டிருக்கிற காங்கிரஸ் நெடுமுடிக்கிள்ளிகளின் எண்ணங்களைக் கிள்ளி எறிந்துவிட்டு, பள்ளி செல்வதற்கு நல்ல காரியங்களை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய கல்வித் திட்டங்களை கல்வியாளர்கள் மட்டுமல்ல, படித்தவர், பாமரர், கேட்டவர், கண்டவர் அத்தனைபேரும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த அளவிலே என்னுடைய கொடுமுடி ஒன்றியத்திலே இதுவரை பெண்களுக்கு என்று கல்லூரியோ அல்லது அரசுத் துறைப் பள்ளிகளோ இல்லாத நிலைமை இனிமேலும் தொடரக்கூடாது என்ற அடிப்படையிலேதான் என்னுடைய ஒரு வேண்டுகோளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னிலையில் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கொடுமுடியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே ஒரு தனியார் கல்வி நிறுவனம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கு மாறாக நடுப்பாளையம் என்ற இடத்திலோ, நாகப்பாளையம் என்ற இடத்திலோ இருக்கக்கூடிய நடுநிலைப் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றிக்கொடுத்தும், தாமரைப்பாளையத்தில் இருக்கக்கூடிய அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றிக் கொடுத்தும், கொடுமுடி ஒன்றியத்தில் இருக்கக்கூடிய 2 இலட்சம் பேர்களுக்கு அரசுப் பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது என்று நினைவுப்படுத்த, இந்த முயற்சியை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மேற்கொள்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நெசவாளர்களும், விவசாயிகளும் இரு கண்களைப் போன்றவர்கள். விவசாயிகளையும்

[திருமதி கவிநிலவு தர்மராஜ்] [1994 ஏப்ரல் 18]

பொறுத்தவரையில் கடைமடைக்குத் தண்ணீர் கடைசிவரை வருவதில்லை என்று வேதனையோடு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் கோரிக்கைகளை வைத்தபோது, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கக்கூடிய கலியுகக் கடவுள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தேர்தல் வாக்குறுதியில் சொன்னதுபோல ஏப்ரல் 30 ஆம் தேதியோடு நிறுத்துவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற காளிங்கராயன் வாய்க்காலிலே 3-ஆம் போகத்திற்கு மீண்டும் 15 நாட்களுக்குத் தண்ணீர் விட்டு, ஏப்ரல் 15-ஆம் தேதி வரை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. கொடுமுடியிலே சுற்றுலா மையமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற திருப்பாண்டி கொடுமுடியினுடைய திருப்பணிக்கும், கும்பாபிஷேகத்திற்கும் 45 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய பொன்னான ஆட்சியிலே ஒருகால பூசை நடந்த திருக்கோவில்களிலெல்லாம் 3 கால பூசை நடக்கும் இந்தப் பொன்னான வேளையிலே முதுநிலை பெற்ற, பெறாத திருக்கோவில்களிலே இருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள் மாதம் 500 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய பொன்னான கருணைப் பார்வை அவர்கள்மீது விழுந்து, நிச்சயமாக இனிமேல் வருகின்ற நிதி ஆண்டிலாவது அவர்களுக்கு 1,000 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளமாக வழங்கப்படவேண்டுமென்று அவர் பாதம் பணிந்து, என்னுடைய கருத்தை எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் கொடுமுடியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பேருந்து நிலையத்தினையும், வணிக வளாகத்தினையும் கட்டுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மொடக்குறிச்சியைப் பொறுத்தவரையில் தொகுதியின் தலைநகர் என்ற பெயர்தான் இருக்கிறது. அது ஈரோடு தாலுக்காவுக்கு உட்பட்ட பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தால், எந்தவிதமான சலுகையும் மொடக்குறிச்சிக்கு இதுவரை கிடைக்கவில்லை. ஒரு ஆலையோ, கல்லூரியோ, தொழிற்சாலையோ, எதுவுமே இல்லாத ஒரு நிலைமை, விவசாயக் குடும்பங்களைப் பெற்று இருக்கிற நிலைமை மொடக்குறிச்சி தொகுதிக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றி, ஒரு சர்க்கரை ஆலையை எங்களுடைய மொடக்குறிச்சி தொகுதியிலே ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமாய் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய பாதம் பணிந்து வேண்டுகிறேன். ஏனென்று

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி கவிநிலவு தர்மராஜ்]

சொன்னால், இந்தத் தமிழகத்திலேயே அதிகக் கரும்பையும், அதிக மஞ்சளையும் உற்பத்தி செய்து தமிழகத்திற்குப் பெரும் புகழைச் சேர்த்துக் கொண்டிருப்பது நம்முடைய மொடக்குறிச்சி தொகுதிதான். எனவே, ஒரு கரும்பு ஆலையையாவது அல்லது மஞ்சள் அறவை ஆலையையாவது எங்களுடைய தொகுதியிலே மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உடனடியாக கருணைகொண்டு அமைத்துத் தந்திட இந்த நல்ல நேரத்திலே என்னுடைய கருத்தை எடுத்துவைக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-25

அதோடு மட்டுமல்லாமல் நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரை, ஆடை இல்லா மனிதன் அரை மனிதன் என்று சொல்லக்கூடிய அரை மனிதனை எல்லாம் முழு மனிதனாக்கி--அரைகுறை உணவுகூட இல்லாத இக்கட்டான சூழ்நிலை இப்போது ஏற்பட்டுக் கொண்டு இருப்பதாக மக்கள் உணரக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. மத்திய அரசிலே இருந்து வரவேண்டிய பஞ்சம் நூலும் சரியாக வராத காரணத்தினாலும், வைத்து இருப்பவர்கள் பஞ்சை மறைத்து வைத்து, விலை இன்னும் ஏறாதா, இன்னும் ஏறாதா என்று ஏங்கிக்கொண்டு இருக்கின்ற காரணத்தினாலும், விவசாயிகளினுடைய வேதனையைப்போல, எங்களுடைய நெசவாளர்களினுடைய வீட்டிலும் அடுப்புகள் தூங்கிக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தக் கருத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்பாக நான் எடுத்துவைக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், அவர்களைப் பொறுத்தவரை 1980 ஆம் ஆண்டிலேயே அவர்கள் பெற்ற ஊதிய உயர்வு, இன்னும் தொடர்ந்து மேலும் அதிகப்படுத்தப்படாமல், உள்ளது. அவர்களுக்கு 3 சதவீத ஊக்கத் தொகை அல்லது 3 சதவீத அகவிலைப்படி கொடுத்ததை 30 சதவீதமாக உயர்த்தித் தருவதாக 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே வாக்குறுதி அளித்து இருந்தும், இந்த நிதியாண்டிலாவது, 3 சதவீத அகவிலைப்படியை நெசவாளர்களினுடைய துன்பச் சூழ்நிலையை, சோதனையை, வேதனையை எண்ணி அதை 30 சதவீதமாகவாவது நம்முடைய அரசு உயர்த்தித் தர வேண்டுமாய் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கு என்று ஒரு தனி வங்கி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கைத்தறி கூட்டுறவு நெசவாளர் வங்கி என்று சொல்லி, ஒரு தனி வங்கியை ஏற்படுத்திக் கொடுப்போமேயானால், இந்தத்

[திருமதி கவிநிலவு தர்மராஜ்] [1994 ஏப்ரல் 18]

தமிழகம் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய நெசவாளர்களுக்கு அது உறுதுணையாக இருக்கும். மத்திய அரசுக்கு உட்பட்ட வங்கியினர் விவசாயிகளினுடைய, நெசவாளர்களினுடைய குறைகளை நீக்குவதிலே மெத்தனம் காட்டுகிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய திட்டங்கள் தமிழகத்திற்கு வருவது இந்த மெத்தனப் போக்காலே தடைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நல்ல நேரத்திலே நான் எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகளை என்னுடைய தொகுதியினுடைய பிரச்சினைகளாக நான் எடுத்து வைத்து இருந்தாலும், இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய பொன்னான பார்வையினால், சென்னை பல்கலைக் கழகத்தினுடைய சிண்டிகேட் மெம்பர் என்ற முறையிலேயும், செனட் உறுப்பினர் என்ற முறையிலேயும் ஒருசில கருத்துக்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தேயாக வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், சற்று முன்பு எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், துணை வேந்தர் அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். துணை வேந்தர் பதவி 6 மாதமாக நிரப்பப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணத்தையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல நேரத்திலே நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவன்போடு கரம் குவித்துக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் அன்னைப் பல்கலைக்கழகமாகத் திகழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. எல்லோரும் பாராட்டக்கூடிய பல்வேறு வல்லுநர்களையும் அறிஞர்களையும் பெற்று இருக்கக்கூடிய பல்கலைக்கழகமாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால், துணை வேந்தர் பதவி நிரப்பப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், யாராக இருந்தாலும், நிச்சயமாக தமிழக அரசு அல்ல என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். யாராக இருந்தாலும், யாருடைய தூண்டுதலாக இருந்தாலும், யார் இதற்குப் பின்னணியாக இருந்தாலும், யாருடைய உதவியாளராக இருந்தாலும், யாருடைய உதவியாளரின் கணவர் துணை வேந்தராக வரவேண்டும்; அதுவரையிலும் துணை வேந்தர் பதவி நிரப்பப்படாது என்று சிலர் வெளியிலே குளுரைத்துக் கொண்டிருப்பது எங்களுடைய காதுகளிலே விழுந்தாலும், மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் நினைத்து இருந்தார்களேயானால்-அவர்கள் எண்ணியதை முடிக்கக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்கள், நிச்சயமாக சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தினுடைய துணை வேந்தர் பொறுப்பு, மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்களினால் விரைவிலே நிரப்பப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இந்த நேரத்திலே நான்

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி கவிநிலவு தர்மராஜ்]

வைக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், துணை வேந்தர் இல்லாத நேரத்திலே, ஆளுநர் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிற ஒருசில நியமன உறுப்பினர்கள் சிண்டிகேட் மெம்பர்களாக இருந்துகொண்டு பல்வேறு காரியங்களைத் தன்னாட்சி நிறுவனம் என்ற முறையிலே நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அரசுத் துறையைச் சேர்ந்த அலுவலர்கள் இல்லாத சிண்டிகேட்டிலே, மக்களினுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், புரட்சித் தலைவி அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் இல்லாத சிண்டிகேட்டிலே, கன்ட்ரோலர் ஆஃப் எக்சாமினேஷன்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய முக்கியப் பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய ஒருவருக்கு 3 ஆண்டுகள் பதவியை அவர்கள் நீட்டித்துக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள். கன்ட்ரோலர் ஆப் எக்சாமினேஷன்ஸ், ரெஜிஸ்ட்ரார், வைஸ்-சான்சிலர் இவர்கள் மூவரும் மும்மூர்த்திகளைப் போன்றவர்கள் பல்தலைக்கழத்தில். இவர்களுடைய விருப்பதிற்கு 3 ஆண்டுக் காலத்திற்கு பதவிகளை நீட்டித்துக் கொடுப்பார்களானால் வேதனையோடு மக்கள் அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். நாங்கள் புரட்சித்தலைவியால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற சிண்டிகேட் உறுப்பினர்களாக இருக்கிற காரணத்தால், இப்படிப்பட்ட ** பல்கலைக் கழகத்தை மீண்டும் மீண்டும் வாட்டுகிறது. துணை வேந்தர் மட்டுமல்ல.

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. கா.ப. பட்டாபிராமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ** என்ற வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்து விடலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்த வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க உத்தரவிடுகிறேன்.

திருமதி கவிநிலவு தர்மராஜ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ** என்பதற்குப் பதிலாக ** என்று மாற்றிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரும்பத் திரும்ப அதையே பேச வேண்டாம். ** என்ற வார்த்தைகள் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன. சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

****மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.**

[1994 ஏப்ரல் 18]

திருமதி கவிநிலவு தர்மராஜ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேலும், மெரிட் புரமோஷன் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களுக்கு நீண்டகாலமாக வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. அரசு கருணை கூர்ந்து அவர்களுக்கு மெரிட் புரமோஷன் வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டும். சிண்டிகேட்டில் ஆசிரியர்கள் அல்லாத ஊழியர்களின் பிரதிநிதிகள் இடம் பெறவேண்டும். விரைவில் எங்களுக்குத் துணை வேந்தர் வேண்டும். சட்டப்படி இல்லாமல் 3 ஆண்டுகளுக்கு பதவிகளை நீட்டித்து தருவது, அரசுத் துறை அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாமல், அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வராமல் செய்வது, இனிமேலாவது அரசு தலையிட்டு, பல்கலைக்கழகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் மட்டுமல்ல, இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எல்லாப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும், மாண்புமிகு இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் என்றைக்கு வேந்தராக வருகிறாரோ அன்றைக்குத் தான் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு நிரந்தர முடிவு வரும் என்பதை இந்த நல்ல நேரத்தில் நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொண்டு, வேகத்தோடு செயல்படுவார்கள். அவர்களுக்கு இந்தத் திறமைமிகு ஆற்றல் இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்த்து, இந்தக் கல்வி மானியத்தில் பேச வாய்ப்பு தந்ததற்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திருமதி வி.ஜி. மணிமேகலை.

*திருமதி வி.ஜி. மணிமேகலை: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அஷ்ட லட்சமிகளில் தைரிய லட்சமி மட்டும் உடனிருந்தால் ஏனைய ஏழு லட்சமிகள் சரணடைந்து நிற்பார்கள் என்று பசும்பொன் தேவர் மகனார் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார். அத்தகைய தைரிய லட்சமியாக இருப்பவர் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள். அவர்கள் நினைத்ததை முடிக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர்.

‘தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு’

என்னும் தமிழ் மறைக்கு இலக்கணமாகத் திகழும், எங்களை வாழ வைத்துக் கொண்டிருக்கும் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இருக்கும் திசை நோக்கி என் பணிவான வணக்கங்களைத் தெரிவித்து, அவர்களின் நல்லாசியோடு இந்தக் கல்வி மானியத்தில் என் உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

1994 ஏப்ரல் 18]

[திருமதி வி.ஜி. மணிமேகலை]

‘வலுவான உடல், வளமான சிந்தனை’ என்பது கிரேக்கக் கல்விக் கோட்பாடு. நம்முடைய தமிழகக் கல்விக் கோட்பாடும் இதுதான்.

“ஈன்று புறந்தருதல் என் தலைக் கடனே..”

“உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்..”

எனத் தொடங்கும் புறநானூற்றுப் பாடல்களும், ஏனைய பாடல்களும் ஒரு மனிதனின் ஆளுமை உருவாக்கத்தை--பெர்சானலிட்டி டெவலப்மென்ட்--திட்டமிட்டுச் சொல்கின்றன. இத்தகைய கல்வி கோட்பாடு தடம் மாறிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்த நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள், தமிழக மாணவர்களை “இயங்கு ஆற்றல்--டைனமிக் பவர்”-- உடையவர்களாக மாற்றி, அவர்கள் உள்ளத்தில் வளமான சிந்தனையைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கனவு கண்டார். அந்தக் கனவின் நனவே இந்தக் கல்வி மானியம் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப் போன்று விளங்குகிறது.

தந்தை பெரியார் அவர்கள் பெண்களுக்குக் கல்வி, சம உரிமை, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கல்வி என்பதில் தீவிரமாக இருந்தார். சோஷலி, எஜுகேஷனலி என்று அவர் திட்டவட்டமாக, கொள்கை ரீதியாக இருந்தார். இதற்கு முன்னால் எத்தனையோ ஆட்சிகள் வந்துள்ளன. எத்தனையோ முதலமைச்சர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய இந்தக் கோட்பாட்டை யாரும் பின்பற்றவில்லை. எத்தனையோ பேர் நாங்கள் திராவிட இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், உண்மையான திராவிடர்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்களேயொழிய, திராவிட பாரம்பரியத்தை, பரிணாம வளர்ச்சியைப் பற்றி யாரும் சற்றும் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள்தான் தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய சமுதாயக் கொள்கையை இன்றைக்கு நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் திராவிட பாரம்பரியத்தை பாதுகாத்துக் கொண்டு வருகிற ஒரு காவல் தெய்வமாக (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) புரட்சித் தலைவி அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார் என்பது அனைவருக்கும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல விளங்குகிறது.

பிற்பகல் 1-35

அதைப்போல ஒரு நல்ல நாடு என்பது அந்த நாட்டிலுள்ள கற்றோர் தொகையைப் பொறுத்தும், அறிவாளர்கள் தொகையைப் பொறுத்தும், கல்வித் திட்டத்தைப் பொறுத்தும் அமைவனவாகும். வரலாற்றின்

[திருமதி வி.ஜி. மணிமேகலை] [1994 ஏப்ரல் 18]

அத்தியாயங்களைப் புரட்டிப் பார்த்தால், கல்வியை வற்புறுத்திப் பேசிய நாடுகளுள், இந்தியா, குறிப்பாக, தமிழகம் முதல் இடம் பெறும். ஆனால் கல்வியைப்பற்றி இவ்வளவு பேசிய இந்த நாட்டில்தான் கல்லாதோர் எண்ணிக்கை சரிபாதிக்கும் கூடுதலாகவே இருக்கின்ற ஒரு அவல நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலை மாறிட, முறை சார்ந்த கல்வி-Formal Education; முறை சாராகக் கல்வி-Non-formal Education என இரண்டு நிலைகளில் கல்வி மேம்பாட்டினை அரசு உருவாக்கி வருவது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

பார் போற்றும் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் நல்லாட்சியின் கீழ், தமிழகத்தில் கல்வித்துறை மேம்பாட்டிற்காக அளிக்கப்பட்டு இருக்கும் முக்கியத்துவம், இந்தத் துறைக்கு இவ்வாண்டு, வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கும் 2002.46 கோடி ரூபாய் சான்று கூறுகிறது. மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இச்சபைமுன் வைக்கப்பட்ட பட்ஜெட் உரையில் இந்தத் தொகை மொத்தச் செலவினத்தில் 22.04 சதவீதம் எனக் கோட்டிட்டுக் காட்டியுள்ளார். இவ்வாண்டு பிப்ரவரித் திங்களில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே கல்வித்துறை மேம்பாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, 1998 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் அனைவருக்கும் கல்வி என்ற இலக்கை தமிழ்நாடு எட்டிவிடும் என்று குளுரைத்தார். அதன் விளைவாக குழந்தைகள் தொடக்கக் கல்வித் திட்டம், தொடர் கல்வித் திட்டம், பெண்கள் கல்வித் திட்டம் என மும்முனைத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்ற சீரிய முயற்சியில் அரசு இறங்கியிருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். அம்முயற்சியின் முதல் கட்டமாக விரிவான அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு, உலக வங்கியிடம் விண்ணப்பித்து, சுற்றிறக்குறைய 1,200 கோடி ரூபாய் நிதி உதவி கோரியிருப்பது கல்வித்துறை மேம்பாட்டில், தமிழக முதல்வர், டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கொண்டிருக்கும் அக்கறையை, ஆர்வத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது என்பதில் யாதொரு ஐயப்பாடும் இருக்காது.

தொடக்கமும் தேவை, தொடர்ச்சியும் தேவை என்பதை அரசு உணர்ந்து, அதனைச் செயல்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சியை மேற்கொண்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். 'நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடி புல்லுக்கும் பாயலாம்'. ஆனால், வாய்க்காலும் வர்ப்பும் மட்டும் வயலாகிவிட முடியாது. வயல் செழிக்க வேண்டுமானால், பயிர் நல்ல பலனைத்தர வேண்டுமானால், வாய்க்காலும் வர்ப்பும் சீர்படுத்தப்படவேண்டும். கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு அளிக்கப்படும் தொகையை முறைப்படுத்தி நல்குவதற்கு, கண்காணிப்புக் குழு அமைத்தல் இன்றியமையாததாகும்.

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி வி.ஜி. மணிமேகலை]

இக்குழுவின் நிர்வாகத்தில் மாணவர்களின் பெற்றோர்களும் உறுப்பினர்களாக இருப்பது முக்கிய அம்சமாகும். காரணம் என்னவென்றால், மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளின் கல்வி அறிவை வளர்ப்பதில் அந்தக் குழந்தைகளின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொள்ளவேண்டும். ஆசிரியர்கள் மட்டும் அக்கறை கொண்டு மாணவர்களுக்கு கல்வி அறிவைப் புகட்டுவது போதாது. அவர்களுடைய பெற்றோர்களும் அதைப் புகட்டுவதற்கு காரணகர்த்தாவாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய முழுமையான ஒத்துழைப்பை நல்குவதற்கு இப்படிப்பட்ட கண்காணிப்புக் குழு அமைத்தல் பேருதவியாக இருக்கும். அரசு எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கு முழுப் பயனை நல்கவேண்டுமானால், இந்தத் திட்டம் செழுமை அடைவதில் ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பையும், ஒத்துழைப்பையும் உனக்குவிக்க வேண்டும்.

சிறுநூர்கள்தோறும், வட்டங்கள்தோறும், கல்வி மாவட்டங்கள் தோறும், இந்தத் திட்டத்தில் திறமையாகச் செயல்படும் ஆசிரியர்களுக்கு விருதுகள் வழங்கி, அரசின் அங்கீகாரத்தை அளிப்பதன் வாயிலாக இந்தத் திட்டத்தில் விரைவான வெற்றியை எட்டிப்பிடிக்கலாம். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், சில கிராமங்களிலே உள்ள பள்ளிகள் தொலைதூரத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், காலை 9 மணிக்குப் பள்ளி என்றால், 12 மணிக்கு வந்துவிட்டு, அவர்கள் உடனே 3 மணிக்கே திரும்பிவிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. 5 ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்திலே ஒரு ஆசிரியர் இருக்கிறார். எனவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், அனைத்து ஆசிரியர்களும், அனைத்து வகுப்புகளுக்கும் வருவதற்கு உண்டான வழிவகையைச் செய்யவேண்டும் என்று மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் வாயிலாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று பள்ளிக் கட்டிடங்கள் மற்றும் கட்டிடப் பராமரிப்புத் திட்டம் பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் வரவேற்கத்தக்கது. பள்ளிக் கல்வி குறித்து ஒரு ஒவ்வாமை, அலர்ஜி ஏற்படாவண்ணம், இளம் சிறார்களுடைய கல்வியில் நம்பிக்கையையும் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். உதாரணத்திற்கு கணக்கு என்றால் சில மாணவர்களுக்கு வேப்பங்காயாக கசக்கிறது. மாணவர்களுக்கு அந்தக் கணக்கை எப்படி பயிற்றுவித்தால் அவர்கள் மனதிலே அந்தக் கணக்கின் மீது ஆர்வம் ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்து, கணக்கைக் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு நிலையான கட்டிடம், திறமையான ஆசிரியர்கள், தரமான கல்விச் சூழ்நிலை அமைதல்

[திருமதி வி.ஜி. மணிமேகலை] [1994 ஏப்ரல் 18]

வேண்டும். இந்த இடத்தில் அறிஞர் பியாட்டி அவர்கள் கல்வியைக் குறித்து கூறிய கருத்தினை இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"The aim of education should be to teach us rather than how to think and what to think ; rather to improve our mind so as to enable us to think for ourselves than to load the memory with that of other men."

தொடக்கக் கல்வியும், குழலும் கரடுமுரடாக அமைந்துவிட்டால் பின்னாளில் எவ்வளவு பெரிய கல்விப்பட்டங்களை ஒருவன் சமந்தாலும் அது முழுப் பயனை நல்காது. விதைகளைக் கழனியில்தான் விதைக்கவேண்டும். கற்பாறைகளில் விதைக்க முடியாது. உயர்கல்வி ஒருவருக்கு விழுது என்றால், அதன் வேர் தொடக்கக் கல்விதான். வேரின் வலிவு எவ்வளவோ, அவ்வளவுதான் விழுதின் வலிவும் இருக்கமுடியும். எனவே, தொடக்கக் கல்வி உறுதிப்படுவதற்கு, நாம் இன்னும் கூடுதலாக சில திட்டங்களை வகுத்து, விரிவுபடுத்தவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக பள்ளிக் கல்வியில் முதல் 5 வகுப்புகளைத் தனியே பிரித்து, அதற்கான கல்வி இயக்ககம் Primary School Directorate ஏற்படுத்துவது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும்.

பிற்பகல் 1-40

நாடு தழுவிய நிலையில் இத்தொடக்கக் கல்வியில் ஒரு ஒருங்கிணைந்த 'கோ-ஆர்டினைஷன்' இருப்பது இன்றியமையாதது. நகர்ப்புறம், புறநகர்ப்புறம், நாட்டுப்புறம் என மூன்று நிலைகளிலிருந்து உருவாகும் மாணவர்களை ஒரே தரத்தில் உயர்த்திக்கொண்டு வருவதற்கு இந்த ஒருங்கிணைப்பு மிகுதியும் பயன்படும். பள்ளிக் கல்வி முதல் உயர்கல்வி வரை, கல்வி விழுக்காடு குறைந்த மாவட்டங்களை கணக்கிடச் செய்து, கல்வியில் அந்தந்த மாவட்டங்களை மேனிலைப் படுத்துவதற்குரிய ஒரு சிறப்பு நிலைத் திட்டம் வகுப்பது சிறந்த பயனைத் தரும். அறிவொளி திட்டத்திற்கு இதனை விரிவுபடுத்தலாம். கல்வி விழுக்காடு குறைந்த மாவட்டங்களில் விரிவான கல்வி அளிப்பதற்கு கல்வியாளர்கள் அனைவரும் ஒருமுகத்தோடு குறிப்பிட்ட காலம் செயல்படவேண்டும். இதைக் கல்வியாளர் முற்றுகை என்றுகூட நாம் குறிப்பிடலாம். அந்த அடிப்படையில் நாம் கல்வி வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தினால் ஒரே சீரான மாணவர் சமுதாயத்தை உருவாக்கமுடியும். அப்படி உருவாகும் மாணவர் சமுதாயத்திலிருந்து

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி வி.ஜி. மணிமேகலை]

திறனுள்ள மாணவர்களை ஒரு கிராமத்திற்கு அல்லது ஒரு கல்வி வட்டத்திற்கு ஒருவர் வீதம் அரசு மாணவராக 'ஸ்டேட் சைல்ட்டாக' அவர்களை அடாப்ட் செய்துகொண்டு தத்து எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அரசின் சார்பில் கல்வியை நல்கவேண்டும். இத்தகைய மாணவர்கள் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திலிருந்து தேர்வு செய்வது சாலச்சிறந்ததாகும்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், நம்முடைய அரசு எத்தனையோ ஸ்காலர்ஷிப்புகளை மாணவர் சமுதாயத்திற்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் மாணவர்கள் அந்த ஸ்காலர்ஷிப்பை பயன்படுத்துகிறார்களே ஒழிய, சரிவர படிப்பதில்லை. நாம், அவர்கள் நன்கு படித்து தரமான வாழ்க்கை வாழவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிக்கொண்டு ஃபெயிலாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் மாண்புமிகு அமைச்சரும், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களும் கருணையோடு பரிசீலித்து நன்கு படிக்கக் கூடிய மாணவர்களுக்குத்தான் ஸ்காலர்ஷிப். அப்படி படிக்கவில்லையென்றால், அவர்கள் ஃபெயிலாகிவிட்டால் அவர்களுடைய ஸ்காலர்ஷிப் ரத்து செய்யப்படும் என்று கண்டிப்பாக வைத்தால் கல்வியின் தரம் மேலும் உயர்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

புரட்சித் தலைவி அரசின் புதிய முழுக்கமாக-உயர்கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் வீட்டிற்கு ஒரு பட்டதாரி என்பது இன்னொரு முழுக்கமாக ஆதல்வேண்டும். உயர்கல்வியில் வாழ்வியல் மற்றும் விஞ்ஞானம். 'Humanities and Science' என்ற இன்னும் சில சிறப்புப் பிரிவுகள் ஏற்பட வேண்டும். மேல்நாடுகளில் உயர்கல்வியில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட துறைகள் உள்ளன. அந்த அளவில் இங்கே ஏற்படுத்த இயலாது. எனினும் முடிந்த அளவில் பல துறைகளை ஏற்படுத்தி, கல்வி, நுட்பம் உடையதாக இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு துறை குறித்த சிறப்பு படிப்புதான் 'Field of Specialisation' கல்வியில் செயல்பாடு நிலைக்கு 'Functional level'-க்குக் கொண்டு வருவதற்கு பேருதவி செய்யும். இத்தகைய நுண் படிப்புகளைத்தான் மைக்ரோ லெவல் ஸ்டடியை மேல்நாடுகள் அறிவியல் ரீதியாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது. இன்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து,

[திருமதி வி.ஜி. மணிமேகலை] [1994 ஏப்ரல் 18]

பல நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலை நாடுகளில் கல்வியின் தரம் எப்படி உயர்ந்திருக்கிறதோ, அதைப்போல நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலும் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதில் குறிப்பாக கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கின்ற இந்த வேளையில் நாம் விரிவுபடுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு துறையிலும் ஸ்பெஷலைஸ்ட் பள்ளி, luminaries-க்கு உரிய மரியாதையைக் கொடுத்து, அவர்களைப் போற்றி, அவர்களுக்கு விருதுகளை வழங்கி, அவர்களின் தரத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

'கல்வியில் சிறந்த தமிழ்நாடு' என்று பாரதி இமயப் பரப்பிலிருந்து நமது முகவரியை உலகுக்கு உச்சரித்துக் காட்டினான். இமயத்திலிருந்து நாம் எவரெஸ்ட் விளிம்பிற்குச் செல்லவேண்டாமா? அதற்கு நாம் தொட்டுவந்த கருப்பொருள் மேக்ரோ எக்கனாமிக்ஸ், மேக்ரோ எஜுகேஷனைவிட நுண் கல்விதான் கை கொடுக்கும். அத்தகைய நுண் கல்விப் பாதையை மாநில உயர்கல்வி ஆய்வுக் குழு திறந்துவிடும் என்று நாம் நம்புகிறோம். கல்வித்துறையில் இது நம் கண் முன்னாலே மிகப் பெரிய மிக முக்கியமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய செய்தி. கடலில் மூச்சடக்கி மூழ்கியவன்தான் முத்து எடுக்கமுடியும். விளிம்பில் நிற்பவன் வேடிக்கை பார்ப்பதோடு திருப்திபட்டுக் கொள்ளத்தான் முடியும். நம் கல்வி முறையின் நிலை, கல்விக் கரையில் நின்றனாண்டு, கடலில் படகு விடுவதாக இருக்கிறதே அன்றி, கல்விக் கடலில் நீந்துவதாக இல்லை. குறிப்பாக, அறிவியல் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. வெறுமனே கோட்பாடுகளை தியானிசை திரும்பத் திரும்ப பயில்வது அதற்கு ஒரு பொதுவான தேர்வு முறை, இதுவே நம்முடைய கல்வி வழக்கமாகி விட்டது. பல பள்ளிக்கூடங்களில் லெபாரட்டரீஸ் அதாவது பரிசோதனைக் கூடங்கள் இல்லாமலே தியரிட்டிகலாகவே படிக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், விஞ்ஞானப் பாடங்கள் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் பரிசோதனைக் கூடங்களைக் கண்டிப்பாக வைப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல கலைத் திட்டமும், பாடத் திட்டமும், கரிகுலம் என்ற நடைமுறைக்கும் செயல்முறைக்கும் உகந்ததாக இருக்கவேண்டுமேயன்றி, கோட்பாடுகளை நெட்டுரு செய்வதாக இருத்தல் கூடாது. (குறுக்கீடு)

இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்கிறேன். ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது என்ற வகையில், இன்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களின் ஆட்சியில் இந்த மகத்தான மாற்றம் நிகழ்ந்தே தீரும்

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி வி.ஜி. மணிமேகலை]

என்பது என்னுடைய ஆணித்தரமான நம்பிக்கை. நிகழ்ந்தே ஆகவேண்டுமென்பது என்னுடைய நிரந்தர ஆவல். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவரை இக்கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் எனக்குப் பேச அனுமதியளித்த பெரும் கருணைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முன்னர் ஒரு சில கருத்தை உங்களிடம் முன்வைக்கிறேன்:

தொடக்கக் கல்வியிலிருந்து உயர்கல்வி வரை 24 மணி நேரமும் ஒளிபரப்பாகும் வண்ணத் தொலைக்காட்சியில் ஒரு அலைவரிசையை தமிழக அரசு மைய அரசிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நிச்சயமாக அதற்கு மாணவர்களிடமிருந்தும், மக்களிடமிருந்தும் வரவேற்பு மிக மிகக் கூடுதலாக இருக்கும். யூ.ஜி.சி. கல்வி நிகழ்ச்சியைப் போல நமது கல்வி இங்கே நம் மாநிலத்திலே ஒளிபரப்பாக வேண்டும்.

பிற்பகல் 1-45

இது நமது நாட்டில் நல்ல வரவேற்பைப் பெறும். குறிப்பாக நமது தமிழக மக்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மிகப் பெரிய கல்விப் புரட்சியை ஒசைப்படாமல் செய்துள்ளார்கள் என்று பாராட்டுவார்கள் என நான் நம்புகிறேன். எனது அருப்புக்கோட்டை தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு வேண்டுகோள்களை முன் வைக்கிறேன். எனது தொகுதியிலுள்ள ஆவியூர் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி 1972-ஆம் ஆண்டு முதல் இயங்கி வருகிறது. ஆனால் வகுப்புகள் ஊராட்சி ஒன்றியக் கட்டிடத்திலேயும், மரத்தடியிலுமே நடைபெற்று வருகின்றன. பள்ளிக்கென கட்டிடம் இல்லை. ஊராட்சி ஒன்றியக் கட்டிடமும் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் உள்ளது. எனவே இப்பள்ளிக்கு என ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 1.88 ஹெக்டேர் நிலத்தில் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள் 1½ லட்சம் ரூபாய் பொது மக்கள் கொடுத்தால் மேலும் மேற்கொண்டு பணத்தை அரசு போடும் என்று சொன்னார்கள். எனது அருப்புக்கோட்டை தொகுதியைப்பற்றி மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருக்கு நன்கு தெரியும். அங்கு இருக்கக் கூடிய அனைவருமே விவசாய; பெருங்குடி மக்கள், கூலி வேலை செய்யக் கூடியவர்கள், மிகவும் வறட்சிப் பகுதியாகவும் இருக்கிறது. அவர்கள் சாப்பாட்டிற்கே இல்லாமல் குழந்தைகள் சத்துணவை நம்பித்தான் இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் எப்படி இந்த 1½ லட்சம் ரூபாயைப் போடுவார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கருணையோடு பரிசீலித்து ஆவியுருக்கு ஒரு பள்ளிக் கட்டிடத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

[திருமதி வி.ஜி. மணிமேகலை] [1994 ஏப்ரல் 18]

அதேபோல, அந்தப் பள்ளிக்கட்டிடத்திலே கழிப்பிடம் இல்லாமல் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் பெண் குழந்தைகளும் மிகவும் அவதிக்குள்ளாகின்றார்கள். அதனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய அந்தப் பள்ளிகளுக்குக் கழிப்பிடங்கள் கட்டுவதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலே நரிக்குடியிலே மருது பாண்டியர் பாலிடெக்னிக் தொடங்கப்படும் என்று சட்டசபையிலே உறுதி அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அது அப்படியே கிடப்பிலே இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் பொற்கால ஆட்சியிலே மருது பாண்டியர் பாலிடெக்னிக்கை அருப்புக்கோட்டை தொகுதியிலே உள்ள நரிக்குடி ஒன்றியத்தில் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் தங்கள் வாயிலாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல அருப்புக்கோட்டை கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 1993-94-ஆம் ஆண்டுக்கான அருப்புக்கோட்டை தொகுதியிலுள்ள காரியாபட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு கூட்டுறவுக் கடன் வழங்க நிதி ஒதுக்கீடு இல்லை. இந்த ஆண்டு கூட்டுறவு வங்கியில் கிணறு வெட்ட மற்றும் தென்னங்கன்று வளர்க்க கடன் வழங்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரியாபட்டி ஒன்றியத்தில் முழுமையாக தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் கம்பிக்குடி கால்வாய் திட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 1 லட்சம் ஜனத்தொகை பயன் பெறுவார்கள். அதனால் இந்தக் கம்பிக்குடி கால்வாய்த் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருச்சுழி ஒன்றியத்தில் உள்ள மறவர் பெருங்குடி என்னும் கிராமத்திலே பெரிய கண்மாய் இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 3 ஆயிரம் பேர் அதன் மூலம் பயன் பெறுவார்கள். அந்தக் கண்மாயை உடனடியாக மராமத்து செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல என்னுடைய காரியாபட்டி ஒன்றியத்தில் உள்ள மறைகுளம் எனும் கிராமத்திலே இருக்கக் கூடிய உயர்நிலைப்பள்ளியிலே ஆசிரியர்கள் மிகவும் குறைந்த நிலையில் இருக்கின்றார்கள். பள்ளிக் கட்டிடமும் போதுமானதாக இல்லை. அங்கிருக்கக்கூடிய பொதுமக்கள் பள்ளி கட்டுவதற்கு இடத்தையும் தருகிறோம் என்று கூறுகின்றார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதையும் கருணையோடு பரிசீலிக்க வேண்டும். அதேபோல அங்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி இல்லாத காரணத்தால் சுற்றி 30 கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்களும் அவதிக்குள்ளாகிறார்கள். மருத்துவமனை அமைக்க அரசுக்கு பொது மக்கள் நிலமும் கொடுக்கிறார்கள். கட்டிடமும்

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி வி.ஜி. மணிமேகலை]

கட்டித் தருகிறார்கள். டாக்டரை மட்டும் அங்கு நியமித்துக் கொடுத்தார்கள் என்றால் மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முடித்து விடலாம். மீதம் இருக்கிற கோரிக்கையையெல்லாம் அந்தந்த அமைச்சர்களுக்கு எழுத்துமூலம் கொடுத்து விடுங்கள்.

திருமதி வி.ஜி. மணிமேகலை: சபாநாயகர் அவர்களே, நன்றி சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பினை அளித்த தங்களுக்கு என்னுடைய பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் பி.டிரிக்ஸ் டி'சோசா.

DR. BEATRIX D' SOUZA : Honourable Speaker, Sir, I must first express my thanks for having allowed to speak on Demand No. 17- Education.

The Policy Note on Education is a very impressive document and a record of achievements of the Government in the field of education and of the reach for excellence through quality, quantity and equity.

For any Government programme to be successful however, funding and policy alone are not sufficient. The human factor ultimately decides whether a Government policy succeeds or fails. The student, the teacher and the administrator flesh out all statistics.

The Mid-day Meal Scheme has succeeded in bringing students to schools and keeping them there. The compulsory elementary education in the age group of 6 to 11, with the right propaganda should prove successful and in any case it is a tremendous step in the right direction towards universal education.

பிற்பகல் 1-50

The problem starts with our colleges. While the compulsion of social justice demands that we allow students to take a B.A. degree or B.Sc. degree, at P.G. level we should, especially at the arts level, have an entrance examination so that we get the students suitable for

[DR. BEATRIX D' SOUZA]

[1994 ஏப்ரல் 18]

the course. The system at present is such that a student taking a B.A. (History) degree or a M.Sc. (Maths) degree can take a M.A. (Literature) degree. They jump from History or Maths degree to M.A. (Literature). They do not specialise. I have had students who enter literature class and leave literature class without ever having been able to write a few sentences or speak a few sentences in English.

Regarding our college professors, apart from strict recruitment standards and in-service training programmes, we should have some sort of assessment of their teaching practices. At present, the lecture method all over the world is outmoded especially in language teaching. You teach language through language laboratories, etc. But our college professors, who have no training whatsoever, depend on the lecture method. Sometimes, they do not even give lectures. They just dictate notes and they do this even at the M.Phil. level.

As for a code of conduct, the college professors do not follow a code of conduct they have given themselves. There are professors who come late, go early, roam around the city during the day and do not even complete their portions. There are also Heads of Departments and Principals, in both private and Government colleges, who do not take classes they are paid for and are supposed to take. Every Principal and Head of Department should take atleast 4 lecture classes.

Next about our administrators—there is something wrong somewhere. If every year question papers leak out and question papers are sold, students no longer believe that cheating is wrong and in certain centres Invigilators also help the students to cheat and there has been scandals in Madras University where there is plagiarism in Ph.D. thesis.

Our Adult Literacy and Post-Literacy Programmes are very successful. What we should now tackle is what I would call moral illiteracy. The teaching of religion, moral and ethics—a social as well as a personal ethics—is central to any scheme of education and that is recognised all over the world. The point is how to teach it, especially in the context of India, of the rise of fundamentalism in all religious groups. Linked to the study of ethics should be sex education and counselling. Now there is so much spoken about the harmful

1994 ஏப்ரல் 18] [DR. BEATRIX D' SOUZA]

effects of T.V. whether it is Hindi songs which are vulgar or STAR T.V. etc., and this would be counteracted by proper counselling. If we neglect this very important aspect of our children's moral education, we will produce a generation of intellectual robots, social misfits and moral illiterates.

I must thank the Director of School Education, for convening a meeting, which was long overdue, of the State Board for Anglo-Indian Education. The Hon. Minister who presided was very sympathetic to our demands. I have been speaking here for the past three years and this is the third Education Minister I am addressing. About the Anglo-Indian grant for Anglo-Indian teachers which remains stagnant at the 1982 level, our Anglo-Indian teachers—I would also like to ask for the medical allowance which is given to all aided schools to be extended to the Anglo-Indian Schools also. Our Anglo-Indian teachers are much in demand in Nursery school and even in places like Andhra pradesh. But I wonder if the Hon. members of the House are aware that these nursery teachers are paid as little as 400 rupees a month, particularly in the private schools.

பிற்பகல் 1-55

Our teachers are being exploited, especially in the private schools attached to prestigious schools like the Church Park convent. I am ashamed to say that our teachers are exploited in our own Christian institutions. Therefore, we should ensure that at least minimum salaries are given to these nursery school teachers. secondly, it is important to monitor the functioning of these nursery schools especially the play-schools. The people who run the play-schools have absolutely no idea of how they should be run. They teach alphabets and other things to the young children. It is well-known that the vocabulary of a two-year old child will be only about 300 words and, therefore, it is no business of such a child to learn the alphabets or the numbers. Such a child should learn only play-methods. Therefore, if these schools do not teach play-methods, it is much better if they are closed down.

Now, I am coming back to the subject of the prestigious convent schools or the Matriculation Schools. I am sure that the Hon.Minister

[DR. BEATRIX D' SOUZA]

[1994 ஏப்ரல் 18]

is aware that these schools do not pay their teachers the Government scales of Pay, Gratuity and Pension. Justice Mr. Ramalingam, once observed that gratuity or pension is not a bounty but a statutory liability. Therefore the Government must look into this.

While welcoming the registration, under the Societies Act, of the Parent-Teacher Associations and Mother-Teacher Councils, I would strongly recommend that the fees compulsorily collected for the Parent-Teacher Associations should not exceed Rs.25 per child. At present the Parents are asked to pay something like Rs. 400 per child and one can imagine how much money school makes if it has 2,000 children.

On behalf of the Anglo-Indian Schools, I would like to thank the Hon. the Chief Minister for lifting the property tax on schools. I sincerely wish that the school authorities will emulate this noble and generous gesture and extend some concession to the really poor students.

Tamil Nadu is one of the few States in the country which actually encourage the study of English. So, the establishment of State Institute of English is very welcome. If it is to be a success, experts should be brought in from the Central Institute of English and foreign languages, Hyderabad, at the planning stage itself. The Institute should also have a permanent link with the British Council, who have their own experts and visiting experts from England. Training in spoken English should start at the elementary level itself. The English Language Teaching Cell which we now have in the Directorate is woefully inadequate to handle this ambitious project.

Now, I would like to put in a word on behalf of the College teachers and I am sure the Hon. Minister has a soft corner for the College teachers.

The Hon.Prof. K. PONNUSAMY: Hon. Speaker, Sir, I would like to mention that I have got a soft corner towards all the teachers.

Dr. BEATRIX D' SOUZA : Hon. Speaker, Sir, the Government should look into the demands of the College teachers for merging Dearness Allowance with salary for purposes of pension. At present, Dearness Allowance is excluded on the ground that these teachers get UGC scales of pay. I feel that it is not a sufficient reason to exclude the Dearness Allowance.

1994 ஏப்ரல் 18] [DR. BEATRIX D' SOUZA]

Before I conclude, I once again appeal to the Hon. the Minister for Education to honour the commitment made by Dr. M.G.R. to the Anglo-Indian children. His Government introduced the grants to the Anglo-Indian children. I do not suppose the benign Government of Puratchi Thalaivi Dr. Jayalalitha (thumping of desks) will be any less generous.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. நா. சா. பழனிசாமி.

திரு. நா. சா. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது உழவர் உழைப்பாளர் கட்சியின் சார்பாக, ஒரு சில கருத்துக்களை முன் வைக்க வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கெல்லாம் இன்றைக்கு இலவசமாகக் கொடுத்திருக்கின்ற திருக்குறளிலும், நாலடியாரிலும் கல்வியைப் பற்றி அதனுடைய முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி சொல்லுகின்றபோது, “இஞ்சியழகும் கொடுந்தானை கோட்டழகும் மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல, நெஞ்சத்து நல்லும் யாம் எனும் நடுவுநிலையால் கல்வி அழகே அழகு” என்று, நெஞ்சத்திலே நல்லவர்களாக வாழ்வதற்கு, ஒருவன் நடுநிலைமை தவறாமல் ஒரு நல்ல மனிதனாக வாழ்வதற்கு அவனுக்குக் கல்வி அழகுதான் அழகு என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லியுள்ளார்கள்.

பிற்பகல் 2-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. நா. சா. பழனிசாமி: அந்தக் கல்வி அழகை மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக இன்றைக்கு கல்வித் துறையில் மட்டும் அல்லாமல் பல்வேறு துறைகளின் சார்பாகவும் சேர்த்து 2145 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு தமிழக அரசு கல்விக்கு, நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. இதிலே கூட, வேளாண்மைக் கல்வி, கால்நடைக் கல்வி, தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள், ஆதிதிராவிடர், பிற்படுத்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர், இப்படிப்பட்ட கல்விகள் எல்லாம் நீக்கிய, மற்ற கல்விக்கே 2145 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது மக்கள் எல்லோரையும் படிப்பிக்க வைப்பதற்காக இந்த அரசு எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாக இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் தொடக்கக் கல்வியை, 6 வயது முதல் 11 வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் அனைவரும் கட்டாயக் கல்வியைப் பெறவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வர

[திரு. நா. சா. பழனிசாமி]

[1994 ஏப்ரல் 18]

குறிப்பிட்டிருப்பதை இந்த நேரத்தில் நான் வரவேற்கிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் 1982-லே சத்துணவுத் திட்டத்தை அமலாக்கியபோதுதான் கிராமப் பகுதியில் இருக்கிற ஏழை எளிய குழந்தைகள் எல்லாம் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்பதற்கு தாய்மார்களும் பெற்றோர்களும் மனமுவந்து குழந்தைகளை அனுப்பக் கூடிய சூழ்நிலை உருவானது. அதற்குப் பிறகு இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே ஆரம்பக் கல்வியிலே அதிகமான எண்ணிக்கையில் மாணவ மாணவிகள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கிற இந்த ஆரம்பக் கல்வியிலே, இன்றைக்குக் கொஞ்சம் தரம் குறைந்திருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையை நாம் பார்க்கமுடிகிறது. அங்கே ஆரம்பக் கல்வியைச் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடிய ஆசிரியப் பெருமக்கள் பலர் கிராமப் பகுதிகளிலே ஒதுக்குப்புறமாக இருக்கிற இடங்களிலே இருந்து அந்தப் பள்ளிக்கு சரியான நேரத்தில் வந்து சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடிய நேரத்திலே குறைபாடுகள் இருப்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஏழை எளிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் குழந்தைகள் ஊராட்சி ஒன்றியத் துவக்கப் பள்ளிகளில் படிக்க வருகின்றபோது, கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற கொஞ்சம் வசதி படைத்தவர்கள் கூட அவர்களுடைய குழந்தைகளை 'மம்மி, டாடி' என்று சொல்லிக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நர்சரிப் பள்ளிகளுக்கு இன்றைக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஆரம்பக் கல்வி கட்டாயமாக தாய்மொழிக் கல்வியாக இருக்க வேண்டும், அந்தத் தாய்மொழிக் கல்வியின் மூலமாகக் கற்றால்தான் ஒருவனுக்கு உண்மையான மனவளம் ஏற்படும் என்பது உண்மையாக இருந்தாலும்கூட இன்றைக்கு ஆரம்பக் கல்வியினுடைய தரம் சற்று குறைந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தாலும் நம்முடைய மக்களுக்கு ஆங்கிலத்தின் மீது ஏற்பட்டிருக்கிற புதிய மோகத்தின் காரணமாகவும் கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற பெற்றோர்கள் கூட தங்களது குழந்தைகளை நர்சரிப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆரம்பக் கல்வியில் 100 ரூபாய் கட்டுவது என்றால்கூட நமது அரசுடைய பள்ளிகளுக்குக் கட்டுவது என்றால், 100 ரூபாய் கட்டுவதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறவர்கள்கூட நர்சரிப் பள்ளிகளிலே எல். கே. ஜி., யு. கே. ஜி.-ல் சேருவதற்கு ரூ. 5,000, ரூ. 10,000 டொனேஷன் கட்டுகிறார்கள். இந்த ஆரம்பக் கல்வியில் கொஞ்சம் நல்லமுறையில் அதனுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்காக அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பக் கல்வியில் பள்ளிக்கூடங்களில் இட வசதி போதாமல் இருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையையும் நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஆசிரியர்கள்

1994 ஏப்ரல் 18] [திரு. நா. சா. பழனிசாமி]

பணியிடங்கள் அதிகமாகப் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற பொள்ளாச்சி வடக்கு ஒன்றியத்திலே 85 பள்ளிகளில் 40 ஆசிரியர்கள் பணியிடங்கள் இன்றைக்கு நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. அதேபோல் கிணத்துக்கிடவு ஒன்றியத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற அந்தப் பள்ளியில் இன்றைக்குக் கிட்டத்தட்ட 30, 40 ஆசிரியர் பணியிடங்கள் நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நிரப்பவேண்டுமென்ற வேண்டு கோளையும் இந்தநேரத்தில் சொல்கிறேன். ஆரம்பப் பள்ளிக் கட்டிடங்களை ஜே. வி. வி. டி. திட்டத்தின் மூலமாகக் கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடத்தை அந்த மாதிரி கட்டமுடிவதில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கத்தின் மூலமாக ஒரு தொகையைக் கொடுத்தால் அதற்கு ஈடாக அரசுத் துறையில் கொடுத்து, உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு நிதி ஒதுக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள்.

பிற்பகல் 2-05

இன்றைக்கு, பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கங்கள், ஒருசில கிராமப்பகுதிகளிலே இருக்கின்ற நல்ல வசதியான ஊர்களிலேதான் நல்லமுறையிலே செயல்பட்டு அப்படிக்கட்ட முடியும். பெரும்பாலும், கிராமங்களில் இருக்கின்ற பள்ளிகளில், நல்ல வசதிபடைத்த குழந்தைகளின் பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை இன்றைக்கு ஆங்கில மீடியம் பள்ளிகளுக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். ஏழையெளியவர்களுடைய குழந்தைகள்தான் இன்றைக்கு அரசுப் பள்ளிகளிலே படிக்கிறார்கள். அந்தப் பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கங்கள் இன்றைக்கு நிதிவசதியைத் திரட்டிக் கொடுப்பது என்பது மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் வசதி படைத்தவர்கள்கூட தமிழ் மீடியம் பள்ளிகளிலேதான் படித்து, டாக்டர்களாகவும், என்ஜினியர்களாகவும் வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு, கொஞ்சம் வசதியிருப்பவர்கள்கூட, தங்களுடைய குழந்தைகளை ஆங்கிலப் பள்ளிக்கு அனுப்ப விரும்புகிறார்கள். எனவே, அரசு அந்தப் பள்ளிக் கட்டிடத்தைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற ஒரு பள்ளி, இராமநாதபுரம் அரசு உயர்பள்ளி. கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக நூறு சதவீத வெற்றியைத் தேடிக்கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூட அதற்குப் பாராட்டு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப் பள்ளியிலே 120 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதத்திலே இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளியிலே

[திரு. நா. சா. பழனிசாமி] [1994 ஏப்ரல் 18]

மாணவர்கள் உட்காருவதற்குக் கூட இடம் இல்லாமல் மரத்தடியில் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையெல்லாம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளுக்கு கட்டிட வசதி செய்து தரவேண்டும். கழிப்பிட வசதிகூட சில அரசு உயர்பள்ளிகளில் இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளில் நல்ல கழிப்பிட வசதியும் செய்து தரவேண்டும். இங்கே ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசுப் பள்ளிகளில் அறிவியல் கல்வி வளர்ச்சிக்காக, 3,302 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் அறிவியல் கருவிகள், நூலகங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று இங்கே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அரசு, இவ்வளவு வழங்குவது உண்மைதான். ஆனால், இந்தப் பள்ளிகளில் அந்த நூலகத்தையும் சரி, அந்த அறிவியல் கருவிகளையும் சரி, பெரும்பாலான பள்ளிகளில், அவற்றைப் பயன்படுத்துவதில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரும்பாலும் அந்த அறிவியல் கருவிகளையெல்லாம் மாணவர்களுக்கே காட்டாமல் அதைப் பூட்டி வைத்துக்கொண்டுதான் பெரும்பாலான பள்ளிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை மாணவர்கள் பயன்படுத்துவதற்கு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

***மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பொதுவாக அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுடைய பகுதியில் குறிப்பிட்ட எந்தப் பள்ளியிலாவது சரியாக நடைபெறவில்லையென்றால், அதைப்பற்றிய புகார் கொடுப்பாரேயானால் உரிய நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கும்.

திரு. நா. சா. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக, இருக்கின்ற நிலைமைகளைச் சொல்லுகிறேன். நான் குறிப்பிட்ட, 100 சதவீத வெற்றி பெற்ற இராமநாதபுரம் பள்ளியிலேகூட, அறிவியல் கருவிகளை ஒரு அறையில் போட்டு பூட்டி வைத்திருப்பதை நானே அறிந்தேன். 100 சதவீத வெற்றி பெறுகின்ற பள்ளிகளிலேகூட அவற்றைச் சரியாகப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

அதுபோல, இன்றைக்குக் கல்வியில், ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து வரலாற்றுப் பாடத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். வரலாற்று படிப்பு, கடைசி வரை, அதாவது, ஆரம்பப் பள்ளியிலிருந்து உயர்நிலைப்

1994 ஏப்ரல் 18] [திரு. நா. சா. பழனிசாமி]

பள்ளிக்கு வந்து, கல்லூரி வரை செல்கிறது. ஆனால், அது வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுகிறதா என்றால் இல்லை. ஆனால் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுகின்ற வேளாண்மையைப் பற்றி பள்ளிகளில் பாடமாக வைத்துச் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. வேளாண்மைக்கு ஒரு ஆசிரியர், தொழில் கல்வி ஆசிரியர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயப் பாடத்தை அவரும்கூட சொல்லிக்கொடுப்பதில்லை. “தினமணி”யிலே ஒரு அழகான கட்டுரையை, திரு. சிவசுப்பிரமணியன் என்பவர் எழுதி இருந்தார். வேளாண்மைக் கல்வியில்லா விவசாய நாடு என்று சொல்லி, இன்றைக்கு, வேளாண்மையும், கால்நடையும், கூட்டுறவும் நம்முடைய நாட்டினுடைய அடிப்படை மக்களது பிரச்சினைக்கு உரிய அந்தக் கல்விகளை....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

***மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், தொழில் கல்வி நல்லமுறையிலே செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள், திரு. லாரன்ஸ் அவர்களுடைய தலைமையிலே என்று நான் சொன்னேன். அந்தக் குழுவிற்கு பல்வேறு ஆலோசனைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே, விவசாயம், கால்நடை பராமரிப்பு, கூட்டுறவு, செயற்கை வைரம் பட்டை தீட்டுதல் போன்ற தொழில்களையெல்லாம் கற்றுத் தருகின்ற அளவில் பாடப் பிரிவுகள் உருவாவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு அரசு முனைப்புடன் செயலாற்றி வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பழனிசாமி, வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையெல்லாம் வருகிறது. அதிலே உங்களுடைய அரிய கருத்துக்களையெல்லாம் சொல்ல இருக்கிறீர்கள்.

பிற்பகல் 2-10

திரு. நா. சா. பழனிசாமி: ஆறாவது வகுப்புக்கு மேல் பிளஸ் 2 வரைக்கும் வேளாண்மையைக் கட்டாயப் பாடமாக -- பி. எஸ்ஸி. வேளாண்மை பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களை நியமித்து--அதைச் சொல்லித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பெல்லாம் பி. யூ. சி. இருந்தகாலத்திலே உளவியல் பாடம் ஒரு பாடமாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது பிளஸ் 2 வந்த பிறகு-முதலிலே 28 கல்லூரிகளில் உளவியல் பாடம் வைத்து இருந்தார்கள்; ஆனால் இந்த பிளஸ் 2 வந்த பிறகு-அந்த உளவியல் பாடம் அதிகமாகச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுவது இல்லை.

[திரு. நா. சா. பழனிசாமி]

[1994 ஏப்ரல் 18]

உளவியல் பட்டதாரிகள் ஆசிரியர் பயிற்சிக்குக்கூட ஒரு காலத்திலே எடுத்துக் கொள்ளப்படாது இருந்தார்கள். இப்பொழுது ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு உளவியல் பட்டதாரிகளைக் கொண்டு ஆசிரியர் பயிற்சி பெறலாம்; பி.எட். பெறலாம் என்று இருக்கும்பொழுது, இன்றைக்கு வாழ்க்கையில் எப்படி மற்ற உடல் கூறு நோய் பற்றி கற்றுத் தரப்படுகிறதோ, தெரிந்து கொள்ளப்படுகிறதோ, பல டென்ஷன், மன நிலைகளில் பிரச்சினைகள் உருவாகின்ற இந்தக் காலகட்டத்திலே உளவியலையும் பாடமாக வைத்து அதையும் சொல்லித் தர வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைத்து இந்தக் கல்வி மானியக்கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருமதி க. பழனியம்மாள், ஐந்தே நிமிடம்; 2-16-க்கு, பேசி, முடித்துவிட வேண்டும்.

திருமதி க. பழனியம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலே பங்கு பெற்றுப் பேசுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கின்ற-இன்றைக்கு உலகம் முழுவதும் பாராட்டக்கூடிய புரட்சிகரமான திட்டங்களையெல்லாம் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற--நம்முடைய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும், தங்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றைக்கு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தமிழக முதல்வராகப் பொறுப்பேற்ற பிறகுதான் 'Education is the all-round development of the personality' என்கிற அதை 'Aim of Education' என்று சொல்லுவார்கள். இந்தக் கல்விக்கு ஒரு அடிப்படை எயிம் - குறிக்கோள் என்னவென்றால் 'All-round development of the personality'-ஒரு மாணவனுக்கு அவனுடைய மூளையிலே இந்த அறிவை மட்டும், அந்தப் படிப்பைப் பற்றி மட்டும் அந்தக் கொள்கைகளை மட்டும் புகட்டினால் போதாது. அவன் ஒரு முழு மனிதனாக உருவாக வேண்டுமென்பதுதான் கல்வியினுடைய கொள்கையாக இருக்க வேண்டும்.

அதை உணர்ந்துதான் இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித்தலைவி அவர்கள் விளையாட்டுத் துறை, விஞ்ஞானத் துறை எதுவாக இருந்தாலும், அதற்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்து இன்றைக்குக் கல்வி வளர்ச்சியிலே புரட்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த வகையிலே இன்றைக்கு ஒரு பெருந்தொகையை 2002.46 கோடி ரூபாயைக் கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கித் தந்திருக்கின்றார்கள்.

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி க. பழனியம்மாள்]

இவ்வளவு தாராள மனப்பான்மையோடு, யாருமே செய்ய முடியாத அளவிற்குச் செய்து கொண்டிருக்கிற டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு எங்களுடைய சேலம் மாவட்டத்தின் சார்பாக ஒரு கோரிக்கையை வைக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

யாரெல்லாம், எதையெல்லாம் செய்ய முடியவில்லையோ அதையெல்லாம் தங்களுடைய திறமையால் இன்றைக்கு நடத்திக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்ற டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மனது வைத்தால் எங்களுடைய கோரிக்கை கட்டாயம் நிறைவேறும்.

நாங்கள் பல வருஷங்களாக சேலத்திலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். சேலம் மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களானவரும் இந்தக் கோரிக்கையை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

நாங்கள் எங்களுடைய மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலேயும் இந்தப் பொருள் பற்றிப் பேசி மாவட்ட ஆட்சியர் அவர்களை உடனடியாக இதற்குத் தேவையான நிலத்தைத் தேர்வு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம். எனவே, மாவட்ட சார்பாகவும் இந்தக் கோரிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் எங்கள் மாவட்ட மக்கள் மீது-ஏனென்றால் டாக்டர் புரட்சித்தலைவி அவர்களுடைய கோட்டையாக விளங்கிக் கொண்டிருப்பது சேலம் மாவட்டம் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்னைக்குமே கோட்டையாக இருந்து கொண்டிருப்பது சேலம் மாவட்டம். எனவே, எங்கள் மாவட்டத்தைப் பெருமைப்படுத்துகின்ற (குறுக்கீடு) இல்லை, சேலம் மாவட்டம்தான். டாக்டர் புரட்சித் தலைவிக்கு அன்றைக்கும், இன்றைக்கும் கோட்டையாக விளங்குவது சேலம் மாவட்டம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. கா. ப. பட்டாபிராமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சேலம் மாவட்டம் மட்டும் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய கோட்டையல்ல; தமிழகமே புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய கோட்டை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

[1994 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவரவர் மாவட்டத்தைப் புரட்சித் தலைவிக்குக் கோட்டை என்று சொல்லுவதில் ஒவ்வொருவருக்கும் அதே உரிமை இருக்கும். எனவே, அந்த உரிமையை அவர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்; வேறொன்றும் அல்ல. பேசி முடியுங்கள்.

திருமதி க. பழனியம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இருந்தாலும்கூட அந்தநாள் தொட்டு கோட்டையாக விளங்கிக் கொண்டிருப்பது சேலம் மாவட்டம் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 2-15

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒவ்வொருவருக்கும் அந்த உரிமை இருக்கிறது.

திருமதி க. பழனியம்மாள்: எனவே, அந்த மாவட்ட மக்களைப் பெருமைப்படுத்துகின்ற வகையிலே, அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலும் அந்த அர்த்தம் இருப்பதால்தான் நான் அவ்வாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதிலே 105 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. மிகப் பெரிய அளவிலே கல்லூரிகளை உள்ளடக்கிய பல்கலைக்கழகமாக, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு எவ்வளவோ தூரத்திலிருந்து இங்கே வந்து, மாணவர்கள் மேல்படிப்பிற்காகவும், ஆராய்ச்சிப் படிப்பிற்காகவும் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமானால், ஆசிரியர்களுடைய தரமும் உயரவேண்டும். அந்த வழியிலே பார்த்தால், இன்றைக்கு சேலம் மாவட்டத்திலே இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு அந்த வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆராய்ச்சிப் படிப்பிற்கே அங்கே வழியில்லாத நிலை இருக்கிறது. மாணவர்களுடைய நலனை முன்னிட்டும், ஆசிரியர்களுடைய நலனை முன்னிட்டும் டாக்டர் புரட்சித்தலைவி அவர்கள் கட்டாயம் அங்கு ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவித் தரவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள், டாக்டர் புரட்சித்தலைவி அவர்களைக் கலந்தாலோசித்து, அவர்களுடைய பதிலுரையிலே கட்டாயம் இதுபற்றி எங்களுக்கு ஒரு நல்ல முடிவைத் தர வேண்டுமென்று நான் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

1994 ஏப்ரல் 18] [திருமதி க. பழனியம்மாள்]

இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே, என்னுடைய மாவட்ட கோரிக்கையை வைப்பதற்கு அனுமதி அளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மிச்சம் இருப்பதைப் பற்றியெல்லாம், சென்ற ஆண்டே நிறையப் பேசி விட்டீர்கள். அதனாலேதான், ஒரு கோரிக்கையோடு நான் உட்காரச் சொன்னேன். திரு. கே. செல்வராஜ்.

திரு. கே. செல்வராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் பேசுகிற வாய்ப்பினை--காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக பேசுகிற வாய்ப்பினைக் கொடுத்தமைக்கு நன்றியைக் கூறிக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இன்றையதினம், கல்வி மானியக் கோரிக்கையோடு, தமிழ் வளர்ச்சி கோரிக்கையை சேர்த்து, இரண்டு கோரிக்கைகளைப் பற்றியும் பேசுகிறபோது, ஒரு திருக்குறளைச் சொல்லி, என்னுடைய உரையை ஆரம்பிக்கலாம். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி--பிரதான எதிர்க்கட்சி--வெளிநடப்புச் செய்திருக்கிறது. இவர் எந்தக் காங்கிரஸ் கட்சி என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. செல்வராஜ், காங்கிரஸ்காரர்தான் என்பதற்கு அழுத்தந்திருந்ததாக ரெகார்ட்ஸ்-பூர்வமாக இருக்கிறது.

திரு. கே. செல்வராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த அருமை உறுப்பினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் கூறியதைப்போல, நான் எந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியும் அல்ல. உண்மையான காங்கிரஸ் கட்சி, மக்கள் நலனுக்காக செயல்படுகிற காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள். என்றைக்கும் கருத்து வேறுபாடோடு செயல்படுபவர்கள் அல்லர். மக்கள் பிரச்சினையை, தொகுதிப் பிரச்சினையைப் பேசும், தமிழ்நாடு மக்களுக்காக உழைக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிற மெம்பர்கள் என்கிற உறுதியை இங்கே நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அவை முன்னவர்.

[1994 ஏப்ரல் 18]

***மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியிலே இரண்டு வகை உண்டு. ஒரு சாரார் ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கையுடையவர்கள்; மற்றவர்கள் ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள். ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் போய் விட்டார்கள்; ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை இருப்பவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. கா. ப. பட்டாபிராமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதே அவையிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை சொன்னார்கள். காங்கிரசிலே இரண்டு விதம் உண்டு. ஒன்று, கொள்கைக்காகப் பாடுபடுகிற காங்கிரஸ்காரர்கள்; மற்றொன்று, இன்னொரு வகையானவர்கள் என்று. அதாவது, பக்கா காங்கிரஸ்காரன் என்றும், சொக்கா காங்கிரஸ்காரன் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்., அண்ணா அவர்கள். இதிலே இவர்கள் பக்கா காங்கிரஸ்காரர்களாக இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. செல்வராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தில், நாங்கள் உறுதியானவர்கள், மக்கள் நம்பிக்கையோடு உண்மையாக உழைப்பவர்கள் என்று நீங்கள் எல்லோரும் அச்சாரம் கொடுத்ததற்கு நன்றி.

“இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண நன்னயம் செய்து விடல்”

என்ற வள்ளுவனுடைய குறளுக்கேற்ப, இன்றைக்கு தமிழகத்தில் எத்தனையோ கொடுமைகள், இன்னல்கள், தொல்லைகள் இவற்றை அனுபவித்துக் கொண்டு, தன்னை எதிர்க்கின்ற மனப்பாங்கு கொண்டவர்களுக்குக்கூட, நல்லதைச் செய்து, தமிழ் நாட்டிற்காக, தமிழ் மக்களுடைய நலனுக்காக என்றென்றும் உயிர்மூச்சாக உழைக்கின்ற மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு பக்க பலமாக இருப்போம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை ஏசியவர்கள், பேசியவர்கள் எல்லோருக்கும் நன்மைகளைச் செய்து, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு, இப்படிப்பட்ட துரோகம் செய்துவிட்டோமே என்று அச்சப்படுகிற அளவுக்கு, நன்மைகளைச் செய்துவரும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் இன்றைக்கு இருக்கிற இந்த அரசு செய்கிற நல்ல பணிகளைப் பாராட்டியும், அவர்கள் ஆற்றுகிற

1994 ஏப்ரல் 18] [திரு. கே. செல்வராஜ்]

பணியில் குறைபாடுகள் இருந்தால், ஜனநாயக முறையில் எடுத்து வைப்பதும் எங்களுடைய கடமை என்கிற விதத்தில், அந்த அடிப்படையில்தான், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக, நல்லவைகளை வரவேற்றும், இருக்கிற குறைகளை எடுத்துச்சொல்லியும், ஜனநாயகத்தில் எதிர்க்கட்சியாக இருந்து செயல்படுவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது 2.19 மணியாகிவிட்டது. நீங்கள் நாளை தொடர்ந்து பேசி, அதற்குப் பிறகு பதிலுரையை வைத்துக் கொள்ளலாம். நாளை திரு. செல்வராஜ் அவர்கள் தொடருவார்கள். நாளை கேள்வி நேரத்தை ஒத்திவைக்கக் கோரும் தீர்மானம். உறுப்பினர்கள் ரொம்ப அவசரத்தில் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அவை முன்னவர்.

6. அரசினர் தீர்மானம்

விதி 32-ஐத் தளர்த்தல்

*மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள்-விடைகள் என்றுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை விதி 32-ஐ, 19.4.1994 அன்று தளர்த்தி அந்த நேரத்தை அரசினர் அலுவல்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்”

எனக்கோருகிறேன்.

பிற்பகல் 2-20

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

மறுப்போரே இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

மறுப்போரே இல்லை, தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேறியது.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன.